

4402

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

HIPPOLYTE VATTEMARE.

ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ΚΑΙ

Η ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Μετ' εἰκονογραφιών

Ἐξελληνισθὲν ὑπὸ

Π. ΓΩΓΟΥ

Ἐκδίδεται

Τῇ ΠΡΟΤΑΞΕΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ Δ. Α. ΒΑΣΑΦΔΑΝΗ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ Γ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ

Ἀδεία καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ἀντοκρ. Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.
'Υπ' ἀριθ. 1009—27 Ρεβιουὰ ἐββ'λ.—13 φεβρουαρίου 1884.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1884.

Τύποις Ι. Γ. Μαργαρίτου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ΚΑΙ

Η ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΥΠΟ

ΙΠΠΟΛΥΤΟΥ ΒΑΤΤΕΜΑΡ.

Ο ΠΕΡΙΒΛΗΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΤΤΕΜΑΡ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Η ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ἡ πρώτη διατελεί εἰσέτι ἡ ἀκριβὴς ἐποχὴ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Αὐστραλίας. Συγγραφεῖς τινες ἀνάγονσι ταύτην εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 15οῦ αἰῶρος, ἀλλ' αἱ πληροφολαὶ αὐτῶν φαίνονται λελανθασμέναι. Ἡμεῖς στηρίζομενοι ἐπὶ αὐθεντικῶν ἐγγράφων, δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν τὰ καθεκαστα τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ ἀνακαλύψεων ὧδε.

Εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ πρῶται ἀνακαλύψεις ἐν τῇ Αὐστραλίᾳ ἐγένοντο κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ὑπὸ τῶν Πορτογάλων, ἀνακαλύψαντων τὴν βόρειον αὐτῆς παραλλαν. Αἱ ἐφεξῆς ἀνακαλύψεις ἀνήκουσιν ἀναμφισβητήτως εἰς τοὺς Ὁλλανδοὺς τῆς Βατάντας. Τῇ συνδρομῇ καὶ ἐποπτεῖα τοῦτων διωργανώθησαν ἀπὸ τοῦ 1606—1644 τέσσαρες ἀποστολαί, ἐξερευρήσασαι τὴν μεγάλην ταύτην ἡπειρον καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διεκθύνσεις, ἐκτὸς τῆς ἀνατολικῆς παραλλας, εἰς ἣν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προσεγγίσωσι. Τὴν πέμπτην ἀποστολήν, διωργανωθείσαν κατὰ τὸ

1642, διηγήθη ὁ ἐπιφανὴς θαλασσοπόρος "Αβελ Τασ-
μάνος, ὅστις ἀνεκάλυψε νέαν γῆν, τὴν μεγάλην τριγων-
νοειδῇ νῆσον, κεμένην νοτιανατολικῶς τῆς αὐστραλείου
ἡπείρου. Ὀνομάσθη τότε Βὰν Διεμένη, εἰς τιμὴν τοῦ
ὁμωνύμου Διοικητοῦ τῶν Νεερλανδικῶν Ἰνδιῶν, ἀλλ' ἀ-
κολούθως ἐκλήθη Τασμανία, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνα-
καλύψαντος. Οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ τὴν ὑπαρξίν
τοῦ πορθμοῦ, ὅστις χωρίζει τὴν νῆσον ταύτην ἀπὸ τῆς
ξηρᾶς καὶ ὅστις μόλις κατὰ τὸ 1798 ἀνεκαλύφθη ὑπὸ
τοῦ Γεωργίου Β'ας, οὗτινος φέρει τὸ ὄνομα.

Διὰ τὴν ἡ νέα ἡπειρος ὠνομάσθη Νέα Ὀλλανδία. Διε-
τήρησε δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο μέχρι τῆς κατοχῆς αὐτῆς ὑπὸ
τῶν Ἀγγλῶν, οἵτινες μετωνόμασαν αὐτὴν Αὐστράλιαν.

Εἰπομεν ἀνωτέρω ὅτι οἱ Ὀλλανδοὶ δὲν ἠδυνήθησαν
νὰ προσεγγίσωσιν εἰς τὴν ἀνατολικὴν παραλίαν. Ἡ τι-
μὴ τῆς ἀνακαλύψεως καὶ ἐξερευνήσεως ταύτης ἐπεφυλάσ-
σето εἰς ἓνα τῶν ἐπιφανεστέρων θαλασσοπόρων τῶν νε-
ωτέρων χρόνων, εἰς τὸν Ἰακώβον Κούκ.

Κατὰ τὸ 1770, περὶ τὰ τέλη τῆς θαλασσοπλοίας του,
προσῆγγισεν οὗτος τὴν νοτιανατολικὴν ἄκραν τῆς ἡπείρου
καὶ ἐν διαστήματι τριμήνου θαλασσοπορίας, πλήρους κιν-
δόνων καὶ περιπετειῶν παρέπλευσεν τὴν ἀνατολικὴν πα-
ραλίαν μέχρι τῆς βορειανατολικῆς ἄκρας, μέχρι τοῦ
πορθμοῦ τοῦ Γορές, ὅστις χωρίζει τὴν Αὐστράλιαν ἀπὸ τῆς
Νέας Γουινέας. Ὁ Κούκ ἐποίησατο κατοχὴν τῆς νέας
ταύτης χώρας ἐν ὀνόματι τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ Γεωργίου
Γ'. βασιλέως τῆς Ἀγγλίας καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Νέαν
Νότιον Οὐαλλαν. Δέκα καὶ ὀκτὼ ἐνιαυτοὺς βραδύτερον,

ὅτε αἱ βορειο-ἀμερικανικαὶ ἀποικίαι ἐχωρίσθησαν ἀπὸ
τῆς μητροπόλεως, ἡ Ἀγγλία ἀπεφάσισεν ἓνα καρπωθῇ
ὄφελος ἐκ τῶν νέων κτήσεων ὡς ὁ Κούκ προσέθηκεν εἰς
τὸ Βρεττανικὸν στέμμα.

Ἡ ἀνάγκη νέας ἀποικίας καταδικῶν, λέγει ὁ Βιβιέρ-
Σαιν-Μαρτέν, ἐστρέψε τὰ βλέμματα τῶν Ἀγγλῶν πρὸς
τὴν Αὐστράλιαν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ ἐξελέγη ὁ Λιμὴν
τῆς Βοταρικῆς, ὃν ὁ Κούκ εἶχεν ὑποδείξει ὡς τὸν ἀσφα-
λέστατον τῶν λιμένων τῆς παραλλας.

Τῇ 13 Μαΐου τοῦ 1787 ἐξῆλθεν τῶν λιμένων τῆς
Μ. Βρεττανίας, πλέων εἰς Αὐστράλιαν, στολλοχος ἐξ ἐν-
νέα πλοίων ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ πλοιάρχου τοῦ βασι-
λικοῦ ναυτικοῦ Φίλλιππου, εἰς ὃν ἦτο προωρισμένη ἡ δι-
οίκησις τῆς μελλούσης ἀποικίας. Ὁ στολλοχος οὗτος ἔ-
φερε 757 καταδίκους. Ἡ φρεγάδα "Ηλίας καὶ τὸ πλοι-
ον Σίδνεϋ ἐπροστάτευον τὴν πορείαν τῆς συνοδείας.

Τῇ 20 Φεβρουαρίου τοῦ 1788 ὁ στολλοχος εἰσέ-
πλευσεν ἐν τῷ λιμένι τῆς Βοταρικῆς. Ἀλλ' ὁ πλοίαρχος
τοῆσας ὅτι ὁ λιμὴν οὗτος δὲν ἦτον ἐπιτήδειος πρὸς ἐγ-
κατάστασιν ἀποίκων, διότι ἡ περὶ αὐτὸν χώρα οὔτε ἀ-
σφάλεια παρείχεν, οὔτε ἄφθονα τὰ πρὸς διατροφήν ἐπι-
τήδεια, μετήνευγε τὸν στολλοχον 20 χιλιόμετρα πορρω-
τέρω, ἐνθα εὐρὺν νέον λιμένα ἐνεκατέστη αὐτόθι. Τὸν
λιμένα τοῦτον ὠνόμασε λιμένα Ἰακώβου, ἐπὶ τῆς μεσημ-
βρινῆς δ' αὐτοῦ ἄκρας ἔβαλε τὰ θεμέλια πόλεως ὠνομά-
σας αὐτὴν Σίδνεϋ.

Τοιαῦται ὑπῆρξαν αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἀποικιακοῦ τούτου

ιδρύματος, οὐ τὸ μέγα καὶ εὐρὺ μέλλον οὐδέ τις ἡδύτατο τὰ προΐδη. »

Οὕτω τὸ μέγα κενὸν τὸ ἐπαρεθὲν ὑπὸ τῶν Ὀλλανδῶν ἐν τῇ ἐξερευνήσει τῶν ἀυστραλιανῶν παραλλίων ἐπληρώθη ὑπὸ τοῦ Κούκ. Ἡὐδρογραφία τῆς ὅλης Αὐστραλίας σχεδὸν συνετελέσθη. Ὁμολογητέον ὅμως ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῶν γεωγραφικῶν γνώσεων καὶ ἡ ἀνακάλυψις ἐντελεστέρων μεθόδων καὶ ναυτικῶν ὁργάνων παρεῖχεν εὐκολίας καὶ μέσα ὅλως ἄγνωστα εἰς τοὺς Ὀλλανδοὺς.

Ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ τῶν ἀνακαλύψεων τῷ τοσοῦτον γονίμῳ εἰς ἀποτελέσματα, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἐβάδισαν ἐναμιλλῶς. Κατὰ τὸ 1791 ἐξερευνήσαν τὴν Αὐστραλίαν ὁ Βανκουβέρ καὶ ὁ Μακλαέρ, κατὰ δὲ τὸ 1792 ὁ Ἀντρεχαστώ. Ἐξ ἐνιαυτοῦ μετὰ ταῦτα, ὁ Γεώργιος Βας, χεירוῦργος τοῦ ναυτικοῦ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Μιθθαίου Χίνδερ, ἀπλοῦ τότε δοκίμου τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ, ἀνεκάλυψε τὸν πορθμὸν ὅστις χωρίζει τὴν νῆσον Τασμανίαν ἀπὸ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐχάραξε τὸν χάρτην αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ 1800, γαλλικὴ ἀποστολὴ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Βωδὲν ἀνέλαβε τὰ ἀναθεωρήσει τὴν ὑδρογραφίαν τῆς Νέας Ὀλλανδίας. Τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἔργον ἦτο ἡ πλήρης καὶ ὅλως νέα γεωγραφικὴ περιγραφὴ καὶ διαχάραξις τοῦ ἡμισέως ἀνατολικοῦ μέρους τῆς νοτίου παραλλίας, ὃ ὠνόμασε Ναπλέοντα, ὄνομα τὸ ὁποῖον οἱ Ἀγγλοὶ δὲν διετήρησαν φυσικῶς ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς αὐτῶν πύραξι. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ ὁ Χίνδερ, ἀποσταλὲς ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς

κυβερνήσεως, προσήγγισεν εἰς τὴν νοτιανατολικὴν παραλλίαν, ὀλίγῳ μικρόν τοῦ Κούκ τὴν ἐκείνου καὶ αὐτοῦ.

« Ἐν γένει λέγει ὁ προσηγορευθεὶς γεωγράφος, ὁ κ. Βιβιὲν Σαιν-Μαρτέν, οὔτε ὁ Ἀγγλος πλοίαρχος, οὔτε ἡ Γαλλικὴ ἀποστολὴ κατώρθωσαν τὰ πραγματοποιήσωσι τὸν σκοπὸν ὃν διὰ τοῦ προγράμματος αὐτῶν διεχάραξαν, τούτέστι τὰ ἐξερευνήσωσι τὴν ὅλην παραλλίαν τῆς Αὐστραλίας καὶ τὰ συντάξωσι τὸν χάρτην αὐτῆς. Τοῦτο μετὰ τοῦτο ἔργον συνετελέσθη δέκα καὶ ἑξήναις τοῖς μετὰ ταῦτα, ἀπὸ τοῦ 1818 μέχρι τοῦ 1822, ὑπὸ τινος διακεκριμένου ἀξιωματικοῦ τοῦ αγγλικοῦ ναυτικοῦ, τοῦ πλοιάρχου Φιλίππου Κίγγκ, οὗτος οἱ γεωγραφικοὶ χάρται ἀποτελοῦσιν ἔκτοτε τὴν βάσιν τῆς αὐστραλείου ὑδρογραφίας. »

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης οἱ Ἀγγλοὶ ἦσαν κύριοι τῆς Αὐστραλίας, ἀλλὰ δὲν κατεῖχον ἡ τὰ παράλια αὐτῆς, τοῦτο δὲ δὲν ἐπῆρκει εἰς αὐτοὺς. Πρὸς ἐπαύξησιν τῶν κτήσεων αὐτῆς ἡ Σαξωνικὴ φυλὴ οὐδεμίαν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν δυσχέρειαν· τὰς μὲν ὑλικὰς δυσχερείας ὑπερπηδᾷ δι' ἐπιμονῆς ἀξιοθαυμάστου, τὰ δὲ ἀνθρώπινα προσκόμματα ποιεῖ ἐκποδῶν διὰ τρόπον ἥμισυ συνήθους παρ' ἄλλαις φυλαῖς.

Τα ἑκτὸς τῆς νέας ἡπείρου ἦσαν ἔγνωσμένα, ἐπίσης καὶ τὰ παράλια αὐτῆς μέχρις ἱκανῆς ἀποστάσεως· ἔδει τὰ ἐξερευνηθῇ καὶ τὰ καταληφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας.

Ἀντὶ τὴν μεγάλην ἀξίαν, ὃ διοικητὴς Μακαρώ, (1810—1821) ὑπέβαλε καὶ παντὶ σθένει ἐπροστάτευσεν τὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐκδρομὰς, αἵτινες ἐπλούτισαν τοὺς

ἀποίκους δι' ἀπέλρου ἐκτάσεως γαιῶν. Τὰ Λευκὰ ὄρη ἢ αἱ Ἀυστράλιοι Ἀλπεις αἰτίνες ἐθεωροῦντο ἀπροσπέλοιστοι διωδεύθησαν, ὁ ὅρος τῶν μεγάλων ποταμῶν ἀπὸ τῆς κοίτης μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτῶν ἐξηρευνήθησαν, καὶ μεγάλαι ἐκτάσεις νομῶν ἐν μέσῳ ἐρήμων ἀνευρέθησαν.

Οὐδὲν κωλύει τοὺς ἀκαμάτους τούτους σκαπανεῖς τῆς γεωγραφικῆς ἐπιστήμης ἀπὸ τοῦ ἔργου τῶν ἀνακαλύψεων. Οἱ κινδύνοι, οἱ κάματοι καὶ αἱ παρτοῖου εἰδους στερήσεις ἐλάχιστα ἐκτροβίζουσιν αὐτούς. Βαίνοσι μετὰ στωικῆς ἀταθείας πρὸς τὸν σκοπόν.

Ἀχαρῆς νῆσος τοῦ μεγάλου Εἰρηρικοῦ Ὠκεανοῦ ἢ Ἀυστραλία ἀποτελεῖ ἀληθῆ ἡπειροειδῆς ἢ ἐκτασις εἶνε σχεδὸν ἴση πρὸς τὰ τέσσαρα πέμπτα τῆς Εὐρώπης. Κεῖται δὲ μετὰ 110—390 νοτίου πλάτους καὶ 1110—1520 ἀνατολικοῦ μήκους.

Πρὸς βορρᾶν, ὁ Τόρειος Πορθμὸς ὁ χωρίζων αὐτὴν ἀπὸ τῆς Λευαῖς Γουινέας, ἐκτείνεται μέχρι τοῦ Τιμόρ καὶ τῶν μικροῦν τῆς Μαλαισίας. Πρὸς δυσμᾶς, ἕτερος πορθμὸς χωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς Τασμανίας.

Περιβρέχεται δὲ ἀνατολικῶς μὲν ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ὠκεανοῦ, μεσημβρινῶς ὑπὸ τοῦ Ἀυστραλείου Ὠκεανοῦ καὶ δυτικῶς ὑπὸ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης. Κατέναντι τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς παραλίων ἀλλ' εἰς σημαντικὴν ἀπόστασιν, κείται ἡ Νέα Καληδωνία καὶ ἡ Νέα Ζηλανδία.

Το μήκος αὐτῆς ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμᾶς εἶναι 4000 γεωγραφικὰ τετραγωνικὰ μίλια, τὸ δὲ μεγαλύτερον αὐτῆς πλάτος ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βᾶς καὶ καταλήγον ἐκ τὸν Τόρειον πορθμὸν εἶναι 300 μίλια. Ἡ

ἐπιφάνεια αὐτῆς 170,630 τετραγωνικὰ χιλιάμετρα εἶναι δεκατετράκις μεγαλειτέρα τῆς Γαλλίας, τὰ δὲ παράλια αὐτῆς μετροῦσιν ἐκτασιν 14,000 γεωγραφικῶν τετραγωνικῶν μιλίων.

Σήμερον ἡ Ἀυστραλία διαιρεῖται πολιτικῶς εἰς αὐτόνομους Ἐπαρχίας, δηλαδὴ ἀνεξαρτήτους ἀπ' ἀλλήλων, συνδεδεμένας ὅμως ἐπισήμως μετὰ τῆς Μητροπόλεως ἥτοι τῆς Μ. Βρετανίας.

Δύο τῶν ἐπαρχιῶν τούτων κείται ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας.

Ἡ Νέα Νότιος Οὐάλλα, πρωτεύουσαν ἔχουσα τὴν Σίδνεϋ, ἐπιφάνειαν 799,138 χιλιαμέτρων καὶ εὐρωπαϊκὸν πληθυσμὸν 797,049 ψυχῶν.

Ἡ ἐπαρχία τῆς Βασιλίσσης (Queensland), πρωτεύουσαν ἔχουσαν τὴν Βρισβάνην, ἐπιφάνειαν 1,750,520 χιλιαμέτρων καὶ πληθυσμὸν 147 χιλιάδας ψυχῶν.

Ἡ Ἐπαρχία τῆς Βικτωρίας κείται νοτιανατολικῶς τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βᾶς, κατέναντι τῆς νήσου Τασμανίας. Ἐχει δὲ αὐτὴ ἐπιφάνειαν 299,079 χιλιαμέτρων καὶ πληθυσμὸν 790,492 ψυχῶν. Πρωτεύουσα αὐτῆς εἶναι ἡ Μελβούρνη.

Ἡ Ἐπαρχία τῆς μεσημβρινῆς Ἀυστραλίας, περιλαμβάνουσα μέρος τῆς νοτίου παραλίας καὶ ὁλόκληρον τὸ κέντρον τῆς χώρας μέχρι τῆς βορείου παραλίας, ἔχει πρωτεύουσαν τὴν Ἀδελαΐδα. Ἡ ἐπιφάνεια αὐτῆς εἶναι 2,341,609 χιλιαμέτρων, ὁ δὲ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς 200 χιλιάδων ψυχῶν.

Ἡ ἐπαρχία τῆς δυτικῆς Ἀυστραλίας περιλαμβάνει α-

πασαν τὴν πρὸς δυσμὰς γῆν. Πρωτεύουσα αὐτῆς εἶναι ἡ Ἀλβάνη. Ἔχει δὲ ἐπιφάνειαν 2,527,281 χιλιαμέτρων καὶ πληθυσμὸν 26 χιλιάδας μόρον ψυχῶν.

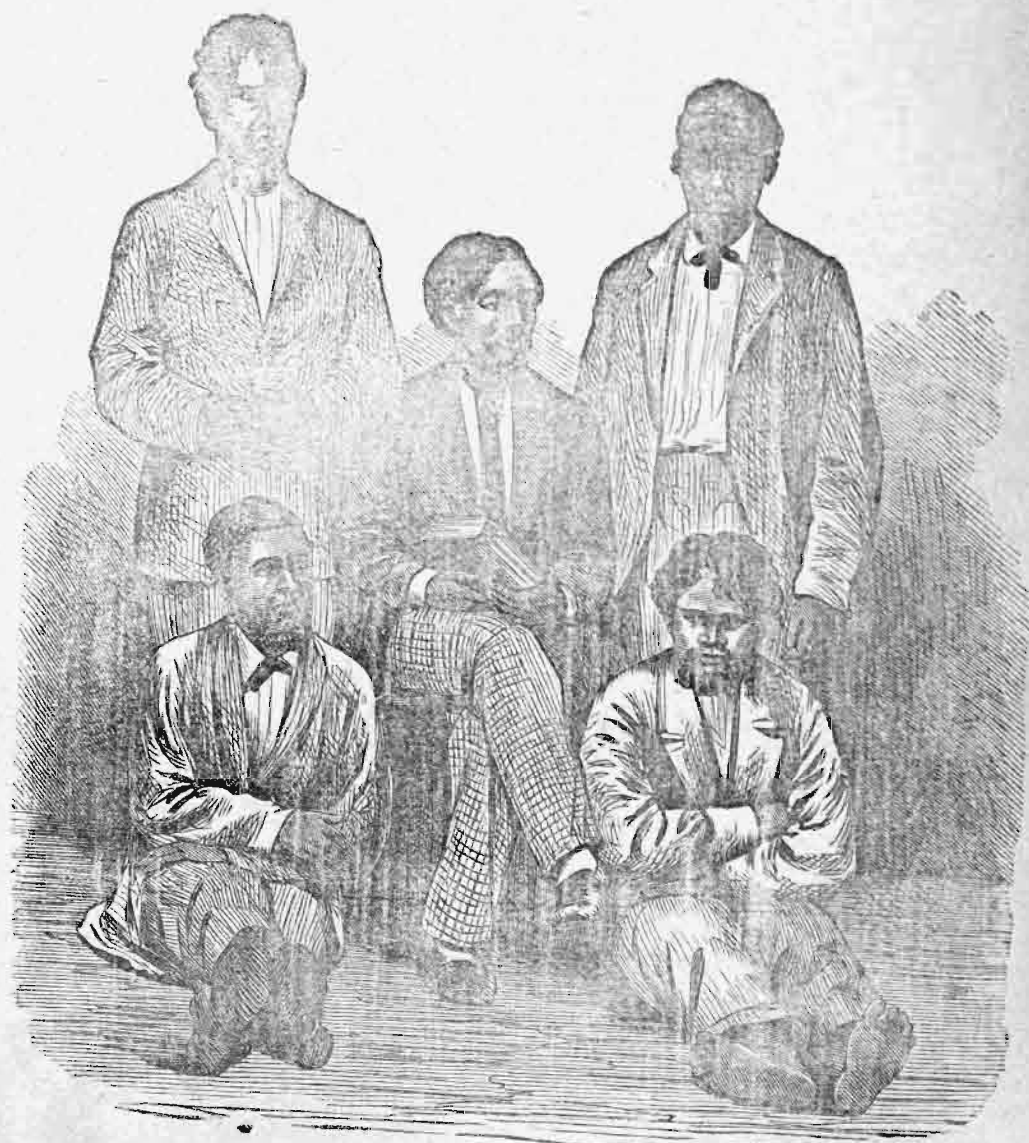
Ἡ ἕκτη Ἐπαρχία ἀποτελεῖται ἐκ τῆς νήσου Τασμανίας, τῆς ἀρχαίας Βὰν-Διευμένης. Ἔχει δὲ ἡ ἐπαρχία αὕτη πρωτεύουσαν τὴν Λώρσετον, ἐπιφάνειαν 67,894 χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν 105 χιλιάδας ψυχῶν.

Δὲν ἀπαρτᾷ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὅμοιον παράδειγμα ἀποικίας οὕτως ἐκ καταπληκτικῇ αὐξήσει λαβοῦσης ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ. Τῷ 1788 ἡ Ἀγγλία ἀπέστειλεν εἰς Αὐστραλίαν 757 καταδίκους· αἱ τοιαῦται ἀποστολαὶ ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ 1851. Ἀλλ' ἐν διαστήματι 90 ἐνιαυτῶν τὸ ἴδρυμα τοῦτο τῶν ἐξορίστων κατήντησε πρὸς ἀριθμὸν σήμερον ἐξ ἑκατοντῶν ἐπαρχίας μετὰ πληθυσμοῦ 2 ἑκατομμυρίων ψυχῶν. Ἡ ταχύτερα ἀνάπτυξις ἐγένετο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Βικτωρίας, τοῦτο δὲ ἕνεκα τῶν ἐν αὐτῇ ἀνακαλυφθέντων πολυτίμων μετάλλων. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Νέας Οὐαλλίας, ὅστις τῷ 1830 ἠριθμεῖτο εἰς 1788 εὐρωπαῖους κατοίκους, ἀνέρχεται σήμερον εἰς 800 χιλιάδας ψυχῶν.

ΕΚΔΡΟΜΗ

ΕΙΣ

ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

ΤΥΠΟΙ ΑΥΣΤΡΑΛΩΝ.

Α΄.

Ο ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ ΒΟΥΡΚΕ.

Ότε ο Χάσα Βούρκε επεχείρησε τὸ ταξίδιον αὐτοῦ, ἀπὸ πολλοῦ ἴδεν τὸ ζήτημα τῆς Αὐστραλίας ἀπασχόλει τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ διετέλει τὸ ἀντικείμενον τοῦ πόθου τῶν ἐρευνητῶν.

Ἡ ἀπεριόριστος τῆς ἀχανοῦς ταύτας νήσου, κειμένης 2,400 χιλιάμετρα μακρὰν τῆς τοιαύτης ἀκρῆς τῆς Ἀσίας, τε ἀγνοιοῦ τοῦ εἰδωτοῦ αὐτῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἡ ἀρχιότης τῶν κατοίκων ἀπεράκρητοι ἀπ' αὐτῆς τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη, ἀλλ' ὁ ἀποικιακὸς πληθυσμὸς οὐδόλως ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς δυσχερείας ταύτας· διότι πῶς αὐτοῦ ζῶντος ἦτο γὰρ ἐπεκταθῇ πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μεγάλης χώρας καὶ γὰρ ἐκμεταλειθῇ τοὺς πόρους αὐτῆς. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦτο ἦτο ἀγνώστον. Ἠγγεῖτο γὰρ ὑπὲρ χονεκάσεις σπέρμιοι καὶ πιτηδεῖαι πρὸς βοσκήματα ἢ ἅπαντα ἢ ἀγνώστος αὐτῇ γῇ ἐκαλύπτετο ὑπὸ ἐξηγῶν ἀγρίων καὶ ἀνδρῶν. Εἰς βοήθειαν τῶν προσπαθειῶν τῶν ἀποίκων ἐπ' ἄλλαν ἢ Ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ὡς βοηθήσασα πολλὰς ἐρευνάς. Ἀλλ' ἐπὶ εἰκόσιν ἐνιαυτοῖς αἱ γενόμεναι ἀποπείραι καὶ προσπάθειαι πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Αὐστραλίας ἐμειναι ἀνευ

ἀποτελέσματος. Ἀπελπισία ἤρξατο νὰ καταλαμβάνη τοὺς ἀποίκους, ὅτε αἰφνης ἐγένετο γνωστὸν ὅτι κατωρθώθη ἐπιτυχῶς ἡ ἐξερεύνησις τῆς Αὐστραλίου στερεᾶς. Τὴν ἐξερεύνησιν δὲ ταύτην, ἐκτελεσθεῖσαν τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ δαπάνῃ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπολήξασαν εἰς θλίβεράν καταστροφὴν, μὴ ἀπαντῶσαν ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς χρονικοῖς, μέλλομεν νὰ ἀφηγηθῶμεν κατωτέρω.

Ὁ Χάρα Βούρκε, Ἰρλανδὸς τὴν καταγωγὴν, διετέλει πρὸ πολλοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ τῆς ἀποικιακῆς κυβερνήσεως, ἐπεδείξατο δὲ πάντοτε τόλμην καὶ νοημοσύνην ἀπαράμειλον. Ὅτε ἡ ἐν Μελβούρνη ἰδρυθεῖσα Ἑταιρία Βικτωρία ἀπεφάσισε νὰ πέμψῃ ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἡ διεύθυνσις αὐτῆς ἀνετέθη εἰς τὸν Βούρκε. Ἡ ἀποστολὴ αὐτῇ διοργανώθη ἐπὶ εὐρέων βάσεων. Περιελάμβανε εἰκοσάδα προσώπων, ἐν οἷς ἦτο εἰς ἀστρονόμος καλούμενος Ἰάκωβος Οὐέλ, εἰς φυσιολόγος, εἰς ἰατρὸς καὶ ἕτερα μέλη ἰδιαιτέρην ἑκαστον αὐτῶν ἔχοντα ἐπιτολήν. Δυστυχῶς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς πορείας ἔριδες ἐξερράγησαν ἐν μέσῳ τῆς συνοδείας, διὸ ἐδέησε νὰ ἀπομακρυνθῶσιν οἱ πλεονεες. Ἐπὶ μόνον ἄνδρες διετέλεσαν πιστοὶ τῷ ἀρχηγῷ. Τὰ τρόφιμα, ὑπολογισθέντα νὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ ἐν ἔτος μετεφέροντο διὰ καμήλων. Σκοπὸς τοῦ Βούρκε ἦτο νὰ προσεγγίσῃ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου τῆς Κορπαντερίας, κειμένου 2400 χιλιόμετρα μακρὰν τῆς Μελβούρνης.

Ὡς ἐρρέθη ἀνωτέρω, πολλακίς ἐγένετο ἀπόπειρα ἀλλ' ἀνωφελῶς πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς στερεᾶς. Μεταξὺ τῶν τολμηροτέρων ἐρευνητῶν καταλέγεται ὁ πλοίαρχος Στούρτ,

ὅστις ἐν ἔτει 1845 ἀφρητοίαν λαβὼν τὴν Ἀδελαΐδα ἐξετέλεσε σχεδὸν τὰ δύο τρίτα τῆς πορείας. Ἀλλ' εὐρὼν κατόπιν γῆν ἄγονον καὶ ὄρεινὴν ἀπέσχε νὰ προχωρήσῃ καὶ παρητήσατο τὸν σκοπόν.

Τὴν μεγάλην ταύτην ἐπιχείρησιν ἀνέλαβον νὰ διεκπεραιώσωσιν ὁ Βούρκε καὶ οἱ συνοδοπόροι αὐτοῦ. Καὶ ἐπεραιώθη μὲν αὕτη, ἀλλ' ἐπὶ θυσίᾳ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκδρομῆς καὶ τοῦ ἀστρονόμου Οὐέλ.

Ἡ ἀποστολὴ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Μελβούρνης (1) τῇ 20 Αὐγούστου 1860. Ἡ πορεία ἐγένετο κατ' ἀρχὰς διὰ χώρας γνωστῆς ἤδη καὶ ἐν μέρει πεπολιτισμένης, περιβεβχυμένης δὲ ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν Μουράυ (2) καὶ Δάρλινγ. Ἐν μῆτι ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως, ἡ ἀποστολὴ διελθοῦσα τὸν Δάρλινγ κατεσκήνωσεν ἐπὶ ἑξ ἑβδομάδας ἐν Μενινδία, χώρα κειμένη ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὀχθῆς τοῦ ποταμοῦ καὶ τελευταία πρὸς βορρᾶν κτήσει τῶν ἀποίκων. Ἀναχωρήσασα δὲ ἐκ τοῦ σημείου τούτου τῇ 11 Νοεμβρίου ἀφίκετο ἐνῶπιον ποταμίσκου, σημειουμένου ἤδη ἐν τῷ χάρτῃ ὑπὸ τὸ ὄνομα Κοῦπερ-Γρήκ. Εἶχεν ἤδη διατρέξει τὸ ἥμισυ τῆς ὁδοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς αὕτη ἦτο ἡ εὐχερεστέρα. Ὅπως καταρτίσῃ εἰς τὸ τέρμα, ἦτοι εἰς

(1) Ἡ Μελβούρνη, πρωτεύουσα τῆς Ἑπαρχίας Βικτωρίας, κεῖται ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ Γιάρα. Ἐκτίσθη τῷ 1834, ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Μελβούρν, ὃν φέρει τὸ ὄνομα. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς, ὅστις τῷ 1846 συνέκειτο ἐξ 11 χιλιάδων ψυχῶν, ἀνέρχεται σήμερον εἰς 250 χιλιάδας. Τὸ ἐμπόριον αὐτῆς συνίσταται κυρίως εἰς τὴν ἐξαγωγὴν ἐρίων καὶ μετάλλων.

(2) Ὁ ποταμὸς Μουράυ χύεται εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐνώσεως, ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Ἑπαρχίας Βικτωρίας.

τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου τῆς Καρπατερίας, ὥφειλε εἰσέτι νὰ διατρέξῃ 1200 χιλιάμετρα διὰ μέσου γῆς ἐντελῶς ἀγνώστου.

Πρὶν ἢ ριφθῇ εἰς τὸ ριψοκινδύνευμα τοῦτο ὁ Βοῦρκε, ἐνόμισε καλὸν νὰ διαιρέσῃ εἰς δύο μοῖρας τὴν συνοδείαν αὐτοῦ. Εἰς τῶν συντρόφων αὐτοῦ, Βράχ τοῦρομα, ἀφέθη ἐν Κοῦπερ-Γρήκ μετὰ τριῶν ἀνδρῶν καὶ ἐδόθη αὐτῷ διαταγὴ νὰ ἀναμείνῃ ἐν τῷ σταθμῷ τοῦτω τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Βοῦρκε καὶ τῶν συντρόφων αὐτοῦ ἐκ τῆς εἰς τὰ ἐνδότερα ἐκδρομῆς. Ταῦτα οὕτω διαταξάμενος ὁ Βοῦρκε, αὐτὸς ἐξεκίνησε τῇ 16 Δεκεμβρίου, συνοδευόμενος ὑπὸ τριῶν ἀνδρῶν, τῶν κ.κ. Οὐέλ, Κίργ καὶ Δραῦ, μεθ' ἐνὸς ἵππου καὶ ἐξ καμήλων φερουσῶν τὰς ζωτροφίας. Μόλις ὅμως ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τοῦ Κοῦπερ-Γρήκ καὶ συμμορία ἰθαγενῶν ἀγρίων συνήρτησεν αὐτὸν.

Τὴν συνάντησιν ταύτην ἀφηγεῖται ὁ κ. Οὐέλ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ αὐτοῦ ὡδε.

«Πολυάριθμος φυλὴ μαύρων προσεκάλει ἡμᾶς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῆς ἵνα παρασταθῶμεν εἰς χορὸν· ἀλλ' ἡμεῖς ἀπεποιήθημεν τὴν πρόσκλησιν. Οἱ μαύροι οὗτοι ἦσαν πολὺ ἐνοχλητικοὶ καὶ ὅπως ἀπαλλαγῶμεν αὐτῶν ἐδέησε νὰ ἀπειλήσωμεν αὐτοὺς διὰ τῶν ὅπλων. Εὐχερῶς ἄλλως τε οὗτοι ἐκφοβίζονται, καίπερ ἐκ πρώτης ὕψεως φαίνονται ῥωμαλαῖοι. Ὁ ὀπλισμὸς αὐτῶν εἶναι ἀτελέστατος. Ἡ πυρῖτις εἶναι παρ' αὐτοῖς ἀγνώστος. Ἐν τούτοις ἡ φυλὴ αὕτη εἶναι πολεμικωτέρα καὶ ὠραιότερα κατὰ τὴν μορφὴν ἀπὸ τὰς φυλὰς τῶν μαύρων τοῦ Μονράν καὶ τοῦ Δάρλινγκ, ἐπίσης δὲ καὶ εἰρηρικωτέρα. Ὑπ'

ἄλλας ἐπόψεις ὅμως νομίζω τὴν φυλὴν ταύτην κατωτέρα».

Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἡ συνοδεία ὠδενσε βορειανατολικῶς, κατὰ τὴν διεύθυνσιν σχεδὸν ἣν ἠκολούθησεν ὁ πλοίαρχος Στούρτ. Ἀλλ' ἀκολουθῶς ἡ πορεία διευθύνετο πρὸς ἀνατολὰς μέχρι 140° μῆκους, ἄχρι δὲ τοῦ κόλπου τῆς Καρπατερίας ἡ αὕτη ἐτηρήθη γραμμὴ, ἀπέχουσα 1900 χιλιάμετρα ἀπὸ τοῦ σημείου εἰς ὃ κατέληξεν ὁ Στούρτ.

Κατὰ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Οὐέλ, οἱ ἐρευνῆται ἐκθαμβοὶ ἀπῆρτησαν χώραν οὐχὶ τοσοῦτον ἄγονον ὡς προσεδόκουν. Ἡ σχετικὴ αὕτη γονιμότης τοῦ ἐδάφους ἠδύνατο νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν βροχῶν, ὧν εἶχεν ἤδη ἀρχίσει ἡ περίοδος, ἀλλ' ὁ Οὐέλ παρατηρεῖ ὅτι ἡ χώρα αὕτη κεῖται ἐν τῇ ἀνατολικῇ ζώνῃ τῆς Αὐστραλίας καὶ ἐπομένως ὅτι πολὺ περαιτέρω ταύτης ἀρχοῦνται αἱ ἄγονοι καὶ ἀμμώδεις πεδιάδες ἀληθοῦς ἐρήμου.

«Εἰς ἐπταήμερον ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Κοῦπερ-Γρήκ, λέγει ὁ κ. Οὐέλ, ὑπὸ τὴν 270 μοῖραν εὗρομεν χώραν ἐπιτηδειοτάτην εἰς κτηνοτροφίαν. Τὸ χόρτον γύεται πανταχοῦ ἄφθονον καὶ πηγαὶ ὑδάτων ἀναβρύνουσι οὐδέποτε ξηραινόμεναι. Εἰς τριήμερον ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀπόστασιν κατεσκηνώσαμεν ἐπὶ εἴκοσι καὶ τέσσαρας ὥρας ὅπως ἀναπαυθῶμεν ἐκ τοῦ καμάτου καὶ συγχρόνως ἐορτάσωμεν τὴν ἐορτὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. Τὸ μέρος ἐνθα κατεσκηνώσαμεν ἦτο τερπνόν, οὐδέποτε δὲ ἠλπίζομεν νὰ ἀπαντήσωμεν τοιαύτην μαγευτικὴν ὄρασιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἣν διετρέχομεν· ἐξελεξάμεθα δὲ ἐπιτηδειοτάτην

θέσιν · Τὰ τρόφιμα καὶ τὸ ὕδωρ ἦσαν ἄφθονα· ἤμεθα ἔντελῶς ἀπηλλαγμένοι τῶν ἐνοχλητικῶν ἐκείνων ζῶν-
φίων, οἷον μυῖων καὶ κωνόπων ἅτινα ἄφθονα ἀπαντῶ-
σιν ἀλλαχοῦ»·

Μικρὸν μετὰ ταῦτα, τῇ 11 Ἰανουαρίου 1861, μεταξὺ
τῆς 23^ο καὶ 22^ο μοίρας, ὁ κ. Οὐέλ γράφει·

«Ἡ χώρα ἦν διατρέχουσα παρέχει τερπνὴν καὶ μα-
γευτικὴν θέαν· ἡ βλάστησις ἀπαντᾷται πανταχοῦ ἄφθο-
ρος. Πανταχοῦ ἀφθονία πτηνῶν καὶ ὑδάτων. Ἡ χώρα
βαθυμεθὺν γίγνεται καλλιτέρα. Μεγάλαι ἐκτάσεις γαιῶν
εἰσὶ ἐπιτηδεύονται εἰς σπορὰν, ἐκτὸς ἐὰν αἱ ἀτσιοσφαι-
ρικαὶ ἐπήρειαι δὲν ἤθελον παραβλάψαι τὰ σπαρτὰ»·

Ἐγγὺς τῆς 20^ο μοίρας, εἰς ἀπόστασιν 240 χιλιαμέ-
τρων ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ κόλπου τῆς Καρπαταρίας, εὐ-
ρέθη τὸ πρῶτον τὸ μέγα καὶ ὡραῖον ἐκεῖνο δένδρον τῆς
Αὐστραλίας, ὅπερ ὑπὸ τῶν βοτανικῶν ὠνομάσθη εὐκάλ-
υπτος. Ὀλίγον δέ τι πορρωτέρω εὐρέθησαν μύρτοι καὶ
διάφοροι ἀρωματικαὶ βοτάναι παρέχουσιν εἰς τὴν ἀγρί-
αν ταύτην γῆν τὰ θέληητρα τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας.

Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἐκκινήσαντες ὠδενσαν τὰς
ὄχθας ποταμοῦ, ῥέοντος μὲν πρὸς βορρᾶν, πρὸς τὴν δι-
εὐθυνσιν τοῦ κόλπου, ἀλλ' ἀποκλίνοντος καὶ πρὸς ἀνα-
τολὰς. Καθ' ὅλην ταύτην τὴν πορείαν ἀλεπάλληλα εὐ-
ρέθησαν τὰ ἔχρη γειτριάσεως αὐτοχθόνων, καὶ μάλιστα
ποῦ καὶ ποῦ διεκρίνοντο τινὲς τούτων. Ἀλλ' οὐ μόνον
δὲν ἐφαίνοντο ἀπειλητικοί, ἐφοβοῦντο τὸνναντιον τὴν
προσέγγισιν τῶν ἐρευνητῶν καὶ ἅμα οἱ αὐτόχθονες ἠσθά-
νοντο ἑαυτοὺς ἐγγὺς τῶν Εὐρωπαίων ἐτρέποντο εἰς βίαιαν

φυγὴν. Προφανῶς δὲν ἐνόμιζον ἑαυτοὺς ἀσφαλεῖς, καίτοι
οἱ ἡμέτεροι περιηγήται δὲν ἦσαν πλείονες τῶν τεσσάρων.

Τέλος, τῇ 11 Φεβρουαρίου, ἡ μικρὰ συνοδεία ἀφίκετο
ἐγγὺς τοῦ κόλπου. Τοῦλάχιστον τὸ ἡμερολόγιον τοῦ κ.
Οὐέλ σημειοῖ τὸν τελευταῖον σταθμὸν ὡς κείμενον ἐγγύ-
τατα τῇ παραλίᾳ· Ἐν τούτοις, παραδόξως, ἐν τοῖς εὐρε-
θῆσιν ἐγγράφοις τοῦ Βοῦρκε ἀναγινώσκονται τάδε: «Αὐ-
ράμεθα εἰπεῖν ὅτι ἀφικόμεθα εἰς τὸν κόλπον. Πλὴν ἀλλ'
ὅμως δὲν ἠδυνήθημεν νὰ θεωρήσωμεν τὴν θάλασσαν καθ'
ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν, καὶ περ πολλὰς προσπαθείας
εἰς τοῦτο κατεβάλλομεν.»

Τὸ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ὀπολου ἔστι
ἡ συνοδεία δὲν σημειοῦται ἐν τῷ ἡμερολογίῳ. Ὑποτίθεται
ὅμως ὅτι ὁ ποταμὸς οὗτος εἶναι ὁ λεγόμενος Πρίγκηψ
Ἀλβέρτος.

Ἐνεκα ἀνεξηγήτου ἐλλείψεως τὸ ἡμερολόγιον τοῦ κ.
Οὐέλ οὐδεμίαν παρέχει πληροφορίαν περὶ τῶν περιστά-
σεων αἵτινες συνώδενσαν τὴν προσέγγισιν εἰς τὸν κόλπον.
Πληροφορεῖ ἡμῶς μόνον ὅτι πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς
αὐτὸν ἀφίξεως, τοῦτέστι τῇ 16 Φεβρουαρίου, ὁ Βοῦρκε
καὶ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ ἐπανέλαβον καὶ πάλιν τὴν πρὸς
δυσμὰς ὁδὸν ἐπιστρέφοντες εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἡ συνοδεία ἠκολούθησε κατὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν αὐτὴν
ἀκριβῶς ὁδὸν, ἣν εἶχεν ἀκολουθήσει βαλνουσα πρὸς τὸν
κόλπον, καὶ κατεσκήνου εἰς τὰς αὐτὰς θέσεις εἰς αἷς καὶ
τὸν παρελθόντα μῆνα. Ἡ μόνη διαφορὰ μετὰ τῶν δύο
πορειῶν ἦτον ὅτι ἡ δευτέρα ἐγίνετο ἐν πλήρει περιόδῳ
τῶν βροχῶν, ἥτις καθίστα τὴν πορείαν δυσχερεστάτην.

Ὁ κάματος ἤρξατο ἤδη νὰ καταβάλῃ τοὺς ὁδοιπόρους καὶ τὰ κτήρη αὐτῶν· τὰ τρόφιμα αὐτῶν ἐξηντλοῦντο, τοῦτο δὲ ἦτο τὸ κυριώτερον αὐτῶν μέλημα.

Τῇ 3 Μαρτίου φονεύσαντες ὑπερμεγέθη ὄφιν ἔφαγον τὸ κρέας αὐτοῦ· ἀλλὰ δυσσεντερία δεινὴ κατεμάστισεν αὐτοὺς. Τῇ 10 Ἀπριλλίου σφάζουσι τὸν μόνον αὐτῶν ἵππον.

«Ὁ πτωχὸς Βέλω (οὕτως ὠνομάζετο ὁ ἵππος) τοσούτῳ ἦτο ἐξησθηρημένος ἔνεκα ἐλλήψεως τροφῆς, ὥστε πάντῃ ἀδύνατον ἦτο τὰ ἀνθέξῃ ἐπὶ πλέον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡμεῖς διετελοῦμεν ἐν τῇ αὐτῇ σχεδὸν καταστάσει ἐνομισαμεν καλὸν νὰ σφάξωμεν αὐτὸν καὶ νὰ φάγωμεν τὸ κρέας αὐτοῦ. Τὸ κρέας αὐτοῦ ἦτο ὑγρεῖς καὶ ἁπαλὸν, ἀλλ' οὐδὲ ἐλάχιστον ἵχνος λίπους ἐφαίνετο ἐπ' αὐτοῦ.»

Τῇ 17, εἰς τῶν τριῶν συντρόφων τοῦ Βοῦρκε, ὁ Γραῦ, καταβληθεὶς πίπτει καὶ δὲν ἐγείρεται πλέον.

«Τῇ τετάρτῃ, 17 Ἀπριλλίου. Τῇ πρώτῃ ταύτῃ, ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου, ὁ Γραῦ ἀπέθανεν. Δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκφέρῃ λόγον τινα ἀπὸ τῆς πρώτης προβολῆς, γενομένης εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως ἡμῶν.»

Ἰδὸν ἅπας ὁ ἐπιτάφιος θρήνος ὃν καθιεροῖ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ἡμερολόγιον. Ἐκαστος τῶν συνοδοιπόρων τοσούτον ἦτο καταβεβλημένος, ὥστε δὲν τῷ ὑπελείπετο καιρὸς ἵνα σκεφθῇ καὶ περὶ τῆς τύχης τῶν ἄλλων.

Ὅτε ἀπέθανεν ὁ Γραῦ, ἡ συνοδεία ἀπείχε τετραήμερον ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Κοῦπερ - Γρήκ, ἔνθα ὁ Βοῦρκε εἶχε, ὡς εἶδομεν, ἀφήσει τὸν Βράχ καὶ τοὺς συνοδοιπόρους αὐτοῦ καὶ ἔνθα ὑπελόγιζε νὰ εὕρῃ ἄφθονον προμήθειαν τρο-

φίμων. Ἀλλ' ἡ ἐλπίς αὕτη ἐπέπρωτο νὰ διαψευσθῇ· δειναὶ περιπέτειαι ἀνέμενον τὸν μέγαν ἐρευνητὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἄνδρας.

Τέσσαρες ἤδη μῆνες παρῆλθον ἀφ' ὅτου ὁ Βοῦρκε εἶχε καταλίπει τὸν σταθμὸν τοῦ Κοῦπερ - Γρήκ· Ἡ ἀναχώρησις αὐτοῦ ἐγένετο, ὡς εἶδομεν, μεσοῦντος τοῦ Ἀπριλλίου. Εἶναι εὐνόητον ὅτι ἡ ἐπὶ τοσούτον χρόνον στάθμευσις ὤφειλε νὰ φανῇ μακρὰ εἰς τοὺς τέσσαρας ἄνδρας τοὺς ἀφθεέντας ἐν τῷ σταθμῷ τούτῳ, καὶ τοι τετράμηνον διάστημα δὲν πρέπει νὰ ἐκληφθῇ μέγα διὰ περιήγησιν εἰς τὰ ἔνδον τῆς Αὐστραλίας. Δυστυχῶς ὁμως ἡ μικρὰ συνοδεία προσεβλήθη ὑπὸ σκορβούτου, καὶ ὁ Βράχ, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐκθεσιν, φοβούμενος μὴ ὑποκύβῃ εἰς τὸ φοβερὸν τοῦτο νόσημα, ἀπεφάσισε νὰ ὀπισθοχωρήσῃ, μετὰ τῶν τριῶν αὐτοῦ ἀνδρῶν εἰς τὰ περὶ τὸν ποταμὸν Δάρλινγ ἰδρύματα. Πρὶν δὲ ἀναχωρήσῃ ἐφρόντισε νὰ παραχώσῃ ὑπὸ δένδρον μετὰ διακριτικοῦ σημείου μέρος τῶν ὑπολειφθεισῶν αὐτῷ προμηθειῶν.

Ἡ ἀναχώρησις αὕτη ἐγένετο τῇ 21 Ἀπριλλίου. Τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ, πρὸς ἑσπέρας, ὁ Βοῦρκε, ὁ Οὐέλ καὶ ὁ Κίργ φθάσαντες ἐνταῦθα εὗρον τὸν σταθμὸν ἔρημον.

Τῇ ἐπιούσῃ ὁ Βοῦρκε ἔγραψε πρὸς τὴν ἐν Μελβούρνῃ Εταιρίαν Βικτωρίαν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν, εὗρεθεισαν μεταξὺ τῶν ἐγγράφων αὐτοῦ.

«Ὁ Οὐέλ, ὁ Κίργ καὶ ἐγὼ, (ὁ Γραῦ ἀπεβίωσεν) ἀφικόμεθα ἐνταῦθα τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἐρχόμενοι ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Καρπενταρίας· οἱ ἄνδρες οὓς εἶχομεν ἀφήσει ἐνταῦθα ἀνεχώρησαν τὴν πρωίαν. Αὐρίον θὰ ἐκκηρήσω-

μεν διὰ τοῦ ὕρου Χοπελές ἀκολουθοῦντες τὴν ὁδὸν Γρέγορν, ἀλλ' ἐσμὲν καταβεβλημένοι. Οἱ δύο κάμηλοι ἀπώλοντο, ἡμεῖς δὲ δὲν δυνάμεθα νὰ ὠδεύσωμεν πλεονα τῶν 7 χιλιαμέτρων καθ' ἡμέραν. Ὑπέστημεν μυρίας στερήσεις· ἡ πείνα κατέβαλεν ἡμᾶς. Ἐλπίζω ὅτι διὰ τῶν ἐνταῦθα ἀφθεισῶν προμηθειῶν θὰ ἐπαρακτῆσωμεν τὰς ἡμετέρας δυνάμεις.

« Ἀνεκαλύψαμεν ὁδὸν βατὴν ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα σταθμοῦ μέχρι τῆς Καρπενταρίας. Μεταξὺ τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ τῆς ἐρήμου ἀπαντῶσι τοποθεσίαι ὠραῖαι, ἐνταῦθεν δὲ μέχρι τοῦ τροπικοῦ ἡ χώρα εἶναι ξηρὰ καὶ ὀρεινὴ. Μεταξὺ τοῦ τροπικοῦ καὶ τῆς Καρπενταρίας μέγα μέρος γῆς εἶναι ὀρεινόν. ἀλλὰ κατάφυτον καὶ πλῆρες ἀφθόνων ὑδάτων. Εἰς τὸν κόλπον τῆς Καρπενταρίας ἀφικόμεθα τῇ 11 Φεβρουαρίου 1861. Μεγάλῃ ἀθυμῖα κατέλαβεν ἡμᾶς εὐρόντες τὸν ἐνταῦθα σταθμὸν ἔρημον ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων οὓς εἶχομεν ἀφήσει.

« Υ. Γ. Οἱ κάμηλοι δὲν δύνανται πλέον νὰ προχωρήσωσιν, ἀλλ' οὔτε ἡμεῖς· ἄλλως ἠθέλομεν ἀκολουθήσει τὴν ἀντίθετον ὁχθὴν τοῦ ποταμοῦ. Ἄλλαν βραδέως θέλομεν καταβῇ τὸν Κοῦπερ-Γρήκ.»

Ἐὰν οἱ ὁδοιπόροι ἀπεφάσισαν νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἐπιστολῇ ὑποδειχθεῖσαν ὁδόν, τοῦτο προήλθεν ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ ὠδεύσωσι τὰ 940 χιλόμετρα ἅτινα διεχώριζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ Δάρλινγκ. Ἀκολουθοῦντες τὴν πρὸς δυσμὰς ὁδόν, πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀδελαΐδος, ἠλπίζον νὰ συναντήσωσιν σταθμοὺς ἐγγυτέρω κειμένους. Τὸ ὄρος, Χοπελές (ὄρος ἀπελ-

πίσας) εὑρίσκεται 240 χιλόμετρα μακρὰν τοῦ Κοῦπερ-Γρήκ.

Ὁ κ. Κίργ, τὸ τελευταῖον ἐπιζῶν μέλος τῆς ἀποστολῆς, πληροφορῶν ἡμᾶς περὶ τῶν σπαραξικαρδίῳ περιπετειῶν τῆς ἐκ τοῦ κόλπου ἐπαρόδου, ἀφηγείται μετ' ἀξιοθαυμάστου ἀφελείας τὰς περιπετείας τῆς ὑστάτης ταύτης ἀποπέρας, τὰς ἀπεγνωσμένας προσπάθειας τῶν ἐρευνητῶν, τὴν καρτερίαν τῶν θυμάτων τῆς θριαμβευτικῆς ταύτης ἀποστλῆς.

Οἱ ὁδοιπόροι ὀλίγας ἐκόμιζον μεθ' ἑαυτῶν προμηθείας. Ἐν τούτοις ὁ χειμὼν προσήγγιζε καὶ τὰ θλιβερὰ ἐπεισόδια ἐπηκολούθουν ἀεπάλληλα ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῶν ἡμερῶν τῆς πορείας. Μία τῶν δύο καμήλων καταπεσοῦσα εἰς βαθύτατον χάσμα γῆς καὶ μὴ δυναμένη νὰ ἐξέλθῃ ἐδέησε νὰ σφαγῇ καὶ τὸ κρέας αὐτῆς νὰ χρησιμεύσῃ τροφῇ τῶν λιμωπτῶντων ὁδοιπόρων. Ἀλλὰ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐδέησε νὰ θυσιάσῃ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ καὶ ἡ ἄλλη κάμηλος. Οἱ ὁδοιπόροι ἠναγκάσθησαν νὰ φέρωσιν ἐπ' ὤμων τὰ ἐφόδια αὐτῶν· ἀλλ' ἡ κόπῳσις κατέβαλεν αὐτοὺς καὶ ἐξήρτηλινε πάσας αὐτῶν τὰς δυνάμεις. Δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ὠδεύωσιν ἢ ἂν βραδέως ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ καὶ ἀγόνῳ, ἀκολουθοῦντες τὸν ροὺν τῶν ὑδάτων καταλήγοντα εἰς ἀδιέξοδον καὶ ἀναγκαζόμενοι νὰ ἐπαγέρχονται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον ὅθεν εἶχον ἀναχωρήσει. Ἐξήρτηλιντο οὕτως ἡ δύναμις καὶ τὸ θάρρος αὐτῶν. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπῆντων καθ' ὁδὸν ἰθαγενεῖς δίδοντας εἰς αὐτοὺς ἰχθύας ἀλλ' οὐχὶ ἐπαρκεῖς, διότι χαρακτῆς

ιδιάζων τῶν Αὐστραλιῶν εἶναι τὸ ἀκοινῶρητον καὶ ἀγι-
λόξερον αὐτῶν.

Μῆνι ὅλον εἶχον διέλθει τοιοῦτοτρόπως, οὐδὲν δὲ ἐ-
παύσατο προαγγέλλον τὴν προσέγγισιν αὐτῶν εἰς εὐρω-
παικὰ ἰδρύματα. Νομίζων ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ σταλῶσι
βοηθήματα ἐκ τῆς Μεμβούρνης, μὴ βλέπων δὲ προσε-
χὲς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀσκόπων περιπλανήσεων εἰς ἅς
ἄκων κατεδικάσθη, ἐπεφόρτισεν ὁ Βούρκε τὸν Οὐέλ νὰ
ἐπιστρέψῃ ὀπίσω εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Κοῦπερ-Γρήκ καὶ
νὰ ἀρῇ ἐκεῖ γραπτὴν σημειώσιν περὶ τῆς καταστάσεως
εἰς ἣν διετέλουν αὐτός τε καὶ οἱ συνοδοιπόροι αὐτοῦ.
Τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐκτελέσας ὁ Οὐέλ (ἀπὸ τῆς 27
Μαΐου—τῆς 6 Ἰουνίου), ἐπανῆλθε παρὰ τοῖς συνοδοιπό-
ροις αὐτοῦ, ὡς ἡ κατάστασις οὐδαμῶς εἶχε βελτιωθῇ.
Τρεῖς ἔτι ἐβδομάδες εἶχον παρέλθει εἰθ' ἀσκόπους ἐρεῦ-
ρας καὶ περιπλανήσεις—τρεῖς ἐβδομάδες, ὡς ἐκάστη ὥ-
ρα ἦτο τρομερὰ πάλῃ κατὰ τῶν δεινῶν τῆς πείνης καὶ
τῶν ἀσθερειῶν. Εἰς τοιοῦτον σημεῖον καταταπτήσαντες
οἱ ὁδοιπόροι, ἐθεώρησαν τὸν θάνατον αὐτῶν ὡς ἀληθι-
νὴν εὐεργεσίαν. Ἡ θλίβερά δὲ αὕτη ὥρα δὲν ἐβράδυνε νὰ
ἔλθῃ.

Τῇ 28 Ἰουνίου, ὁ κ. Οὐέλ, ὅστις κατέστη πάντῃ ἀν-
κανος εἰς πορείαν, κατέπεσεν χαμαὶ ὅπως ἐξηρτημένος
καὶ λαβὼν εἰς χεῖρας τὸν κάλαμον ἐχάραξε τὰς ἀκολού-
θους γραμμάς.

« Ἐν τῇ γρικῶδει ταύτῃ θέσει εἰς ἣν διατελοῦμεν,
ἀληθῆς παρηγορία εἶναι δι' ἡμᾶς ὅτι ἐπράξαμεν εὐσει-
νηδῆτως πᾶν ὅ,τι ἀνθρωπίνως ἦτο δυνατόν. Ὁ θάνατος

ἡμῶν ἀποδοτέος ἄλλοις. Ἐὰν ἀπεθνήσκομεν ὑπ' ἄλλας
περιστάσεις, τὸ σφάλμα θὰ ἦτον ἡμῶν αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ-
μεῖς ἐπανήλθομεν σῶσι καὶ ἀκμαῖοι εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ
Κοῦπερ-Γρήκ, ὅπου ἀνεμένομεν νὰ εὐρώμεν τρόφιμα καὶ
ἐνδύματα. Σήμερον ἀποθνήσκομεν ἐκ πείνης, διότι οἱ μὲν
ἐν τῷ σταθμῷ ἀφεθέριτες ἄνδρες ἀνεχώρησαν, ἡ δὲ ἐν Μεμ-
βούρνη ἐταιρία μεθ' ὅλης ἡμῶν τὰς κατεπειγουσας συ-
στάσεις ὠλιγόρησε νὰ ἀποστείλῃ ἡμῖν βοηθήματα ὡς
ᾠφελεῖ ».

Ἰδοὺ δὲ πῶς ἀφηγείται ὁ κ. Κίργκ τὰς τελευταίας
λεπτομερείας τῆς ἀποστολῆς.

« Νοῶν ὁ κ. Οὐέλ ὅτι δὲν εἶχε πλέον δυνάμεις νὰ ἀ-
πέρχηται εἰς ἀνίχνευσιν τοῦ νάρδου, μόνης ἡμῶν τρο-
φῆς ἀπὸ μακροῦ ἤδη χρόνου, συνέστησεν τῷ κ. Βούρκε
καὶ ἐμοὶ νὰ μεταβῶμεν παρὰ τοῖς ἰθαγενέσιν, ἀφίτρουσιν
αὐτῷ πρότερον ὅσας ἡδυάμεθα νὰ συλλέξωμεν τροφάς.
Ὅπως δὲ τοῦτο ἦτο τὸ βέλτιστον ἐξ ὅσων ἡδυάμεθα νὰ
πράξωμεν. Ἀρῆκε τῷ κ. Οὐέλ ἄλευρον δι' ὀκτὼ ἡμέρας
καὶ ὕδωρ διὰ δύο μόνον ἡμέρας. Ἀναχωροῦντες δὲ ἡμεῖς οἱ
δύο εἶχομεν ἔξωθεν τῆς σκηνῆς σωρεῦσαι ξυλεῖαν ἄφθονον
Ἀλλ' αἰφνης μετεβάλομεν γνώμην, διότι οὔτε αὐτὸς οὔτε
ἐγὼ ἐπεθυμοῦμεν νὰ ἀφήσωμεν τὸν κ. Οὐέλ εἰς τοιαύτην
κατάστασιν. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐξηκολούθει παρορμῶν καὶ προ-
τρέπων ἡμᾶς νὰ ἀναχωρήσωμεν, τὴν ἀναχώρησιν μόνην
ὑπολαμβάνων σωτηρίαν ἡμῶν. Ἐπειτα δοὺς τῷ κ. Βούρ-
κε ἐπιστολὴν καὶ τὸ ὠρολόγιον αὐτοῦ παρεκάλεσε νὰ ἀ-
ποστείλῃ ταῦτα εἰς τὸν πατέρα του. Ἀποταθεὶς δὲ εἶτα

πρὸς ἐμέ, μοι συνέστησε θερμῶς ἵνα ἐν ἡ περιστάσει ἡ-
θελον ἐγὼ ἐπιζήσῃ τοῦ κ. Βούρκε μὴ ἀμελήσω τὰ ἐκτε-
λέσω τὴν πρὸς τὸν κ. Βούρκε παραγγελίαν αὐτοῦ καὶ τε-
λευτάς τας θέλῃσιν.

« Κατὰ τὴν πορείαν τῆς πρώτης ἡμέρας ὁ κ. Βούρκε
ἐφαίνετο κεκμηκώς· ἀδιαλείπτως παρεπονεῖτο ὅτι ὑπέφε-
ρε τρομερῶς εἰς τοὺς πόδας. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐφαί-
νετο κάλλιον ἔχων, ἔλεγε δὲ ὅτι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ τῷ
ἐπανήρχοντο, ἀλλὰ μόλις εἶχομεν διατρέχει τρία μίλια
καὶ διεκήρυξεν ὅτι δὲν ἡδύνατο πλέον τὰ προχωρήσῃ.
Ἐπέμεινα ἵνα προσπαθήσῃ καὶ πάλιν καὶ κατορθώσῃ μὲν
τὰ ὁδεύσῃ ἀλλὰ συγχρόνως ἐκλονίζετο καὶ ἡραγκαζόμεν τὰ
ὑποβαστάζω αὐτὸν περιπατοῦντα. Ἐπὶ τέλους ὁμῶς ἐνό-
ησα ὅτι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐξηντλήθησαν τέλει· πράγ-
ματι δὲ ῥίψας χαμαὶ τὸ μαρσίπιον καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἔ-
φερε εἶπεν ὅτι δὲν ἡδύνατο πλέον τὰ βαδίξῃ. Ἦκο-
λούθησα καὶ ἐγὼ τὸ παράδειγμα αὐτοῦ κρατήσας μόνον
τὸ ὄπλον μου, πυρίτιδα, σφαίρας καὶ πυρεῖα. Ἐξεκινή-
σαμεν καὶ πάλιν, ἀλλὰ μόλις περιπατήσαμεν ὀλίγον, ὁ
κ. Βούρκε εἶπεν ὅτι ἔπρεπε τὰ ἀναπαυθῶμεν τὴν νύκτα.
Ἐπειδὴ δὲ ἡ παρ' αὐτοῦ ἐκλεγείσα θέσις παρέκειτο εἰς
λιμνάζον τέλει καὶ ἦτον ἐκτιθεμένη εἰς τὸν ἀέρα κατέ-
πεισα αὐτὸν τὰ προχωρήσωμεν πορρωτέρω. Τὴν νύκτα
ἐκείνην διήλθομεν ἡσυχῶς· ἀλλ' ἡ κατάστασις τοῦ κ.
Βούρκε ἔβαινεν ἐπὶ τὰ χεῖρω.

« Προσκαλεσάμενός με παρ' ἐαυτῷ, αἰσθάομαι, μοι
εἶπεν, ὅτι ὀλίγαι ὥραι ζωῆς μοι ὑπολείπονται. Μοι ἔδω-

κε δὲ τὸ ὠρολόγιον αὐτοῦ, ὅπερ, ὡς μοι εἶπεν, ἀνῆκεν εἰς
τὴν Ἑταιρίαν Βικτωρίαν καθὼς καὶ τὸ χαρτοφυλάκιον
αὐτοῦ, ἐν ᾧ εἶχε γεγραμμένας σημειώσεις τινάς, ἅπερ
μοι ἐπεφόρτισε τὰ ἐρχομένης εἰς τὸν Σιρ Γουλιέλμου
Στάουελ. Μετὰ ταῦτα προσέθετο.

« Ἐλπίζω ὅτι θὰ παραμείνης πλησίον μου μέχρι οὗ
ἐκπνεύσω. Εἶναι παρηγορία δι' ἐμέ τὰ μὴν ἀποθάνω ἐ-
στερημένος τῆς παρουσίας ἀγαπητοῦ φίλου. Ἀλλὰ ἐκ-
πνεύσω ἐπιθυμῶ τὰ θέσῃς τὸ πιστόλιον μου εἰς τὴν δεξι-
άν μου χεῖρα καὶ τοιοντοτρόπως τὰ μὲ ἀφήσῃς, χωρὶς
δηλαδὴ τὰ μὲ ἐνταφιάσῃς.

« Τὸ λοιπὸν τῆς ἑσπέρας διήλθεν ὀλίγον ὀμιλήσας,
τῇ δὲ πρωΐα τῆς ἐπιούσης ἀπέβαλε σχεδὸν τὴν λαλίαν.
Τῇ 8ῃ ὥρᾳ παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Διέμεινα ἐκείσε ἐπὶ τι-
νας ὥρας, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ παραιτέρω αὐτόθι διατριβὴ ἦτον
ὅλως ἀναφελῆς ἀνεχώρησα πρὸς ἀνιχνεύσιν αὐτοχθό-
νων. Βαθέως συνεκινήθη ἰδὼν ἐμαυτὸν ἀπομονωθῆτα.

« Διατρέξας ἐπὶ διήμερον, χορτάσας δὲ ἐκ νάρδου, ὅρ-
περ εὖρον καθ' ὁδόν, ἀπομονωθῆτα πιθανῶς ὑπὸ τῶν ἰθα-
γενῶν, ἀπεφάσισα κατόπιν τὰ ἐπιστρέψω εἰς ὃ μέρος εἶ-
χον ἀφήσει τὸν κ. Οὐέλ. Εὖρον αὐτὸν τεθνεῶτα. Οἱ ἰθα-
γενεῖς εἶχον ἀφαιρέσει μέρος τῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ. Ἀ-
νέστυρα τὸ πτώμα ἐκ τῆς ἄμμου καὶ κατεβλήθη αὐτό.
Ἐνταῦθα διέτριψα ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἀλλὰ βλέπων ὅ-
τι ἡ ἐκ νάρδου προμήθεια μου ἐξηντλεῖτο, ἀλλήν δὲ δὲν
ἡδύναμην τὰ προμηθευθῶ, ἀνεχώρησα ἀκολουθῶν τὰ
τὰ ἐπὶ τῆς ἄμμου ἵχνη τῶν ἰθαγενῶν. »

« Ὁ θλιβερὸς θάνατος τῶν δύο τούτων τολμητῶν ἱρεν-

ρητῶν ἐπισυνέβη κατὰ τὸ ἄκρον τοῦ ποταμοῦ Κοῦπερ-Γρήκ, εἰς ἀπόστασιν πενήκοντα χιλιαμέτρων ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ ὃν εἶχε καταλίπει ὁ Βράχ.

Μόρος ἀπομείνας ὁ Κίγγ κατώρθωσε τὰ συνάρτησιν φυλῆν τινα αὐτοχθόνων καὶ τὰ γένηται παρ' αὐτῇ δεκτός. Παρὰ τῇ φυλῇ ταύτῃ διετέλεσεν ἐπὶ ἑξ ὁλοὺς μῆνας, στερήσεις καὶ κακουχίας παντοίου εἶδους ὑφιστάμενος.

Ἐν τούτοις, συνωδὰ ταῖς συστάσεσιν αἰτίαι ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ κ. Βούρκε πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ, ἡ ἑταιρία Βικτωρία ἀπέστειλε πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ κ. Βούρκε σῶμα ἀνδρῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Χόβερ. Ὁ Βράχ, ἐπαρέρχόμενος εἰς τὰ ὀπίσω, συνήρτησε τὸ σῶμα τοῦτο, ὅπερ εἶχεν ἤδη προχωρήσει 240 χιλιαμέτρα μακρὰν τῆς Μελβούρνης. Ἐγένετο δὲ ἡ συνάρτησις τῇ 28 Ἰουνίου, ἦτοι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ὁ κ. Οὐέλ ἐξέπρεεν ἐν μέσῳ τῆς ἐρήμου.

Ὁ κ. Χόβερ δικαίως ἀνησυχήσας ἐπὶ τῇ εἰδήσει τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ σταθμοῦ, διηυθυνθὴ ἀμέσως πρὸς τὸν πορθμὸν Κοῦπερ-Γρήκ, ἀκολουθῶν τὸν ῥοῦν τῶν ὑδάτων αὐτοῦ. Τῇ ἐπιούσῃ προσήγγισεν εἰς τὰ σπηνώματα τῆς φυλῆς, ἥτις ἐξένιζεν τὸν τελευταῖον ἐπιζῶντα τῆς μεγάλης ἐκδρομῆς, ὅτε δὲ ἀφώκετο ἐγγύς, ὁ Κίγγ ἐκάθητο ἐπὶ ἑδρας κατασκευασθείσης ἐπίτηδες δι' αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν.

Ἡ ὄψις αὐτοῦ, λέγει ὁ κ. Χόβερ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ αὐτοῦ, παρουσίαζε θλιβερὸν καὶ ἀποτρόπαιον ἅμᾳ θέαμα. Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ οὐδὲν εἶχον τὸ ἀνθρώπινον· ἔφαινετο ὅπως πτώμα ἐκ τῶν ῥακῶν τῶν ἐνδιγμάτων ἡ-

δύνατο τις μόνον τὰ διακρίνειν ὅτι ὁ φέρων ταῦτα ἀνῆκεν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν φυλὴν· ἄλλως ἤθελεν ὑπολάβει αὐτὸν ἄγριον. Ἡ ἐξάντλησις καὶ ἡ ἀδυναμία τοῦ σώματος ἦτο μεγάλη· μόλις ἠδύνατο τὰ ἀρθρώσῃ ὀλίγας λέξεις. Οἱ αὐτόχθονες σχηματίζαντες κύκλον ἐκάθητο χαμαί, ἡ φυσιογνωμία δὲ αὐτῶν ἐξέφραζεν ἀνυπόκριτον χαρὰν. »

Μετά τινας ἡμέρας ἐξεκίνησαν πρὸς ἀνίχνευσιν τῶν λειψάνων τοῦ Βούρκε καὶ τοῦ Οὐέλ. Ὁ κ. Χόβερ ὀδηγούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κίγγ, ἀνακτῶντος βαθμηδὸν τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, εὔρε τοὺς δύο σκελετοὺς, οὓς εἰς δείγμα σεβασμοῦ εἶχον οἱ ἰθαγενεῖς περιτυλίξει καὶ σκεπάσει μὲ πικρὰ φύλλα πλησίον τοῦ Βούρκε, δεξιῇ, ἔκειτο τὸ πολύκροτον αὐτοῦ. Ἀνεσχάφη τάφος καὶ κατετέθησαν τὰ ὅσῃ αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ τάφου ἐτέθη λίθος μετ' ἐπιγράμματος, σημειοῦντος τὸ ὄνομα, τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ θλιβερὸν τέρμα τῶν δύο μαρτύρων τῆς γεωγραφίας. Ὁ Βούρκε ἠριθμει τεσσαράκοντα ἔτη βίου, ὁ δὲ Οὐέλ μόλις διέτρεχε τὸ εἰκοστὸν καὶ ὄγδοον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος.

Ἐνα μῆνα μετὰ τὴν ἐπαρόδον αὐτοῦ ἐν Μελβούρνῃ, ὁ κ. Χόβερ ἀπεστάλη πάλιν πρὸς ἀνακομιδὴν τῶν ὁστέων τῶν δύο μαρτύρων τῆς ἐπιστήμης καὶ ἐν ἔτος μετὰ ταῦτα ὁ λαὸς πειθηφορῶν ὑπεδέχετο τὰ λείψανα ταῦτα καὶ κατετίθον μετὰ μεγάλης πομπῆς ἐν μεγαλοπρεπεστάτῳ τάφῳ. Ἡ μνήμη τοῦ Βούρκε καὶ τοῦ Οὐέλ διατελεῖ καὶ ἐπὶ πολὺ διατελέσει ἀνεξάλειπτος παρὰ τῇ ἀποικίᾳ, ἥτις τιμᾷ πάντοτε καὶ γεραίνει τοὺς ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐημερίας τὴν ἰδίαν ζωὴν θυσιάσαντας δύο μεγαλόφρονας ἀνδρας. Ἐν μέσῳ δὲ τῆς Μελβούρνης ἐρήγεται μεγαλοπρεπέστα-

τος ἀνδρῶς καθιερωθεὶς εἰς αἰδίων μνήμην τοῦ Βοῦρκε καὶ τοῦ Οὐέλ.

Β.

ΜΑΚ ΔΟΥΑΛ ΣΤΟΥΑΡΤ

Κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ Βοῦρκε ἐπεχείρει νὰ ἐξερευνήσῃ τὴν κεντρικὴν Αὐστραλίαν, ἕτερος ἐρευνητὴς ἐπεχείρει τὸ αὐτὸ τολμηρὸν ἐγχείρημα. Ἦτον οὗτος ὁ Σκώτος Μὰκ Δουὰλ Στούαρτ. Πεπρωτισμένος δι' εὐφυΐας, δραστήριος δὲ καὶ ἐπιχειρηματίας, ἐξετιμήθη προσηκόντως ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Στούαρτ, καταλέξαντος αὐτὸν μεταξὺ τῶν πρωτίστων μελῶν τῆς ὁδοιπορίας, ἣν πρῶτος οὗτος ἐν ἔτει 1845 ἐπεχείρησε πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς κεντρικῆς Αὐστραλίας. Ἀλλ' ὁ πλοίαρχος οὗτος, ὡς ἐλέξαμεν ἤδη, ἠστόχησε τοῦ σκοποῦ.

Ἐτη τινα μετὰ ταῦτα ὁ Στούαρτ ἐπεφορτίσθη νὰ ἐξερευνήσῃ τὰ περὶ τῆς λίμνης Τόρεως καὶ διαφόρους ἀλικὰς τῆς ἐπαρχίας τῆς Νοτείου Αὐστραλίας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην αἱ διάφοροι ἐν τῇ Αὐστραλίᾳ ἐπαρχίαι, ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς γεωργικὰς αὐτῶν ἐπιχειρήσεις, ἐνεθάρρουν παρὰ σθένει καὶ ἐναμιλλῶς πρὸς ἀλλήλας τὰς εἰς τὰ ἐνδότερα ἐξερευνήσεις. Οὕτως ἐπὶ ἣ ἐν Μελβούρνῃ ἐταίρια Βικτωρία ἐπεχει-

ρει νὰ διοργανώσῃ τὴν ἀποστολὴν (expedition) τοῦ Βοῦρκε, οἱ ἀποικοὶ τῆς ἐπαρχίας τῆς Νοτείου Αὐστραλίας συνεταιρισθέντες κατέβαλον τὴν δαπάνην παραπληροῦ ἐπιχειρήματος. Ἀνετέθη δὲ τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὸν Στούαρτ, ἐπιφορτισθέντα νὰ ἀγάγῃ αὐτό, ἐὰν ᾔτο δυνατόν, εἰς αἰσιον πέρας. Ὡφειλεν οὗτος νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὴν βόρειον παραλίαν ἢ τοῦ κόλπου τῆς Καρπενταρίας, ἢ τοῦ κόλπου τῆς Καρταβριγίας. Ἀναχωρήσας δὲ ὅχι ἐκ τῆς Ἀδελαΐδος (1), ἀλλ' ἐκ ποταμοῦ τι-νος τῆς ἀποικίας, κειμένου 160 χιλιάμετρα περίπου πέραν τῆς λίμνης Τόρεως, προυχώρησε μέχρις ἀποστάσεως 400 χιλιαμέτρων. Ἡ ὁδὸς ὅμως ἦν ἠκολούθησεν ἦτο διάφορος τῆς ὁδοῦ ἣν ἠκολούθησεν ἐν ἔτει 1845 ὁ Στούαρτ.

Ἡ ἀναχώρησις αὐτοῦ ἐγένετο ἀρχομένου τοῦ Μαρτίου. Τῇ 22 Ἀπριλλίου ἀφίκετο εἰς ὄρος ὑψηλὸν ὅπερ κατὰ τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ ἦτο τὸ κεντρικώτερον σημεῖον, ὁ ὄμφαλός τῆς Αὐστραλίας, καὶ τοῦτο ὠνόμασε ὄρος Στούαρτ. Ἐξακολουθῶν δὲ νὰ προχωρῇ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κόλπου τῆς Καρπενταρίας εὐρέθη τῇ 20 Ἰουνίου εἰς ἀπόστασιν 300 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ κόλπου. Ἀλλ' αἱ ἀδιάκοποι ἐνοχλήσεις τῶν αὐτοχθόνων φυλῶν δὲν ἐπέτρεψαν αὐτῷ νὰ προχωρήσῃ παρατέρω διὸ ἀπε-

(1) Πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας τῆς Νοτείου Αὐστραλίας, κτισθεῖσα τῷ 1846 ἐπὶ τῶν ὄχθων τῆς λίμνης Τόρεως, εἰς ἀπόστασιν 15 χιλιαμέτρων ἀπὸ τῆς θαλάσσης πρὸς ἣν συνδέεται διὰ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ὁ πληθεσμός αὐτῆς ὑπερβαίνει τὰς 30 χιλιάδας ψυχῶν.

φάσισε τὰ ἐπιστρέψῃ ὀπίσω καὶ ἀρχομένου τοῦ Αὐγούστου κατέλαβε τὸ σημεῖον ὅθεν ὠρμήθη.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἐποχὴν ὁ Βούρκε ἠκολούθει τὴν παραποτάμιον ὁδὸν τοῦ Κοῦπερ-Γρήκ βαίνων πρὸς τὸν κόλπον τῆς Καρπενταρίας, καὶ ὡς εἶδομεν, ἐπραγματοποίησε τὸν σκοπὸν.

Πέντε μῆρας μετὰ ταῦτα νέα ἀποστολὴ διωργανώθη ἀνατεθεῖσα καὶ πάλιν εἰς τὸν Στούαρτ. Ἡ ἀναχώρησις ἐγένετο τῇ 1 Ἰανουαρίου (α). Ἡ συνοδεία ἀπετελεῖτο ἐκ δώδεκα ἀνδρῶν καὶ τοῦ Στούαρτ συμπεριλαμβανομένου καὶ ἐκ 49 ἵππων. ἠκολούθησε δὲ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἣν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ Στούαρτ, ταύτην πάσης ἄλλης καὶ πάλιν οὗτος προτιμήσας. Ἡ ἔντασις τῆς ἡλιακῆς θερμότητος καθίστη κατ' ἀρχὰς τὴν πορείαν δυσχερῆ, καὶ τοὶ οὐδαμοῦ ἀπὴντησε φυσικὰ προσκόμματα. Παρταχοῦ ἡ ὁδὸς ἦτο σχεδὸν βίτη. Ἰνα δὲ ἡ πορεία καταστῇ ἔτι μᾶλλον εὐχερεστέρα καὶ ἄπορος ἀνέμενε τὰς βροχάς, ἀλλ' αἱ βροχαὶ εἰς οὐδὲν συνετέλεσαν. Τὸνναντίον τῇ 20 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ῥαγδαιοτάτης βροχῆς καταπεσούσης, ἡ ὁδὸς μετασχηματισθεῖσα εἰς βαθέα στρώματα ἰλύος κατέστη σχεδὸν ἄβατος. Τῇ 6 Ἀπριλίου ἡ συνοδεία ἀφίκετο πρὸ τοῦ ὄρους Στούαρτ, καλούμενον ἐπίσης καὶ κεντρικὸν ὄρος, τῇ δὲ 24 ἀφίκετο εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπου ὁ Στούαρτ κακοποιηθεὶς ὑπὸ τῶν αὐτοχθόνων καὶ ἐκδεχιατωθεὶς ἠναγκάσθη τὰ ἐπιστρέψῃ

(α) Ἐν Αὐστραλίᾳ ἡ 1 Ἰανουαρίου ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν παρ' ἡμῶν 1ην Ἰουλίου.

εἰς τὰ ὀπίσω. Τὸ μέρος τοῦτο ἔκειτο εἰς τὴν ὄχθην ῥύακος, ὅστις διὰ τοῦτο ἐκλήθη ῥύαξ προσβολῆς. Ἀλλὰ τὴν φρονὴν ταύτην ὁ Στούαρτ ἀπεφάσισε τὰ προχωρήσῃ ἐπὶ τὰ πρόσω, ἐντεῦθεν δὲ ἀρχεται ἡ σπουδαιότης τῆς δευτέρας αὐτοῦ ὁδοιπορίας.

Τῇ 29 Ἀπριλίου ἀφίκετο εἰς ῥύακα περικυκλωμένον ὑπὸ χόρτων· τέσσαρας ἡμέρας μετὰ ταῦτα ἀπὴντησε πεδιάδας πλήρεις πυκνοτάτου χόρτου, καθιστῶντος δυσχερῆ τὴν διάβασιν εἰς τοὺς ἵππους. Ταύτας ἐκάλεσε πεδιάδας Στὸνρτ, ἐντεῦθεν δὲ ἤρξαντο διὰ τὸν ἐρευνητὴν δυσχέρειαι, ἀπειλοῦσαι τὰ ματαιώσωσι τὸ ἔργον καθ' ἣν στιγμήν ἐνόμιζεν ὅτι ἐπλησιάζε τὰ ἀγαγάγη αὐτὸ εἰς αἰσιον πέρας.

Ἐὰν ῥίψωμεν τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ χάρτου, θέλομεν ἴδει ἔτι τὸ μέρος ἐνθα ἀφίκετο ὁ Στούαρτ κείται εἰς τὴν εἰσόδον τῆς χερσονήσου, καλύπτον πρὸς δυσμὰς τὸν κόλπον τῆς Καρπαρταρίας. Ἐνθάδε δὲ ἀφικόμενος ὁ Στούαρτ ἐσκέψατο ἐπὶ μακρὸν ἔὰν ὤφειλε τὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πρὸς δυσμὰς ἢ τὴν πρὸς ἀνατολὰς διεύθυνσιν, ἐπὶ τέλει δὲ προελέτο τὴν τελευταίαν, γέρουσαν πρὸς τὸν κόλπον τῆς Καρπαρταρίας. Ἀλλ' ἀκολουθῶς μετέβαλε σχέδιον. Ἀπὸ τοῦ ὕψους βράχου δεσπόζοντος τῆς πεδιάδος ὤφθη ἐνώπιον αὐτοῦ ἀχαρῆς ἔρημος, ἄδενδρος καὶ ἀνυδρος ἀληθῆς Σαχάρα. Ἐστράφη πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ αὐτὸ θέαμα ἐξετυλίχθη ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Νοτιοδυτικῶς ἡ χώρα ἐφάρη παρέχουσα ἐνθαρρυντικωτέραν μορφὴν. Ἀμυρὴ 14 χιλιαμέτρων ἐκτάσεως, κειμένη δὲ οὐχὶ πόρρω ἀφθόρου βλαστήσεως. ὑπεδήλου πλουσι-

τέρας φύσιν. Ἄλλ' ἡ βλιύστησις αὕτη παρέσχευεν αὐτῷ οὐ μετὰ πολὺν πρόσκοιμα οὐχ' ἥττον ἀνυπέροβλητον. Ἡ πεδιάς ἦν ἐξελέξατο πρὸς πορείαν ἐρημιε μεγάλων ἀκανθῶν ἀδύνατον καθιστασῶν τὴν διὰ μέσου αὐτῆς διάβα-
σιν. Ἐπεχείρησε μὲν ἡ συνοδεία τὰ ἀνολίξῃ ὁδὸν ἀλλὰ δὲν ἐβράδυνεν τὰ ἐννοήσῃ ὅτι ματαίως ἐξηρτλεῖτο.

Τρεῖς ἄλλαι ἀπόπειραι κατὰ διαφόρους διευθύνσεις δὲν ἐστέφθησαν ὑπὸ μελῶτος ἐπιτυχίας. Παταχοῦ ὁ Στούαρτ καὶ οἱ συνοδοιπόροι αὐτοῦ προσέκοπτον κατὰ τῶν αὐτῶν δυσχερειῶν τουτέστι ἡ ἐρήμιων ἀγόνων καὶ ἀ-
νύδρων, ἡ πεδιάδων ἀπροσπελάπτων διὰ τὴν πικρότητα τῶν ἀκανθῶν. Καταβληθεὶς τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα, κα-
τεξισχισμένα φέρων τὰ ἐνδύματα καὶ καταπληγωμένας τὰς χεῖρας ἐκ τῶν ἀκανθῶν, τῶν δὲ τροφίμων ἐξαρτη-
θέντων, ὁ Μικ Δούαλ ἠναγκάσθη τὰ ὑποχωρήσῃ, τὴν
φροῶν ταύτην οὐχὶ ἔνεκα τῶν ἐξ ἀνθρώπων προσκοι-
μήτων, ἀλλ' ἔνεκα τῶν δυσχερειῶν αἷς ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ
παρενέβαιε φρικώδης φύσις.

Τὸ ἐπιχείρημα αὐτοῦ λοιπὸν καὶ πάλιν ἀπέτυχεν.
Ἄλλ' ὁ ἀκαταπόνητος ἐρευνητὴς ὠρμίσθη ἡ τὰ πραγμα-
τοποιήσῃ τὸν σκοπὸν ἢ τὰ ἀπωλεσθῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐρή-
μιων. Τῇ ῥητῇ αὐτοῦ αἰτήσῃ διωργανώθη τρίτη ἀποστο-
λὴ τελευτῶντος ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπαρόδου του. Πεποιθὼς
δὲ ὅτι ἡ λευκὴ δριὰς ὑπῆρξε τὸ μόνον κώλυμα τῆς ἀποτυ-
υχίας τῶν δύο αὐτοῦ προηγουμένων ἐκδρομῶν, προσέλαβε
γεωλόγον μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων πρὸς ἀνώρυξιν
τεχνητῶν φρεάτων.

Ἀναχωρήσας ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ διηύθυνε τὴν πορείαν
οὕτως ὥστε τὰ ἀποφεύγῃ τὰ προσκόμματα ὅσα εἶχε ἀ-
παρτήσῃ πρότερον. Δύο μῆρας μετὰ ταῦτα προσήγγισε
θάλασσαν.

Εἰς ἄλλος ἐρευνητὴς, ὁ Ἰωάννης Φόρεππ, κατώρθωσε
ἐν ἔτει 1874 τὰ ἐξερευνήσῃ τὴν στερεὰν ἀκολουθῶν τὴν
ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς διεύθυνσιν. Ἀναχωρήσας οὐ-
τος ἐκ τοῦ λιμένος Σαμπιῶν διέτρεξε τὴν ἔρημον κατὰ
τὸ εὐρύτερον αὐτῆς καὶ μᾶλλον ἄνυδρον μέρος, προσήγ-
γισε δὲ τὴν τηλεγραφικὴν γραμμὴν, ἀφοῦ ὤδενσε πεζο-
πορῶν ἢ ἑφιππος 3200 χιλιάμετρα.

Γ'.

Η ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Ὁ συγγραφεὺς τῆς ἀφηγήσεως, ἦν παρὰ πόδας συνο-
ψίζομεν, ὁ κ. Καστέλας, Ἑλβετὸς τὴν καταγωγὴν, διε-
τέλει ἀξιωματικὸς τοῦ στρατοῦ, φέρων τὸν βαθμὸν ἀντι-
συνταγματάρχου. Εἰς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ πλουτήσας ἐν
τῇ Αὐστραλίᾳ χάρις εἰς τὴν κτηριοτροφίαν προσεκάλεσεν
αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ, οὗτος δὲ ἀποφασίσας τὰ ἀνταλλάξῃ
τὰς ἐπωμίδας ἀντὶ τοῦ βίου κτηριοτρόφου, παρητήθη τῆς
στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπέβη τοῦ ἀγγλικοῦ ἀγμο-

πλοίου Μαλβοροῦγ, πλέοντος εἰς Μεμβούρην, πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας Βικτωρίας.

Μετὰ ἑβδομηκονταήμερον πλοῦν, τὸ ἀτμόπλοιον ἀφῆκε κατέναντι τῆς νοτιέου παραλλας τῆς Αὐστράλιας, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσέπλεν ἐν τῷ ὄρμῳ τοῦ Φίλλιππου, εἰς τὸν μυχὸν τοῦ ὁποίου ἐγείρεται ἡ Μεμβούρη. Ἐχει δὲ ὄρμος οὗτος εὖρος ποικίλον μεταξὺ 24 καὶ 96 χιλιαμέτρων καὶ μῆκος 60 χιλιαμέτρων. Μετὰ μεσημβρίαν τὸ πλοῖον ἐρριψε τὴν ἄγκυραν ἐν τῷ λιμένι τῆς Μεμβούρης.

Ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν χρυσορυχείων, τὰ εἰς τὴν Αὐστραλίαν καταπλέοντα πλοῖα ἐναπέμενον πολλάκις ἔρημα πληρωμάτων. Τὰ πλείονα αὐτῶν ἠγκυροβόλουν εἰς μεγάλην ἀπὸ τοῦ λιμένος ἀπόστασιν διὰ τὰ μὴ δύρωται οἱ ναῦται τὰ ἀποβαλῶσιν εἰς τὴν ξηράν μεθ' ὅλας ὅμως ταύτας τὰς προφυλάξεις τὰ πλοῖα ἠδυνάτουν τὰ ἐκπλεύσωσιν ἐλλείψει ναυτῶν.

Ἀρτὴρ πείρας καὶ νοημοσύνης ὁ πλοίαρχος τοῦ Μαλβοροῦγ ὑπερεπήδησε τὴν δυσχέρειαν. Συναθροίσας τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου εἶπε ταῦτα: «Φίλοι μου, ἀρτὶ τὰ ἀπαγορεύσω ὑμῖν τὴν ἀπόβασιν εἰς τὴν ξηράν, ἀναγκάζων ὑμᾶς οὕτως εἰς λειποταξίαν, δίδωμι ὑμῖν τούναντιον πλήρη ἐλευθερίαν τὰ μὲ ἐγκαταλείψητε. Ἀπέλθετε εἰς τὰ χρυσορυχεῖα, ἀπέλθετε τὰ ἴδητε ἐὰν ἄνθρωποι εἰθισμένοι τὰ ἀναπνέωσι τὸν ἐλεύθερον καὶ καθαρὸν ἀέρα τῆς θαλάσσης δύρανται τὰ ἀνταλλάξωσι τὸν ὥραλον τοῦτον βλον ἀρτὶ τοῦ βλου τῶν χρυσοθηρῶν. Μετὰ ἕξ ἑβδομάδας ὁ Μαλβοροῦγ θὰ ἐκπλεύσῃ εἰς Ἀγγλίαν· ὅσοι μετὰ ἕνα μῆνα ἤθελον ἐπιστρέψῃ παρ' ἐμοί, θὰ λάβωσι πλήρη τὸν μισθὸν ὥσεί διετέλουν ἐπὶ τοῦ πλοίου». Τοὺς λόγους τού-

τοὺς τοῦ πλοίαρχου ὑπεδέξατο ζητωκραυγαὶ καὶ ἐπεσφημαὶ τοῦ πληρώματος. πάντες δὲ οἱ ναῦται ἔδοντο λόγον τιμῆς ἵνα κατὰ τὴν ταχθεῖσαν προθεσίαν παρόντες ὦσιν ἐν τῷ πλοίῳ. Τῇ ἐπιούσῃ οἱ ἐπιβάται μετεβιβάσθησαν εἰς μικρὸν τι ἀτμόπλοιον καὶ περὶ τὴν ἐννιάτην ἀπεβιβάζοντο εἰς τὴν ξηράν.

«Δὲν ἀποπειρώμαι τὰ περιγράψω, λέγει ὁ κ. Καστέλας, τὴν ἐκπληξίν μου ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς Μεμβούρης. Ἐξεπλήχθην καθὼς καὶ πάντες οἱ ἐπιβάται, οἵτινες νομίζοντες τὰ ἴδωσι πολίχνην εἶδον πάλιν μεγάλην μετὰ κατοικιῶν καὶ εὐθυγγραμμῶν πλατειῶν καὶ ὥραιων ὁδῶν καὶ μετὰ μεγαλοπρεπῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων ἐπὶ τῶν προσόψεων τῶν ὁποίων ἀναγινώσκοντο μεγάλοις γράμμασι Διδασκαλεῖον—Πολυτεχεῖον—Θέατρον—Νομεθετικὰ Σώματα—Πανεπιστήμιον κτλ. κτλ. Τὸ βουλευτήριον, ἐνθα συνεδριάζουσιν ἡ Γερουσία καὶ ἡ Βουλὴ ἔχει μεγαλοπρεπῆ θέαν· ὠκοδομήθη κατὰ τὸν τύπον τοῦ Παρθένου. Τὸ φυσιογραφικὸν Μουσεῖον, πλουσιώτατον ἄλλως τε εἰς ποικίλα ἀντικείμενα, ἔχει τὸ περιεργὸν διὰ τὸν ξένον, ὅτι ἐνταῦθα ἐναπόκεινται τεταρχεινμένα τὰ παντοίου εἶδους ζῶα καὶ πτηνὰ τῆς Αὐστραλίας.

Ἀποδὰς ὁ κ. Καστέλας εἰς τὴν πόλιν ἐπεδόθη εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὃν μετὰ πολλῇν ἐρευναν κατώρθωσε τέλος τὰ ἀρεύρη ἐν τῇ λέσχῃ τῶν κτηματιῶν, καὶ ὅστις τῇ ἐπιούσῃ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ.

Ὁ ἀγρὸς οὗτος, καλοῦμενος Τέρινγ, ἔκειτο ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ Γάρρα, εἰς ἀπόστασιν 56 χιλιαμέ-

τρων ἀπὸ τῆς Μεμβούρης. Ἡ μακρὰ δὲ αὕτη ὁδοιπορία παρέσχε τῷ ἡμετέρῳ περιηγητῇ τὴν εὐκαιρίαν νὰ μελετήσῃ τὰ δάση τῆς Αὐστραλίας. Μετὰ πορείαν 12 χιλιομέτρων εἰσέδυσαν εἰς τὸ βούσχι, ἥτοι εἰς ἐκτεταμένας καὶ δειδροφυτοὺς πεδιάδας, καλυπτούσας τὰ ἔρδον τῆς χώρας. Τὰ δάση τῆς Αὐστραλίας δὲν παρουσιάζουσι σήμερον τὴν ἥν πρὸ τετάρτου αἰῶνος ὕφιν. Τρία δὲ αἷτια συνετέλεσαν ὅπως ταῦτα ὁμοιάζωσι μᾶλλον πρὸς ἄλσος ἢ πρὸς παρθενικὰ δάση· πρῶτον αἱ μεγάλαι πυρκαϊαὶ ἃς πρὸς παραγωγὴν χόρτου τιθέασιν οἱ κτηριοτρόφοι· δεύτερον ἡ καταστροφὴ τῶν νεαρῶν βλαστημάτων ὑπὸ τῶν κτηνῶν καὶ τρίτον αἱ πυρκαϊαί, αἷτινος συνεχῶς ἐπισυμβαλόντων ἐκ τῆς ἀπροσεξίας τῶν ὁδοιπόρων καὶ τῶν ἐρευνητῶν. Ἐνεκα τούτων τῶν λόγων τὰ δένδρα κείνται εἰς ἱκανὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν, ἐπεὶ δὲ οἱ κορμοὶ αὐτῶν εἰσὶν ὑψηλοὶ καὶ ἄμιοιροι κλάδων, εὐχερὴς καὶ ἀπρόσκοπος καθίσταται ἡ ἐν μέσῳ τῶν δασῶν ὁδοιπορία. Πᾶντα τὰ φυτὰ καὶ πάντα τὰ δένδρα τῆς Αὐστραλίας εἰσὶν μὲν ἀειθαλῆ, ἀλλὰ πλὴν δύο ἢ τριῶν ειδῶν ἐχόντων πυκνὸν φύλλωμα, τὰ ἄλλα ὀλίγην παρέχουσι σκιὰν καὶ μάτην ἤθελε τις ἀναζητήσῃ δένδρον ὑπὸ τὰς σκιὰς τοῦ ὁποιοῦ θὰ ἀναπαυθῇ. Τὸ χρῶμα αὐτῶν μεταβάλλεται κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους, τὸ ἔδαφος καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν δένδρων. Δὲν ἀπαντῶσιν ἐν Αὐστραλίᾳ τὰ ὠραία ἐκεῖνα χρώματα τοῦ φθινοπώρου, ἅπερ τοσοῦτον θαυμάζομεν ἐν Εὐρώπῃ. Ἐνεκα δὲ τῆς ὁμοιότητος τῶν χρωμάτων πολλὰκις δὲν δύναται τις νὰ διακρίνῃ εὐχερῶς τὰ διάφορα εἶδη τῶν χόρτων καὶ τῶν ἀνθέων.

Τετράωρος ὑπῆρξεν ἡ ὁδοιπορία πρὸς ἄφικιν εἰς τὸν ἀγρὸν Ὑέρινγ, κείμενον, ὡς εἵπομεν, εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Γιάρα, εἰς τὸ ἀκρότατον σημεῖον εὐρυτάτης πεδιάδος. Τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ ὑπηρετοῦν προσωπικὸν συνέκειτο ἐκ δέκα καὶ ἐννέα ἀνδρῶν, ὧν ἑνδεκα ἦσαν Ἑλβετοί, πέντε Ἀγγλοὶ, εἰς Μαῦρος καὶ δύο Κινέζοι, εἰς τῶν ὁποίων Τουποὺν τῶρομα, ἄριστα ἐξέμαθε τὴν μαγειρικὴν ὑπὸ Γάλλον μαγείρου διδασχθεῖς. Ὡμιλετο δὲ αὐτόθι παράδοξον γλωσσικὸν ἰδίωμα, κράμα γαλλικῶν, ἀγγλικῶν καὶ κινεζικῶν λέξεων. Τῇ ἐπιούσῃ μόλις κατηύραζεν ἡ ἡώς, ὁ ἡμέτερος περιηγητὴς ἐντρομος ἠγέρθη ἐκ τῶν σπαρακτικῶν κρωγμῶν ἐνδὸς τῶν παραδοξοτάτων πτηνῶν χώρας, ἀφθονούσης ἄλλως διαφόρων περιέργων ζώων. Ἦτο τοῦτο τὸ Maughing jackass, ἡ γελόεσσα κίσσα, ὀνομασθὲν προσέτι ὑπὸ τῶν χρυσοθηρῶν καὶ settler's cleck (ὠρολόγιον τῶν ἀποικῶν) ἔνεκα τῆς ἀμεταβλήτου αὐτοῦ συνηθείας νὰ ἀναγγέλῃ τὴν τε ἀνατολὴν καὶ δύσιν τοῦ ἡλλου. Ἐχει δὲ τὸ τέκνον τοῦτο χονδρὸν τὸ σῶμα, λευκὸν τὸ χρῶμα καὶ μέλαιναν τὴν κεφαλὴν.

Ἀνερχόμενος εἰς τὸν ὑψηλότετον κλάδον πεύκης ἢ ἐρυθροῦ κέδρου ὁ ζακσάς, ἀκίνητος καὶ προσεκτικός, τὴν κεφαλὴν ἐστραμμένην ἔχων πρὸς ἀνατολὰς, ἀναμένει μετὰ θρησκευτικῆς κατανύξεως τὴν πρώτην ἀκτίνα τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς καὶ παραχρῆμα ἀνοίγων τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἄρχεται διὰ τῶν ἀηδῶν αὐτοῦ κρωγμῶν ἀναγγέλων εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ δάσους ὅτι ἔληξεν ἡ νύξ· καὶ ὅτι πρέπει ἐγειρόμενοι νὰ ἐπαναλάβωσι τὰς ἐργασίας αὐτῶν. Τῇ δὲ ἐσπέρᾳ, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ μεγαλοπρεπές

ἄστρον τῆς ἡμέρας κεκμηχὸς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ δοιοπορίας ῥίπτεται κατάκοπον ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως εἰς τὰ ὕδατα, ὁ ἕκαστος εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ πρὸς μίαν ὥραν, ἀλλὰ τὸ ράμιφος τὴν φορὰν ταύτην ἔχων πρὸς δυσμὰς ἐστραμμένον, ἄρχεται καὶ πάλιν κραυγάζων, εἰς ἀνάπausιν τοὺς ἀνθρώπους προσκαλὼν. Ἄγρω, διατὶ τὸ πτηνὸν τοῦτο ὠνομάσθη γελῶν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι οἱ ἀηδεῖς αὐτοῦ κρωγμοὶ, ἀηδέστεροι κρωγμῶν κόρακος, οὐ μόνον γέλωτα δὲν παρέχουσι ἀλλὰ φοβερὰν τούναντιον προξenoῦσι ἀηδίαν εἰς τοὺς ἀκούοντας. Πλήρ δὲ τοῦ παραδόξου τούτου πτηνοῦ, ψάλλοντος διηρεκῶς τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὑπάρχουσι καὶ δύο ἕτερα, τὸ αὐτὸ ἔργον ἐκπληροῦντα, ἀλλὰ ταῦτα ψάλλουσι τὴν σελήνην. Εἰσὶ δὲ ταῦτα τὸ πτηνὸν κορυλὶ καὶ τὸ μαστοφόρον, ἡ τρέχουσα γάλαργξ.»

Ἐγερθεὶς δὲ ὁ ἡμέτερος περιηγητὴς ἐκαθέσθη ἐπὶ τῆς βεράνδας (α) ὅπως ἐξετάσῃ τὸ ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐκτυλισσόμενον παρόραμα, ὅπερ ἐπιπολαίως τὴν προτεραιαν εἶχεν ἐξετάσει.

«Διετελοῦμεν, λέγει, ἐν ταῖς πρώταις ἡμέραις τοῦ Ἀπριλλίου (β) Ἡ οἰκία τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ ἔκειτο εἰς τὸ ἄκρον τοῦ γηλόφου ἐν τῷ μέσῳ μεγάλης περιοχῆς περικλεισμένης ὑπὸ τοῦ Γιάρα, εἶχεν δὲ ἔμπροσθέν μου, μεταξὺ τοῦ γηλόφου καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἀριθμοῦσαν ἑκτασὶν 8 χιλιομέτρων. Ἦτο δὲ ἡ πεδεὰς αὕτη, ἥτις πολλάκις τὸν

(α). Στοὸν κατασκέπαστος πρὸς τῶν οἰκιδῶν ἢ ἐνίοτε πέριξ αὐτῶν ἰδρυμένη.

(β). Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου ἐν Αὐστραλίᾳ.

χειμῶνα κατεκλύζετο ὑπὸ τῶν ὑδάτων, κεκαλυμμένη ὑπὸ πυκνοῦ ὑψηλοῦ χόρτου, ὑπὸ τὸ βάθος τοῦ ὁποίου ἐφαίνοντο βόσκουσαι ἀγέλαι βόων καὶ ἵππων. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πεδιάδος διεκρίνετο σωρὸς μέγας ἐκ λίθων καὶ κορυμῶν δένδρων, χρησιμεύων πρόχωμα τῆς ἀνατολῆς τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν, οὐχὶ σπανίως ἐκχυνομένου εἰς τὴν πεδιάδα. Περαιτέρω ἕτεροι γήλοφοι παραπλήσιοι πρὸς τὸν ὄν ιστάμην καὶ πάντες πλήρεις καλλονῶν, συνετέλουν εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ παροράματος. Εἰς τὴν ἀντιθετον ὄχθην τοῦ ποταμοῦ τὸ αὐτὸ παρρηρεῖτο θέαμα παραπλησία πεδιάς, πυραπλήσιοι γήλοφοι, οἱ δὲ Αὐστράλαιοι Ἀλπεὶς κείμεναι 1200 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν, περιώριζον τὸν ὀρίζοντα ὀπισθεν τῶν γηλόφων τούτων.»

«Παρατηροῦντα τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο τῆς φύσεως παρόραμα, οὐδὲν ἀπολύτως μὲ διετάραξε. Μόνον τὰ γελῶντα πτηνὰ ἀνερχόμενα καὶ κατερχόμενα εἰς τὰ δένδρα, καὶ τὰ ἄγρια καναρίνια παίζοντα παρὰ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, ἀπησχόλουν ἐνίοτε τὴν προσοχήν μου. Ὅποιον δὲ μεγαλεῖον ἐν τῇ σιγῇ λῆν ταύτῃ ἠρεμῇ. Μόνον διατρέχων πρωτοτύπους χώρας δύναται τὰ ἐννοήσης. Διότι ἐὰν περιεργάζησαι τόπον κατωκημένον ὑπὸ πόλεων καὶ χωρίων, ἔστω καὶ ἂν ᾗσαι μακρὰν οὐδεὶς θόρυβος τὰ φθάνῃ πλησίον σου, ἢ σιγὴ δὲν δύναται τὰ παραμελεῖν διηρεκῶς ἐν τῇ διαβολῇ σου, ἐπειδὴ τὸ πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν σου καὶ ἄκουσιν ὑπομημηθήσκει κίνησιν καὶ θόρυβον ἀνθρώπων.»

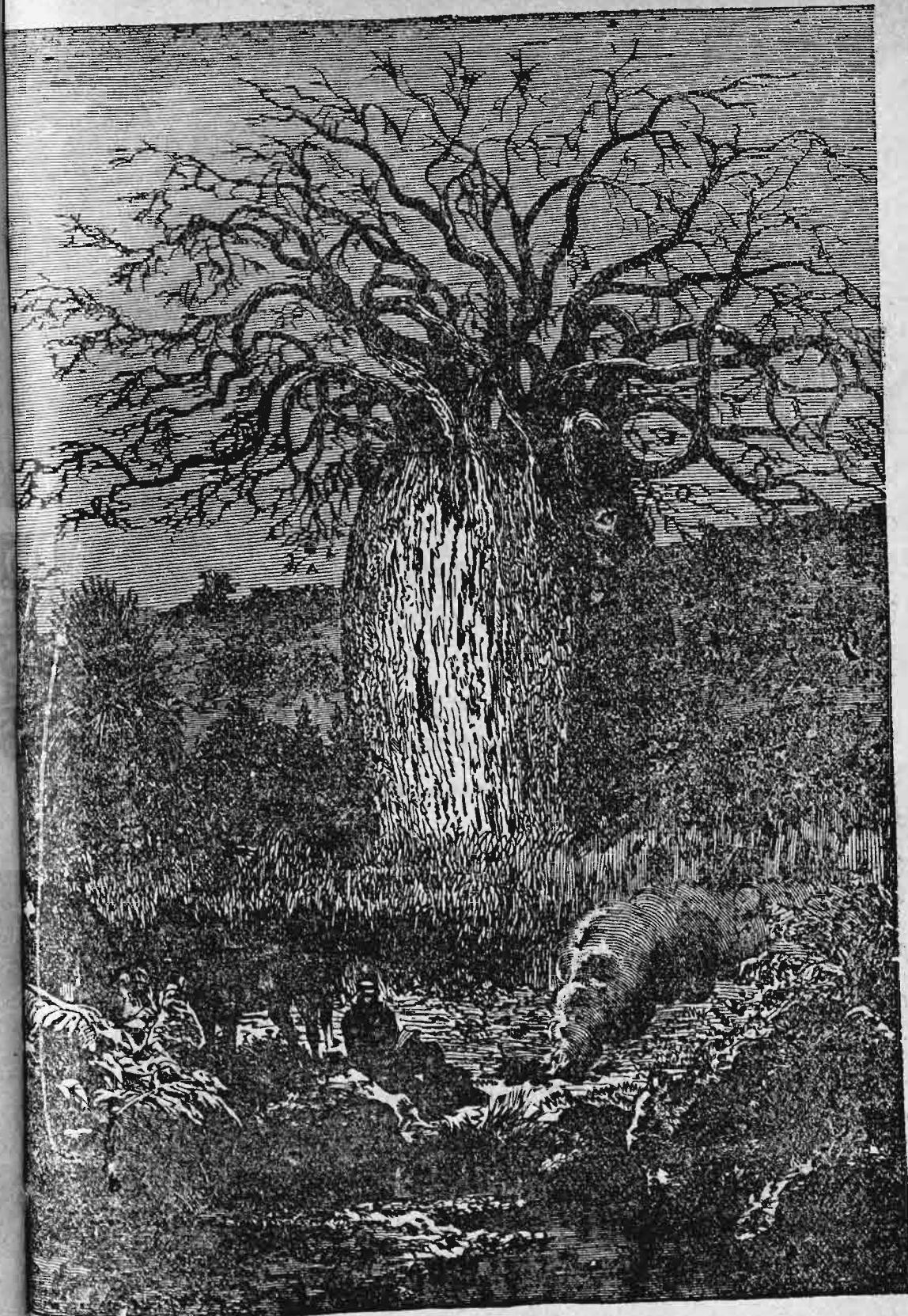
Βαθυμηδὺν ὁ ἡμέτερος περιηγητὴς ἐξωκειώθη πρὸς τὸν βίον τῶν ἀποίκων καὶ ἐμνήθη εἰς πάσας τὰς λεπτομερείας τῆς καλλιέργειας καὶ τῆς κτηνοτροφίας.

Παρατιθέμεθα ἐνταῦθα κατὰ λέξιν τὴν ἀφήγησιν τοῦ κ. Καστέλα, διότι αἱ πληροφορίες αὐτοῦ ἐφαρμόζονται εἰς πάντα ἐν γένει τοὺς ἐν Αὐστραλίᾳ ἀποίκους.

«Ὁ ἀγρὸς Ἰέρνιγ, περιέχει 10 χιλιάδας περίπου ἑκταρίων γῆς. Ὁρίζεται δὲ πρὸς βορρᾶν μὲν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Γάρα, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ σειρᾶς γυμνῶν ὄρέων καὶ πρὸς νότον ὑπὸ μεγάλου ῥύακος. Διήρηται εἰς δύο διακεκρυμένα ἀπ' ἀλλήλων μέρη· εἰς βορρᾶν, ἥτοι μέρος περιέχον τὸ σύνολον τῶν νομημάτων καὶ εἰς κλόας, περιέχον 700 ἑκτάρια γῆς περικλειομένης ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ ὑψηλοτάτου βράχου.

«Τὰ οἰκήματα καὶ οἱ κῆποι κεῖνται εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο μέρος. Ἐνταῦθα φυλάττομεν τοὺς πρὸς χρῆσιν ἵππους, τοὺς ἀροτῆρας βοῦς, τὰς ἀμελγομένας ἀγελάδας, πάντα ἐν συνόλῳ τὰ κτήνη, ὅσα θέλομεν καὶ ἔχωμεν πρόχειρα. Πληρεῖς δὲ σύστημα τετραγῶνων περιοχῶν πανταχόθεν πεφραγμένων χρησιμεύει εἰς κολάσιν τῶν πτηνῶν.

«Σημειωτέον ὅτι αἱ ἀγροικαὶ δὲν ἰδρύονται ἀνεξετάστως. Ἐὰν ἡ γῆ ᾖται λιπαρὰ καὶ ἀφθονον τὸ χόρτον, ἰδρύεται ἐκεῖ ἀγροικία πρὸς λιπανσιν τῶν κτηνῶν· ἐὰν τὸ χόρτον ᾖται κατωτέρας ποιότητος, τὸ μέρος τοῦτο προώρισται πρὸς ἀπλὴν κτηνοτροφίαν καὶ τέλος τὸ μέρος ἐνθα ἀμμώδης γῆ φύνει λεπτὸν καὶ βραχὺ χόρτον, προώρισται ἀποκλειστικῶς διὰ πρόβατα. Ἐκ τῶν τριῶν δὲ τού-

ΒΑΥΚΑΛΟΔΕΝΑΡΟΝ (arbre-bouteille.)

των κατηγοριῶν ἡ μᾶλλον παραγωγικώτερα εἶνε ἡ πρώτη καὶ εἰς ταύτην ἀνήκει ὁ ἡμέτερος ἀγρὸς, ἕνεκα τῆς θέσεως αὐτοῦ εἰς τὰς ὄχθας ποταμοῦ καὶ εἰς τοὺς πρόποδας ὁρέων ὅθεν πολλοὶ κατέρχονται ῥύακες δαψιλῶς καταρδεύοντες τὴν πεδιάδα. Εἰς ἐκάστην κοιλάδα, εἰς ἕκαστον γήλορον ἔδωκαμεν ἴδιον ὄροια, μόνον δὲ ἡμῶν ἀσχόλημα εἶναι τὰ περιερχόμεθα καθ' ἐκάστην ἐρευνῶντες καὶ ἐξετάζοντες τὰ γινόμενα καὶ ἐπειδὴ τὰ κτήρη συγκεντροῦνται κατὰ μικρὰς ομάδας ἐκ 15 μέχρι 50 κεφαλῶν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βόσκουσιν εἰς ὠρισμένον νόμισμα, δίδομεν εἰς ἐκάστην ἀγέλην τὸ ὄροια τοῦ νομήματος καὶ οὕτως εὐκόλως ἀναγνωρίζομεν ἕκαστον τῶν ἀποτελούντων τὴν ἀγέλην ζῶν.

« Ἡμεῖς δὲν κτηνοτροφῶμεν ἐκ μικρῶν, ἀλλ' ἀγοράζομεν ἀπὸ τοῦς κτηνοτρόφους τοῦ ἐσωτερικοῦ κτήρη κατ' ἀγέλας ἐκ 200, 400 καὶ πολλαῖς ἐκ 1000 κεφαλῶν, κτήρη ἰσχυρὰ καὶ ἡλικίας τεσσάρων ἢ πέντε ἐτῶν. Ἡ ἐγκλιμάτισις δὲ τῶν κτηνῶν τούτων εἶνε σπουδαῖον καὶ ἐργῶδες ἐργεῖσμα. Διότι καθὼς αἱ μικραὶ ἀγέλαι ἐπιστρέφουσιν ἀσφαλῶς εἰς τὰ συνήθη αὐταῖς κατοικήματα οὕτω καὶ αἱ μεγάλαι ἀγέλαι τῶν πτηνῶν, μεταφερομένων συνήθως ἐξ ἀποστάσεως 400 καὶ 800 χιλιαμέτρων, φεύγουσι δρομαίως εἰς τὸν σταθμὸν ὅθεν ἦλθον, ἀκολουθοῦσαι ἐξ ἐνστίκτου τὴν εὐθυτέραν ὁδὸν καὶ διαπερῶσαι τοὺς ποταμοὺς καὶ τοὺς ῥύακας κολυμβῶσαι.

« Ὅτε ἀφικόμεν, τὰ οἰκήματα ἡμῶν ἦσαν πάντα ξύλινα. Τὸ οἶκημα τῶν ιδιοκτητῶν ἦτο μικρὸς οἰκισκος με-

ταφερθεὶς ἐξ Ἀγγλίας. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀγρὸς Ἰέρων ἦτο ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ εὖρον καὶ κῆπον κατάφυτον ἐξ ὀπωροφόρων δένδρων ἐν πλήρει ἀιθήρει. Ἡ λεμονία καὶ ἡ πορτοκαλλία παρέκειντο πρὸς τὴν μηλίαν καὶ ἀπιδέαν. Ὑπῆρχε προσέτι καὶ ἀμπελὼν 240 τετραγωνικῶν μέτρων ὥρας καὶ εὐχύμους σταφυλὰς καρποφοροῦσα.

Ἡ Αὐστράλια παρεστάθη ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὡς φανταστικὴ ἀπολύτως χώρα. Ἐγράφετο σπουδαίως ὅτι ἦτο ὁ τάφος τῶν Εὐρωπαίων, ὅτι τὰ δένδρα αὐτοῖσι ἀπέβαλλον τὸν φλοιὸν καὶ ὅχι τὰ φύλλα, ὅτι τὰ κεράσια ἐξώθουν τὸ κέλυφος εἰς τὰ ἐκτὸς καὶ ὅτι τὰ ἄνθη δὲν εἶχον εὐώδιαν, οὔτε τὰ ζῶα φωνήν.

Τὰ δένδρα ἐν Αὐστραλίᾳ φυλλορρόοισι καθὼς αἱ ἐλαταί, ὅτε δηλαδὴ ἀρτικαθιστῶσι τὰ φύλλα αὐτῶν, εἶδη δὲ τινὰ μόνον δένδρων ἀποβάλλουσι τὸν φλοιὸν αὐτῶν καθὼς αἱ πλάτανοι τῶν ἡμετέρων κλιμάτων. Ἀδίκως δὲ ἐξ ἀστεϊσμοῦ ἴσως, ἀπέδωκαν τὸ ὄροια κερασέας εἰς ἄγριόν τι δένδρον, ἐξωθοῦν πράγματι τὸ κέλυφος εἰς τὰ ἐκτὸς. Εἶδη τινὰ ἀνθέων εἰσὶ πράγματι ἄοσμα. Ἀλλὰ ποῖα χώρα δὲν παράγει τοιαῦτα ἄοσμα ἄνθη; Διὰ δὲ οἱ τοιαῦτα τερατώδη διαπιστοῦντες δὲ ἀναγράφουσι καὶ τὰ ὥραϊα ἐκεῖνα ἄνθη, τὰ δίκην πρασιῶν κατακλύζοντα τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν καὶ τῶν ῥυάκων;

Περὶ τῶν πτηνῶν προκειμένου, εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ Αὐστράλια δὲν ἔχει τὴν ἀηδόνα καὶ τὸν κύκνον, ἔχει ὅμως ἕτερα πτεροφόρα οὐχ ἥττον ἡδέως καταθέλγοντα τὴν ἀκοήν. Ἐν ἐκάστῃ γωνίᾳ τῆς Αὐστραλίας τὸ οὖς ἐκκωφáινεται σχεδὸν ὑπὸ τῶν κελλαρισμῶν. Τὰ δένδρα

εἰσὶ κατὰ μέστω πτηνῶν, ἐχόντων τὸ χροῖμα οὕτως λαμπρὸν καὶ τὰς πτέρυγας οὕτως μεγαλοπρεπεῖς ὥστε οὐδὲν τῶν παρ' ἡμῖν πτηνῶν δύναται νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς αὐτὰ. Ὅποῖον δὲ μαγευτικώτερον θέαμα τῆς ὄψεως ἐν μέσῳ τῶν φυλλωμάτων ἀπείρων ἀντιπροσώπων τῆς φυλλῆς τῶν ψιττακῶν;

Τὰς ὥρας τῆς ἐκ τῶν γεωργικῶν μελετῶν ἀρέσεως διήρχετο ὁ ἡμέτερος μαθητευόμενος ἀπαικος κυνηγῶν ψιττακοὺς. Ἡμέραν δὲ τινα καθ' ἣν ἀληθῆ σφαγὴν ψιττακῶν ἐποιήσατο κατῆλθεν ἐκ τοῦ γηλόφου εἰς τὴν πεδιάδα καὶ καθεσθείς πρὸ τοῦ ῥύακος ἀρέμενε τὴν προσέλευσιν καταρίων.

« Ἦτο, λέγει, ἡ τρίτη μετὰ μεσημβρίαν ὥρα, ἡ ὥρα δηλαδή καθ' ἣν ἐμελλον νὰ ποτισθῶσι τὰ κτήρη. Ἡ γυνὸν τότε ὅτι τὰ κτήρη ἐξεφροβίλλοντο ἐπὶ τῇ θέᾳ πεζοποροῦντος, καὶ ἐπειδὴ τὸ ὄπλον μου διετάραξε τὴν ἀγέλην, μόλις κατέλιπον τὰ ὑψώματα καὶ κατῆλθον εἰς τὴν πεδιάδα εἶδον παρταχόμενα προσερχόμενα κερασφόρα ζῶα. Ἐπὶ τῇ ὄψει τούτων ἐτάχυνα τὸ βῆμα ἵνα φθάνων προφυλαχθῶ ὑπὸ τὰ δένδρα τοῦ ποταμοῦ, ἀλλὰ μικρὸν μόλις ὤδευσα καὶ ἰδὼν περικυκλούμαι κατὰ γράμματα ἐν ἀνοικτῇ πεδιάδι ὑπὸ 200 καὶ ἔτι βόων καὶ ἀγελάδων παντὸς μεγέθους. Ἔστην. Ἐπίσης δὲ ἔστησαν καὶ τὰ κτήρη εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι βημάτων ἀπ' ἐμοῦ, ἡσύχως παρατηροῦντά με καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω νεύουσιν ἔχοντα. Ἡσθαρόμην ἀρησυχίαν τινα· δὲν ἐσκέφθην ποτὲ νὰ πληροφορηθῶ ἐὰν τὰ κτήρη ταῦτα ἦσαν ἐπικινδύνα καὶ μηχανικῶς ἐπλήρωσα τὸ κενὸν τουφέκιόν μου

Βλέπων ὅτι διετέλουν ἀκίνητα, προὐχώρησα τέσσαρα βήματα πρὸς τὴν ἰσχυροτέραν ἀγέλην, κραυγάζων θορυβωδῶς καὶ ἐκτείνων ἀδιακόπως τὰς χεῖρας πρὸς ἐκφρόδισιν τῶν κτηνῶν. Ἡ κίνησις αὕτη ἔσχε πρᾶγματι ἀποτέλεσμα. Τὰ κτήρη ἤρξαντο γενικῆς ὀπισθοχωρήσεως, ἐξ οὗ ἐπωφεληθεὶς καὶ γὰρ ὠδευον πρὸς τὸν ποταμὸν Μόλις εἶχον ποιήσει πεντήκοντα βήματα εἶδον καὶ πάλιν τὰ κτήρη ἐρχόμενα πλησίον μου καὶ σχηματίζοντα περὶ ἐμὲ κύκλον. Ἡ ὄψις αὐτῶν ἐφαίνετο ἐξηγριωμένη. Προσεπάθησα καὶ πάλιν νὰ ἐκφροβίσω, αὐτὰ καὶ πάλιν ταῦτα ἐφυγον τρέχοντα. Ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ὀλίγον ἀπομακρυνθέντα ἐπανῆλθον αὐθις ἀσθμαίνοντα ἵνα μὲ περικυκλώσωσιν. Ἀπειχον ἔτι τῶν δένδρων πεντακόσια βήματα· ἐσκέφθην λοιπὸν ὅτι ἐνεργῶν ὅπως ἐνήργησα τὰς δύο πρώτας φορὰς ἡδυνάμην ἴσως νὰ καταστήσω τὰ κτήρη ἀπειλιτικώτατα, διὸ μεταβλὼν τακτικὴν, ἠρξάμην ἡσυχῶς ὁδεύων. Ὁ κύκλος τότε ἠρεώχθη ἵνα διέλθω, πᾶσα δὲ ἡ ἀγέλη μὲ ἠκολούθει ὅτε μὲν σταματῶσα ὅτε δὲ τρέχουσα ἵνα μὲ φθάσῃ. Τέλος ἀφικόμην εἰς τὸν ποταμὸν καὶ τοῦτο ὁμολογητέον ὑπῆρξε δι' ἐμὲ μεγάλη ἀγαθλασις.»

Ἀπαλλαγὴς ὁ κυνηγὸς τῆς ἐνοχλητικῆς ταύτης συναντήσεως, ἐπεδόθη εἰς ἀναζήτησιν καταρίων, ἀποτελούντων ἐν τῶν ἡδιστῶν βρωμάτων τῆς τραπέζης. Εὗρε μετ' ὀλίγον σωρεῖαν τοιούτων καὶ σφαιροβολήσας ἐφόνευσεν τρία μόνον πεσόντα ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἐστερεῖτο κυνὸς ἐξέβαλε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἵνα κολυμβῶν ἀρὰσῇ αὐτά. Μόλις δὲ ἐξῆλθεν τοῦ ποταμοῦ, ἀ-

φίκετο ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔφιππος, κρατῶν δὲ ἀπὸ τῆς χειρὸς ἑτεροῦ ἵππου. Πρὸς ἐπάρουδον ἔδει γὰρ διέλθῃ διὰ μέσου τῶν αὐτῶν κτηνῶν, ἅτινα τοσοῦτον εἶχον ἀρησυχήσει αὐτὸν καὶ ἅτινα, πρὸς μεγάλην αὐτοῦ ἐκπληξιν, οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης προσοχῆς νῦν ἠξίωσαν αὐτόν. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τῷ ἐξήγησεν ὅτι ἐπειδὴ σπαρτίως ἀπαντᾷ ἐν τῇ κοιλάδι ἀνὴρ πελοπονησίων, πλήρῃ τῶν αὐτοχθόνων, τὰ κτήνη ἐκφοβίζονται ἐκ τῆς θέας τοιοῦτου καὶ ἐπομένως ἕνεκα τοῦ λόγου τούτου ἔδει γὰρ παύσῃ κυνηγῶν ἐν τῇ πεδιάδι.

Κενώσας τὰ θυλάκια αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θηράματος ὁ νέηλος ἀποικος, μετέσχε συνδιαλέξεως περιστρεφομένης ἐπὶ τῆς θήρας καὶ τῆς ἀλιείας καὶ ἐπὶ τῶν ἐν γένει κτηνῶν καὶ τετραπόδων. Ὡς νέηλος ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῶν ἐκ τῶν ζώων καὶ ἐρπετῶν κινδύνων καὶ παραχρῆμα ἢ συνδιάλεξις ἐστράφη ἐπὶ τῶν ὄψεων. Ἐπληροφόρησαν τὸν Εὐρωπαῖον ὅτι θεὸν γὰρ προσέχῃ πάντοτε τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ θέτῃ τὸν πόδα, εἰς τὰ μεγάλα χόρτα πρὸ πάντων καὶ εἰς τὰς ὄχθας τῶν ὑδάτων, τοῦτο δὲ διότι οἱ ὄφεις εἰσὶ πολυάριθμοι ἀφ' ἧς ἐποχῆς κυρίως αἱ πυρκαϊαὶ ἐκαθάρισαν τὴν γῆν. Ἀκολουθῶς ἐγένετο λόγος περὶ σκορπίων καὶ ἐχιδνῶν. Ὁ νεοφώτιστος ἠκροῶτο προσεκτικώτατα.

«Ἐνῷ συνεζητεῖτο, λέγει τὸ τερπνὸν τοῦτο θέμα, ἠσθάνθην αἰφνης κινούμενόν τι ὑπὸ τὸ ἱμάτιόν μου. Ἐπειδὴ ἡ κίνησις ἦτο στιγμιαία, ὑπέλαβον ἐμαυτὸν ἀπατώμενον καὶ ἀπέσχω γὰρ ποιήσωμαι λόγον φοβούμενος γὰρ μὴν γελῶ καταγέλαστος. Ἡ συνδιάλεξις ἐξηκολούθει, ὅτε ἠσθάνθην, ἀλλὰ τὴν φωνὴν ταύτην ζωηρότε-

ρον, παχὺ τι, δάκνον τὰς σάρκας μου. Ἠγέρθην ἐντρομος καὶ ἐξέβαλον τὸ ἱμάτιόν μου.

«Τὶ νομίζεις περιέχον τὸ ἱμάτιόν σου; ἀνέκραξεν ὁ ἀδελφός μου γελῶν.

«— Ἀγροῶ ἀπολύτως· ἀλλὰ παρατήρησον· ἰδὸν αὐτὸ ἔρπον ἐπὶ τῆς τραπέζης.

«Εἰς τῶν παρακαθημένων λαβὼν τὸν ἀχύρινον αὐτοῦ πῖλον περιέβαλε τὸ σῶμα τοῦ ἐρπετοῦ, ἀλλὰ παραχρῆμα ὑπόκωφος ψίθυρος ὑπὸ ἀπλέτου συνοδευόμενος γέλωτος διέδραμε τὴν σινάθρουσιν. Τὸ φροερόν ἐρπετὸν ἦτον ἀπλοῦς ψιττακός. Εἰς τῶν τοιούτων οὐς ἀποκτείνας ἔθηκα ἐν τῷ θυλακίῳ μου ἐξαλλοθῆ μόνον καὶ ἀναλαβὼν εἰσεπήδησε ὑπὸ τὸ σῶμα μου. Πάναντα τὸ πτωχὸν πτηνὸν παρεδόθη εἰς χεῖρας τοῦ Σίρου μαγέλου.

Εἶναι δὲ Ἰλλαν συγκινητικὴ ἡ ἱστορία τοῦ Τουποῦν καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Τσίμα. Θέλομεν ἀφηγηθῇ αὐτὴν ἐν ἐκτάσει διότι ἀποτελεῖ ἐν τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν τῆς καταραγκαστικῆς μεταναστεύσεως τῶν τέκνων τῆς χώρας τῶν ἀνθέων.

Ἐν ἑνιαυτὸν πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν χρυσορυφείων, πλοῖόν τι προερχόμενον ἐξ Ἀμοῦ, ἀγγλικοῦ ἐδρύματος ἐπὶ τῶν σινικῶν παραλλων, ἀφίκετο εἰς Μεμβούρην φέρον ὡς φορτίον ἑκατὸν νεαροὺς Σίρας. Εἰς τοῦτο δὲ προήχθη ὁ πλοίαρχος ἐκ τῆς σπάνεως ὑπηρετῶν ἐν τῇ ἀποικίᾳ. Ἀμα ἀφικόμενος εἰς Μεμβούρην ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς ἀποίκους διὰ τῶν αὐτόθι ἐκδιδομένων ἐφημερίδων ὅτι εἶχεν ὑπὸ τὴν διάθεσιν αὐτῶν ὑπηρέτας, μὴ ἀπαιτῶν ἢ τὴν πληρωμὴν μόνον τοῦ ναύ-

λου ὃν οἱ κύριοι ἠδύνατο πάλιν νὰ κρατήσωσιν ἀπὸ τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπηρετῶν.

Δώμεν νῦν τὸν λόγον εἰς τὸν συγγραφέα τῆς ἀφηγήσεως.

«Ὁ ἀδελφός μου εὗρίσκετο κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ πόλει. Διατελὼν εἰς σχέσεις μετὰ τοῦ πράκτορος τοῦ ἀτμοπλοίου, συνήρτησεν ἐν τῷ πρακτορείῳ τὸν πλοιορχὸν τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' οὗ ἠτήσατο πληροφορίας περὶ τῆς ποιότητος τοῦ γόρζου. Οὗτος παρατηρήσας τὴν γλυκεῖαν μορφήν καὶ τὴν εὐσυμπάθητον διάθεσιν τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ καὶ μαθὼν ὅτι εὐημέρει ὑλκῶς ἐποιήσατο πομπῶδη ἔπαινον ἐνδὸς τῶν ἐν τῷ πλοίῳ Σινῶν, ὑπὲρ οὗ, ἔλεγεν, ἰδιαζόντως ἐνδιαφέρετο, διότι αὐτὸς συνετέλεσεν ἵνα πλήρης ἡσυχία τηρηθῇ καθ' ἅπαντα τὸν πλοῦν.

«Ὁ προστατευόμενος αὐτοῦ εἶχε καὶ ἀδελφὸν νεώτερον τῇ ἡλικίᾳ καὶ ὑπεσχέθη αὐτοῖς συμβίωσιν. Συνέστησεν αὐτοὺς τόσῳ θερμῶς, ὥστε ὁ ἑμὸς ἀδελφός συγκατένευσε νὰ παραλάβῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. Ἀδελφερόν παρουσιάσθησαν αὐτῷ τὰ πτωχὰ ταῦτα πλάσματα, ὧν ὁ πρεσβύτερος ἦν δεκαοκταετής καὶ ὁ νεώτερος δεκαπενταετής, καὶ ὑπέγραψαν ἑγγράφον, ὅπερ ὕμῳς δὲν ἐνόουν, δι' οὗ ὑποσχεόντο νὰ ὑπηρετήσωσι τῷ νέῳ αὐτῶν κυρίῳ ἐπὶ δεκαετίαν ἐπὶ ἐνιαυσίῳ μισθῷ 253 φράγκων.

«Τέσσαρα ἡδη ἔτη παρήλθον ἀπὸ τῆς προσλήψεως αὐτῶν, ὅτε ἐγὼ ἀφικώμην ἐν Γέρινγκ. Ὁ Γουπὸν ἦτο θαλασσιπλόος καὶ σινάμια μάγειρος, ὁ δὲ ἀδελφός αὐτοῦ

ΑΠΟΙΚΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

Τσίμα εἶχε τὴν ἐπιστάσιαν τῆς ἀμέλξεως τῶν ἀγελάδων. Διὰ τῶν ὀλλῶν σινικῶν λέξεων ἃς ἐμάθομεν παρ' αὐτῶν καὶ διὰ τῶν γαλλικῶν καὶ πλειόνων ἀγγλικῶν λέξεων ἃς ἐμαθόν οὗτοι, ἡ συνδιάλεξις διεξήγετο θαυμασίως. Μετεχειρίζομεθα δὲ αὐτοὺς ἡπίως θεωροῦντες ὡς τέκνα μᾶλλον τοῦ οἴκου ἢ ἀπλοῦς ὑπηρέτας. Πισάκις δὲν εὐθυμήσαμεν ἀκούοντες τὰς διηγήσεις τοῦ Τουποῦν περὶ τῆς πατρίδος του; Συγλήθως μετὰ τὸν δείπνον ἐπετρέπομεν αὐτῷ καὶ ὁμιλῇ ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν ἐσπερινὴν τειποσίαν. Ἰστατο, τὸ χειρόμακτρον ἔχων ἐπὶ τοῦ βραχίονος, μειδιῶν πορηρῶς ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἐρωτήσεων ἢ μορφάζων ὅτε ἐδίδομεν αὐτῷ λεπτομερείας περὶ τῆς Εὐρώπης. Τὸ πᾶν ἦτο ἡ Σινική· ἡ Εὐρώπη ἦτο κατὰ τὸν Τουποῦν βάρβαρος καὶ ἀκαλλιέργητος χώρα.

«Ὁ πατὴρ τῶν δύο τούτων νεαρῶν Σινῶν ἦτον εὔπορος ἔμπορος ἀποκατεστημένος ἐν πόλει· ἀπεχούση ἑξαήμερον τῆς θαλάσσης. Ὁ Τουποῦν ἐβοήθει ἤδη τὸν πατέρα του ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς αὐτοῦ ἐργασίαις, μετείχε δὲ ποιάς τινὸς παιδεύσεως· ἐγίνωσκε καὶ ἀναγινώσκει καὶ καὶ γράφει καὶ μετὰ θαυμαστῆς εὐχερείας ἐποιεῖτο λογαριασμοὺς κατὰ τὸν περίπλοκον σινικὸν τρόπον.

«Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ξένος ἔμπορος ἦλθε παρὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀγοράσων τέιον. Ἐνῶ δὲ παρῆσαντο τὰ εἰς πλήρωσιν κιβώτια, ὁ ξένος παρώρμησε τοὺς δύο παῖδας καὶ συνοδεύσασιν αὐτὸν ἐν τῇ πόλει καὶ συνοδεύσαντας ἔφερεν ἐν Ἰαχαροπλαστείῳ. Ἐντεῦθεν ἤγαγεν αὐτοὺς ἰκτὸς τῆς πόλεως, ὅπου διεσκέδαζον μέχρις ἑσπέρας. Οἱ δύο παῖδες ἠγέρθησαν καὶ ἀποχωρήσωσι,

ἀλλ' εἶδον ὅτι ἡ ὥρα ἦτον ἑβδόμη, καὶ ἀπὸ τῆς ἑβδόμης ὥρας αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἔκλειον καὶ ἐπομένως ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον καὶ ἐπαρέλθωσιν εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον.

«Ὁ ξένος προσεπάθησεν καὶ καθησυχάσῃ αὐτοὺς ὑπισχνούμενος καὶ τοὺς ἐπαραφέρει παρὰ τῷ ἑαυτῶν πατρὶ τὴν ἐπιούσαν· ἀλλ' ἐγέρθησαν εὐρεθέντες ἐντὸς πλοίου πλείοντος ἐν ἀνοικτῇ θαλάσῃ· πρὸ πολλῶν δὲ ἡμερῶν θὰ ἦσαν ἐνταῦθα, διότι μάτην προσεπάθουν καὶ ἀναγνώρισωσι τὰ παράλια. Οἱ δυστυχεῖς ἤρξαντο κλαίοντες καὶ ὀδυρόμενοι, ἀλλ' ὁ διοικητὴς τοῦ πλοίου ἀπεκρίθη σκληρῶς ὅτι ἐπρεπε καὶ σιωπήσωσιν, ὅτι ἦσαν κακὰ παῖδια περὶ τῶν ὅποιων ἀπελπισθεῖς ὁ πατήρ παρέδωκεν αὐτὰ καὶ τὰ μεταφέρει εἰς Ἀμοῖ διὰ καὶ τὰ ἐπιβιάσῃ εἰς πλοῖον. Αἱ ἀπειλαὶ καὶ ὁ φόβος τῶν μαστιγώσεων ἠνάγκασαν αὐτοὺς εἰς σιγήν· μετὰ ἑξαήμερον πλοῦν παρεδόθησαν εἰς τὸ ἀγγλικὸν πλοῖον τὸ μετενεγκὸν αὐτοὺς εἰς Μεμβούρην.

«Ὁ Τουποῦν καὶ ὁ Τσίμα ἀφικόμενοι παρ' ἡμῖν δὲν ἀπέβαλλον τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὰ σινικὰ αὐτῶν ἔνστικτα. Ἦσαν δὲ ἀνόμοιοι πρὸς ἀλλήλους· ὁ πρεσβύτερος ἦτο γλυκὺς καὶ εὐμεταχείριστος, ἄριστα εἰδὼς καὶ ἐκμαθὼν τὴν οἰκιακὴν ὑπηρεσίαν· ὁ νεώτερος ἦτο βλαῖς, ὀργίλος, ἀλλὰ δραστήριος καὶ τολμηρός. Ἐπέδιδε θαυμασίως εἰς τὰς γεωργικὰς ἐργασίας καὶ ἐτέρπετο ἰππεύων. Μία τῶν εἰδικῶν αὐτοῦ ἀσχολιῶν ἦτο καὶ βοηθῇ τοὺς ζευγηλάτας εἰς τὴν σποράν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ζευγηλάται ἐργαζόμενοι συνειθίζουσι καὶ

υβρίζωσι, πρὸ πάντων δὲ οἱ Ἄγγλοι ζευγηλάται. Ὁ Τσίμα λοιπὸν εὐχερῶς ἐκμαθὼν τὰς ἀχρείας ταύτας λέξεις μετεχειρίζετο αὐτὰς ἐν πάσῃ στιγμῇ καὶ ὥρα».

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ κ. Καστέλα περιγράφει διὰ μακρῶν μετὰ ταῦτα τὸν πολυχρόνιον αὐτοῦ βίον ἐν Αὐστραλίᾳ ποικίλλων τὴν ἀγῆγησιν διὰ διαφόρων ἐπεισοδίων, ὧν τὴν ἀναγραφὴν περιττὴν ἐνταῦθα ἡγούμεθα ἅτε στερουμένην ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας. Καταλήγει δὲ προτρεπόμενος τοὺς ἀέργους συμπολίτας αὐτοῦ, παρ' οἷς αὐτὸς ροσταλγίαν ροσῆσας ἐπαρτήθη, ἵνα ἐν τῇ Αὐστραλίᾳ ἐπιδιώξωσι βελτίωσιν τῆς κοινωτικῆς αὐτῶν καταστάσεως.

ΕΚΔΡΟΜΗ

ΕΝ ΤΗ, ΔΥΤΙΚῃ, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ,

Ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τοῦ ἀνὰ χεῖρας συγγράμματος ἀφηγούμενοι τὰς ἐκδρομὰς τοῦ Βούρκε καὶ τοῦ Στούαρτ, προσέθεμεν ὅτι ἡ Αὐστραλία ἐξερευρήθη μὲν κατὰ τὸ πλάτος αὐτῆς, τούτεστι ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κατὰ τὸ μῆκος, τούτεστι ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς. Ἀχρι τῶν ἐσχάτων τούτων χρόνων οὐδεμία σπουδαία ἀπόπειρα ἐγένετο πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς ἀχαροῦς γῆς τῆς Δυτικῆς Αὐστραλίας, τὸ δὲ κενὸν τοῦτο, ὅπερ καιρίως ἐθλίβε τοὺς ἀποίκους, ἐπληρώθη τελειῶς ἐξ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας.

Δύο πλούσιοι κάτοικοι τῆς Ἀδελαίδος, οἱ κκ. Ἐλδερ καὶ Οὔγ, διοργάνωσαν ἐν ἔτει 1872 ἰδίᾳ δαπάνῃ ἀποστολὴν ἐντεταλμένην ἡ ἐξερεύνησιν τὸ ἐσωτερικὸν τῆς δυτικῆς Αὐστραλίας. Ἡ ἀρχηγία τῆς ἐκδρομῆς ταύτης ἀνετέθη εἰς τὸν συνταγματάρχην Ἐγρίστον Βάρφουρτον, ἀρχαῖον ἀξιωματικὸν τοῦ ἐν τῇ Ἰνδικῇ στρατοῦ, ἀπὸ τινων δὲ ἐνιαυτῶν ἐν Αὐστραλίᾳ ἀποκατεστημένον.

Πρώτην ἤδη φοράν ἐγένετο χρῆσις καμήλων ἐν τῇ ἐκδρομῇ ταύτῃ, ἐξ ὧν, μόλις τῷ 1866 εἰσαχθεῖσιν ἐν

Αυστραλία ἐξ Ἰνδίας καὶ μετὰ καμηλατῶν Ἀφγανῶν, ὁ κ. Βάρβουρτον παρέλαβε δέκα καὶ ἑπτὰ πέντε πρὸς μεταφορὰν ἀνθρώπων, καὶ δώδεκα πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀποσκευῶν.

Παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ὁ συνταγματάρχης τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ριχάρδον, δύο καμηλάτας Ἀφγανούς ὀνομαζομένους Σαλήχ καὶ Χαλίμ, ἓνα μᾶγειρον καὶ ἓνα ἰθαγενῆ, Κάρολον τῶνομα.

Ἡ μικρὰ συνοδεία κατηνύθη κατὰ πρῶτον εἰς τὰς πηγὰς τῆς Ἀλλισης, σταθμὸν κείμενον ἐν τῷ κέντρῳ τῆς δυτικῆς Αὐστραλίας. Παραμείνασα ἐνταῦθα ἐπὶ μικρὸν ἤρξατο τῇ 15 Ἀπριλίου 1873 τῆς πορείας ἔχουσα ὁδηγίαν τὰ προσεγγίσῃ τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Αὐστραλίας, ἀφοῦ ὁμῶς πρῶτον διατρέξῃ τὸ ἐσωτερικὸν καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διευθύνσεις, ὅπερ οὐδεὶς ἕως τότε περιηγητὴς εἶχε διατρέξει.

Ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῶν βημάτων οἱ ὁδοιπόροι προσέκοψαν κατὰ τῆς μεγάλης ἐκείνης δυσχερείας, καθ' ἣς πάντες οἱ ἐρευνῆται προσέκοψαν, τῆς λευκῆς. Μετὰ πολλὰς καὶ ἐπιπόρους ἐρεῦνας καὶ ἀναζητήσεις κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ἐπέτυχον τὰ ἀνακαλύψωσι ποταμίας ἐξ ὧν ἄφθορον ὕδωρ ἐπρομηθεύθησαν. Ἀλλὰ μόλις τὴν δυσχέριαν ταύτην ὑπερπηδήσαντες κατ' ἄλλης προσέκοψαν. Ἀπῆρτησαν ἐρήμους καταμésτους ἀκαθῶν ἢ διὰ μέσσω τῶν ὁποίων πορεία καθίστατο ἐπιπονωτάτη καὶ δυσχερεστάτη.

Ἦτον ἤδη μὴν Ἰούριος καὶ ἡ συνοδεία πολὺ ὑπελείπετο τοῦδρομολογίου ὅπερ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν εἶχε

διαχαράξει ὁ συνταγματάρχης. Ἡ πάλη ἐναντίον τῆς ἐρήμου καθίστατο ὀσημέραι δραματικώτερα, τὰ δὲ κυριώτερα ἐπεισόδια τῆς πάλης ταύτης οὕτως ἀφηγείται ἐν τῷ ἡμερολογίῳ αὐτοῦ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς.

«Τῇ 12 Ἰουνίου, λέγει, διέταξα ἀναστολὴν τῆς πορείας ἵνα παράσχω ὁλίγην ἀνάπαυσιν εἰς τὰς καμήλους. Τῇ ἐπιούσῃ, λαβὼν δύο συνοδοιπόρους, ἐπορεύθην εἰς ἀναζήτησιν ὕδατος, ἀλλὰ δὲν εὑρον. Ἐδεικνύοντο ἐν τοῦτοις ἔχρη γειτριάσεως ἰθαγενῶν, ἀλλ' οὔτε ἡμεῖς ἠδυνάμεθα τὰ εἶρωμεν αὐτούς, οὔτε ἐκείνοι προσήρχοντο πρὸς ἡμᾶς. Ἡ ἀθυρία ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ ἦτο μεγάλη.

«Τῇ 14 ἐκκινήσαντες πρὸς βορρᾶν ἀπηντήσαμεν τρεῖς μαύρους, οἵτινες ἐπὶ τῇ προσεγγίσει ἡμῶν ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν. Φεύγοντες δὲ κατέλιπον τὰ ὅπλα καὶ τὰς ἀποσκευὰς αὐτῶν εἰς τὴν ἡμετέραν διάκρισιν. Εὐρομεν ἐκεῖ ὕδωρ καὶ πίνοντες εὐλογήσαμεν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

«Τὰς ἐπομένους ἡμέρας ἡ πορεία καθίστατο ἔτι δυσχερεστέρα. Ἡ ἄκαρθα ἦτο τόσῳ ὑψηλὴ καὶ πυκνὴ ὥστε πάντῃ ἀδύνατος κατέστη ἡ ἐπὶ τὰ πρόσω πορεία. Ἐδέησε λοιπὸν τὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐνῶ δὲ ἐπεστρέφομεν προετηρήσαμεν μίαν γυναικα ἰθαγενῆ βαστάζουσαν ἐπ' ὤμων μικρὸν παῖδα καὶ ἐν ρεογέννητον βρέφος. Οἱ συνοδοιπόροι μου ὤρμησαν εἰς σύλληψιν αὐτῆς, ἀλλ' ἐπεὶ αἱ κάμηλοι ἠδυνάτουσαν τὰ προχωρήσωσιν εὐχερῶς, ἡ ἰθαγενὴς γυνὴ ἐπέτυχεν τὰ διαφύγει, ῥίψασα ὁμῶς χαμαὶ τὸν νεαρὸν αὐτῆς υἱὸν ὃν καὶ συνε-

λάβομεν παραχρήμα. Οὗτος ἐθεώρει ἡμᾶς τε καὶ τὰς καμήλους ἄνεν δέους, ὥσεί πρὸ πολλοῦ ἦτον εἰθισμένος εἰς τὴν ὕψιν ταύτην. Ἀνελθόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς καμήλου καὶ διὰ σημείων ἠρωτήσαμεν αὐτὸν ποῦ ἡδυνάμεθα νὰ εὕρωμεν ὕδωρ, ὃ δὲ παῖς νοημῶνως πάνυ ὠδήγησεν ἡμᾶς πρὸς ἀνατολὰς ἐνθα ἔτι εὕρομεν ἀγρότους πηγὰς ὑδάτων.

«Τῇ 6 Ἰουλίου. Ὁ ἕτερος τῶν καμηλατῶν, ὁ Σαλήχ, προσβληθεὶς ὑπὸ σκορβοῦτον ἀγωνιᾷ. Ἀπέβαλε σχεδὸν τὴν λαλίαν. Οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ ὅλον τὸ σῶμα διατελεῖ παραλελυμένον. Δὲν λαμβάνει δὲ τροφήν ἢ ἀπλοῦν ριζόνερον. Εἶναι αὐτόχρομα σκελετός. Πρὸς μεταφορὰν αὐτοῦ δέον νὰ τεθῇ ἐπὶ τῆς καμήλου ὡς γόρτος ἀλεύρου. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ τοιουτότροπος μεταφορὰ θλίβερά ἤθελεν ἔχει τὰ ἐπακολουθήματα ἐπρωτίμιστα νὰ ἀναστελλῶ τὴν πορείαν.

«Τῇ 7 Ἰουλίου. Ἀποστέλλω εἰς ἐξερεύνησιν δύο τῶν ἡμῶν συνοδοιπόρων δοὺς αὐτοῖς δύο καμήλους, ὕδωρ ἱκανὸν καὶ δεκαήμερον προμήθειαν τροφίμων. Ἐρετεύλαμην αὐτοῖς νὰ ἀναζητήσωσιν ὕδωρ παρταχοῦ ἀλλαχοῦ ἢ πρὸς ἀνατολὰς, διότι δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ ὀπίσω.

«Τῇ 8 Ἰουλίου. Ὁ Σαλήχ ὑπαγόρευσε τὴν διαθήκην αὐτοῦ. Ἡ λύπη μου εἶναι ἀπερίγραπτος.

«Τῇ 10 Ἰουλίου. Ἀπροσδοκῆτως ὁ Σαλήχ βαίνει ἐπὶ τὰ βελτίω. Ἡ χαρὰ ἡμῶν δὲν ἔχει ὅρια. Τρέφω ἐλπίδα περὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ.

«Τῇ 13 Ἰουλίου. Ἐπέτυχον νὰ εὐλάβω ἓνα ἰθαγε-

νή. Φαίνεται οὗτος κατεχόμενος ὑπὸ τρέμου, πρὸ πάντων ἐπὶ τῇ ὕψει τῶν καμήλων.

ICAILNEΣ ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ.

«Τῇ 19 Ἰουλίου. Οἱ δύο ἡμῶν συνοδοιπόροι δὲν ἐπανήλθον ἔτι ἐκ τῆς ἐκδρομῆς αὐτῶν καὶ ἀνησυχῶ. Ἐξ

ιθαγενεῖς προσήλθον εἰς τὰ ἡμέτερα σκηνώματα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν. Ἦσαν δὲ οὗτοι ἄνδρες ὥραλου παραστήματος καὶ παρὰ τὸν ἄθλιον βίον ὃν διήγουν ἢ κατὰστασις αὐτῶν ἦτο ἀρκούντως καλὴ. Ἦσαν δὲ γυμνοὶ καὶ ὠπλισμένοι μόνον διὰ μικρῶν ράβδων. Δύοτος τοῦ ἡλίου ἐπεφάνη ὁ Λέβις. Μεγάλῃ δι' ἡμᾶς ἀνακούφισις. Ἦλθε δὲ κομίζων ἀγαθὰς εἰδήσεις. Εἰς ἀπόστασιν 160 χιλιαμέτρων εὔρε πηγὴν ὕδατος.

«Τῇ ἐσπέρᾳ τῆς 20 Ἰουλίου, ὁ Κάρολος ὅστις εἶχε τὴν φροντίδα τῶν καμηλῶν ἀνήγγειλεν ἡμῖν ὅτι τρία τῶν ζώων τούτων ἀπέδρων λαβόντα τὴν πρὸς δυσμὰς διεύθυνσιν. Ἡ ἀγγελία αὕτη διετάραξεν ἡμᾶς, ἀλλ' ὁ Χαλήμ, ἓς τῶν ἡμετέρων καμηλατῶν, μὲ διαβεβαιεῖ ὅτι ἐὰν ἐπέτρεπον αὐτῷ νὰ δράμῃ ὀπίσθεν αὐτῶν ἐξάπαντος ἤθελε τὰ συλλάβει. Ἀναχωρήσαντα τὴν πέμπτην ἐσπερινὴν ὥραν, ἀνεμύομεν τὴν ἐπιοῦσαν, ἀλλὰ δὲν ἐφάνη. Ἡ βραδύτης μὲ ἀνησύχησε καὶ ἔτι μᾶλλον μαθὼν κατὰ πρωτὸν ὅτι ὁ Χαλήμ ὑπόκειτο εἰς ρευροπάθειαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ἀπέβαλε συνείδησιν τῶν ἰδίων πράξεων. Ἐσπευσα νὰ ἀποστείλω εἰς ἀναζήτησιν αὐτοῦ τὸν υἱόν μου Ριχάρδον καὶ τὸν Κάρολον μετὰ προμηθειῶν διὰ μίαν ἐβδομάδα. Ἐπίσης δὲ ἀπέστειλα καὶ τὸν Λέβι πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν.

«Μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἡμερῶν ὁ Χαλήμ ἀνευρέθη ἐπὶ τέλους καὶ τῇ 29 ἅπαντες εἰμεθα πλήρεις ἐν τοῖς σκηνώμασιν ἡμῶν. Αἱ κάμηλοι ὅμως δὲν εὐρέθησαν. Σκληρὰ δὲ ἦτο ἡ ἀπώλεια αὐτῶν.

«Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡλπίζον νὰ εὕρεθῶ εἰς

Περτ. Ἀλλ' ἡ ἐλπίς μου αὕτη διέφενεσθη. Ἀπὸ τῆς 20 Μαΐου ἡ πορεία ἡμῶν διεκόπτετο πάντοτε ἔνεκα ἀπροδοκίτων προσκομιμάτων. Ἄνευ αὐτῶν ἀσφαλῶς θὰ ἀφικνούμεθα εἰς τὸ τέλος, ἢ τοῦλάχιστον ἐγγὺς αὐτοῦ.

«Τῇ 30 ὁ Λέβι εἰς ἀπόστασιν 20 χιλιαμέτρων εὔρε γρέαρ. Ἀνασκάψαντες καὶ καθαρίσαντες αὐτὸ εὔρομεν πληθὺν μικρῶν ποτικῶν. ἐξ ὧν ὡς γρυστὸν γέμει ἡ Αὐστράλια καὶ ἰδίᾳ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτῆς. Εἶναι δὲ οἱ μῦς τῆς Αὐστράλιας μικρότεροι τὸ μέγεθος τῶν ἐν Εὐρώπῃ.

«Ἀπὸ πολλῶν ἡδὴ ἡμερῶν ραγδαία κατέπιπτε βροχή. Ἀνεχωρήσαμεν οὐχ' ἥτιον βαλινόντες πρὸς δυσμὰς. Ἀλλ' ἡ πορεία καθίστατο δυσχερεστάτη ἔνεκα τῶν ἀκαθῶν. Αἱ κάμηλοι ἰδίως μετὰ μεγάλου κόπου ὠδενον.

«Τῇ 5 Αὐγούστου. Εὔρισκόμεθα ἐν γῇ ἀνχυρηῇ καὶ ἀμμιώδει. Ταύτης δὲ δεσπόζουσι βράχοι ὑψηλοὶ καὶ ἀπροσπέλαστοι. Προσεπαθήσωμεν νὰ ἀνέλθωμεν ἐπὶ τινα τῶν βράχων ἀλλ' ἡ προσπάθεια ἡμῶν ἐματαιώθη.

«Τῇ 9 πνεύσας ἰσχυρὸς ἀνεμὸς ἤγειρε νέφη πυκνὰ ἄμμιον καὶ κόρεως. Ὀλίγον ἔδει νὰ τυφλωθῶμεν. Μὴ δυνάμενοι νὰ προχωρήσωμεν ἐπὶ τὰ πρόσω ἐδέησε νὰ σταθμεύσωμεν εἰς τι παρακείμενον μέρος, ὅπου τὴν πρωτὰν ἐρευνήσαντες εὔρομεν ὀλίγον ἄθλιον ὕδωρ.

«Τῇ 11 ἠρξάμεθα νὰ ἐρε νῦν κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ἀλλὰ πᾶσαι αἱ ἀναζητήσεις ἡμῶν ἀπέβησαν ἀνωφελεῖς. Ἀπεφάσισα νὰ διατάξω ὀπισθοχώρησιν ὅπως ἐπαρεύρωμεν τὰ ἔχρη τῶν ἀγρίων ιθαγενῶν ἅτινα τὴν

προτεραιὰν εἶχονεν παρατηρήσει. Τοῦτο ἦτο ἡ μόνη ἐλπίς τῆς ἡμετέρας σωτηρίας.

«Ἐὰν ἀποτύχωμεν θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐπαρέλθωμεν εἰς τὸν τελευταῖον ἡμῶν σταθμὸν πρὸς τοῦτο δὲ δέον νὰ διέλθωμεν τὴν φοβεράν ἐκείνην ἀμυώδη ἔρημον, ἣν ἄρτι εἶχονεν διαπεράσει. Καὶ ἐξάπαρτος μὲν θὰ ἀπωλέσωμεν τὰς καμήλους, ἀλλ' οὐδὲν ἕτερον δυνάμεθα νὰ πράξωμεν. Κρίσιμος στιγμὴ! Φοβερά ἀγωνία!

«Τῇ 12 εὗρέθη σκήρωμα ἰθαγενῶν παρ' ᾧ ὑπῆρχε πηγὴ ὕδατος. Ἐσώθημεν. Δὲν θέλομεν πλέον διέλθει τὴν φοβεράν ἔρημον.

«Τῇ 14 ἀναχωροῦμεν πρὸς ἄλλην διώθυνσιν, ἐνθα ἐρευνήσαντες εὑρομεν πηγὰς ὕδατων ἀφθόγους. Ἀλλ' ἄρχεται καὶ πάλιν ἀμυώδης ἔρημος.

«Τῇ 16, μόλις ὠδεύσαντες ὀκτὼ χιλιόμετρα διεκρίναμεν νέφος πυκρὸν καπνοῦ ἐξ ἐστίας ἰθαγενῶν. Προφανῶς δὲν νομιζουσιν ἡμᾶς οὕτως εἰ ἰγγύς. Καταλαβόντες τὸ σκήρωμα αὐτῶν εὑρομεν πηγὴν ἐξαιρετὸν ὕδατος.

«Ἀπερασίσσαμεν νὰ ἐγκατασταθῶμεν ἐνταῦθα ἐπὶ τινος ἡμέρας καὶ νὰ ἐξερευνήσωμεν τὰ πέριξ πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς λίμνης τοὺς ὁποίους ἕτερος πρὸ ἡμῶν περιηγητὴς ἐσημείωσε καὶ οἵτινες ἔθετο τέρμα εἰς τὴν ἐκδρομὴν αὐτοῦ. Ὁ περιηγητὴς οὗτος δὲν εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ ἢ ἵππους, βλέπων δὲ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀχαρῇ ἀνχυιρὰν ἔρημον ἐδειλίασε νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω. Παραιτησαμενος τὸν σκοπὸν ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ὀπίσω.

«Τῇ 25 ἐκκινήσαντες εὑρομεν νέαν πηγὴν. Τὰς ἐρε-

τέλος ἀγαθὰς ἀγγελίας κομίζοντες. Εὐρον ὕδωρ·
δραμιόντες ἐκεῖ ἐσωσαμεν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς κα-
μύλους.

«Τῇ 8 Ὀκτωβρίου ἐξακολουθοῦμεν τὴν πορείαν πεζοὶ
ὁδεύοντες. Αἱ κάμηλοι δὲν ἠδύνατο τὰ βαστάζωσι βάρ-
ρος. Αἰγῆρης, ἐνῶ εὐρισκόμην μόνος εἰς ἱκανὴν ἀπὸ τῶν
συνοδοιπόρων μου ἀπόστασιν ἰακύνθω ἀτάκτους φωνὰς
ὀπισθεν. Στρέψας παρατηρῶ ἐννέα ἐρόπλους ἰθαγενεῖς
δρομαίως τρέχοντας πρὸς ἐμὲ. Εἰς ἀπόστασιν δώδεκα
σχεδὸν μέτρων σταματῶν, δύο δὲ ἐξ αὐτῶν, θέλοντες
πιθανῶς τὰ ἐπιδείξωσι ἀνδρείαν, ρίπτουσι τὰ τόξα αὐ-
τῶν κατ' ἐμοῦ. Χωρὶς τὰ δειλιάσω παντελῶς ἐκπυρσο-
κροτῶ τὸ πολύκροτόν μου, τότε δὲ οἱ ἰθαγενεῖς γρόβω
καταληφθέντες πίπτουσι πάντες πρηγεῖς. Πλησιάσας,
μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἠδυνήθην τὰ ἐγείρω αὐτούς·
διετέλουν ὥσεί νεκροί. Ἀρχομαι συνδιαλέξεως μετ' αὐ-
τῶν, προσπαθοῦμεν τὰ συνεννοηθῶμεν, ἀλλ' ἀποτυγ-
χάρομεν.

«Κατὰ τὴν συνδιάλεξιν ἠκούσθη μακρόθεν ἐκπυρσο-
κρότησις. Ἦτο σύρθημα εἰς ὃ ὅμως δὲν ἀπήντησα, φει-
δόμενος τῆς πυρίτιδος καὶ τῆς σφαίρας.

«Συνώδευσα αὐτοὺς εἰς τὰ ἑαυτῶν σκηνώματα ὅθεν
ἔλαβον ὀλίγον ὕδωρ. Αἱ γυναῖκες καὶ οἱ παῖδες μὲ ἀπέ-
φευγον, ἀλλ' οἱ ἰθαγενεῖς οἱ ἔχοντες ψαρὰν τὴν γε-
ρειάδα, ὡς ἡ ἐμὴ, συγκατατίθενται τὰ ἀδελφοποιηθῶσι
μετ' ἐμοῦ. Διεπεράσαμεν λοιπὸν ἀμοιβαίως τὴν χεῖρα
ὑπὸ τὰς γερειάδας μας, ἀγροῶ διατὶ, ἴσως εἰς ἐνδειξιν
φιλίας καὶ οἰκειότητος. Ὅπωςδήποτε ἡ μικρὰ αὕτη δια-

τύπωσις ἀποκατέστησε καὶ ἐπέτεινε τὴν ἀμοιβάν γι-
λλαν καὶ οἰκειότητα.

«Μετά τινος στιγμῆς οἱ συνοδοιπόροι μὲ εὗρον.
Ἐγκατέλιπον τοὺς νέους φίλους μου κατευθυνθεὶς εἰς
τὸν ἡμέτερον σταθμόν. Διευέλθαι ἐκεῖ ἐπὶ πολλὰς ἡ-
μέρας ἐπὶ σκοπῷ ἵνα ἀναλάβωσι αἱ κάμηλοι ἐκ τῆς κο-
πώσεως καὶ ἵνα κατασταθῶσι ἱκαναὶ ἵνα διέλθωσι τὴν ἔ-
ρημον. Ἡ σωτηρία ἡμῶν ἐξήρτητο ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν
ζώων τούτων.

«Φορεύσαντες ἀριθμὸν τινὰ πιγνῶν ἡλαττώσαμεν
τὴν κατανάλωσιν τῶν ἡμετέρων προμηθειῶν καὶ ἰδίως
τοῦ ἀλεύρου καὶ τοῦ τελου. Τὰ δύο ταῦτα εἶδη εἰσὶν ἡ-
μῖν ἀπαραίτητα.

«Τῇ 14 εἰσχωροῦμεν ἐν τοῖς σκηνώμασι τῶν ἰθαγεν-
ῶν, ἀλλ' οὐδένα ἐξ αὐτῶν εὗρισκομεν. Σκοπὸς ἡμῶν
καὶ ἀπόφασις εἶναι ἵνα προχωρήσωμεν ὀγδοήκοντα ἢ
ἐκατὸν χιλιάμετρα πρὸς δυσμὰς καὶ ἂν εὗρομεν ὕδωρ
πρὸς πόσιν τῶν καμήλων θὰ προσπαθήσωμεν παντὶ
σθένει ἵνα καταλάβωμεν τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Ὡκο-
βερ.

«Τῇ 15 τὸ φρέαρ τοῦ σκηνώματος δὲν ἐξάγει πλέον
ὕδωρ οὔτε διὰ τὴν ἡμετέραν προσωπικὴν χρεῖαν, διὸ
ἔσμεν ἡναγκασμένοι ἵνα ἀποστελλώμεν τὰς καμήλους
εἰς τὸν προηγούμενον σταθμόν. Ἠκολούθησα τὰ ἴχνη
τῶν ἰθαγενῶν, ἀλλ' οὗτοι ἔλαβον τὴν νοτιοδυτικὴν διεύ-
θυνσιν, ἣν ἡμεῖς ἠδυνάτοῦμεν ἵνα λάβωμεν βατνοντες
πρὸς δυσμὰς.

«Ἡ χώρα ἣν νῦν διατρέχομεν εἶναι μᾶλλον ξηρὰ

καὶ αὐχμώδης ἢ πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἣν ἤδη διετρέξαμεν.

Μάτην ἐπεζητοῦμεν ὕδωρ. Μὴ εὗρόντες ἡναγκάσθη-
μεν ἵνα ἐπαρέλθωμεν εἰς τὰ ὀπίσω. Ὡς τροφήν δὲν με-
ταχειρίζομεθα πλέον ἢ μίαν χουλιὰρ ἰὰν ἀλεύρου
μεμιγμένου μεθ' ὕδατος, κρέας καμήλου ἀποξηρανθὲν εἰς
τὸν ἥμιον, καὶ σπόρους ἀκακίας.

«Τῇ 20 ἐσφράξαμεν κάμηλον ἥτις τῇ προτερᾷ εἶχε
τραυματισθῇ εἰς τὰ ῥῶτα. Τὸ πτωχὸν ζῶον μετὰ μίαν ἢ
δύο ἡμέρας θὰ ἦτο πάντῃ ἀνίκανον εἰς πορείαν καὶ κα-
τὰ συνέπειαν θὰ κατέπιπτε χαμαὶ ἵνα γένηται βορὰ
τῶν μυιῶν καὶ τῶν κωνώπων. Εἶναι δὲ οἱ κωνῶπες οὗ-
τοι ἀφόρητον κακόν. Ρίπτονται μαινόμενοι ἐπὶ τῶν ὤ-
των, τῶν ρινῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ζητοῦντες ἵνα κατα-
φάγωσιν ἡμᾶς. Ἡ δῆξις αὐτῶν ἀπολείπει αἱματηρὸν
τραῦμα.

«Τῇ 21 καταμελίζομεν καὶ ἀλατίζομεν τὴν σφαγι-
σαν τῇ προτερᾷ κάμηλον. Τὸ κρέας αὐτῆς παρ' χει-
ρὸς ἡμῶν ἐξαιρετὸν γεῦμα καὶ λαμπρὸν δείπνον. Ἦν δὲ τὸ
κρέας τῆς καμήλου ταύτης λαμπρότερον καὶ γλυκύτε-
ρον ἢ τὸ τῆς ἄλλης ὅπερ ἐξηντήσαμεν ἤδη.

«Τῇ 22 ἀποστελλῶ δύο τῶν ἐμῶν συνοδοιπόρων πρὸς
ἀναζήτησιν ὕδατος δοῦς εἰς αὐτοὺς τρόφιμα διὰ τρεῖς
ἡμέρας. Ἡ πρὸς τὰ πρόσω πορεία, ἀδιάφορον κατὰ
ποῖαν διεύθυνσιν, ἐκτὸς τῆς πρὸς ἀνατολὰς, εἶναι λυσι-
τελεστέρα πρὸς τὸν ἡμέτερον σκοπὸν ἢ ἡ παράτασις
τῆς διαμονῆς ἡμῶν ἐνθάδε, κοπιώδης καὶ ἐπικινδυνος
ἅμα οὖσα.

«Τῇ 25 ἡλατίσαμεν ἅπαν τὸ κρέας τῆς καμήλου

ἦδη ἀπὸ τῆς 20 ἐκ τούτου καὶ μόνου καὶ τοῦ ἐκ τῶν ὁστέων ζώου τρεφόμεθα.

«Τῇ 26 ὁ Λέβι καὶ ὁ Κάρολος ἐπατέρχονται εὐρόντες πρὸς δυσμὰς πόσιμον ὕδωρ. Θὰ μεταβῶμεν ἐκεῖ ἅμα αἱ κάμηλοι ἀναπαυθῶσι.

«Τῇ 29 ἐτέρα καταστροφή ἐπισυμβαίνει ἡμῖν. Μία τῶν μεγαλύτερων ἡμῶν καμήλων πίπτει ἀσθενής. Ἄν ἀπωλέσωμεν αὐτήν ὁ ἀριθμὸς τῶν καμήλων θὰ περιορισθῇ εἰς πέντε καὶ ἐκ τούτων αἱ δύο εἰσὶν ἀδύνατοι καὶ ἥκιστα ἀσφαλεῖς. Τρεῖς ἄρα κάμηλοι ὑπολείπονται πρὸς μεταφορὰν ἐπὶ τὰ ἀνθρώπων, τῶν προμηθειῶν καὶ ἀποσκευῶν καὶ τοῦ ὕδατος. Αἱ προμήθειαι εἰσὶν ἥκιστα ἐπαρκεῖς καὶ κατὰ συνέπειαν ὀλιγίσται τὸ βάρος, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ εἶναι βαρύτερον καὶ ἀπολύτως ἀπαραίτητον.

«Τῇ 31 ἡ κάμηλος βαίνει ἐπὶ τὰ βελτίω. Ἀναχωροῦμεν τῇ 4ῃ ὥρᾳ τῆς πρωίας. Ἀρπικνούμεθα καλῶς ἔχοντες εἰς τὸ φρέαρ, ὅπερ καθαρίζομενον δύναται τὰ παράσχη ἡμῖν ὕδωρ. Ἔσμεν παρτες εὐτυχεῖς καὶ εὐγνώμοιες τῇ θεῇ Προνοίᾳ δυνηθέντες ἐπὶ τέλους τὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸν ἡμέτερον σταθμὸν καὶ τὰ προχωρήσωμεν ἐπὶ τὰ πρόσω. Ἀλλὰ φρικωδῶς ὑποφέρομεν ὑπὸ τῶν κωνώπων, οἵτινες εἶναι οἱ κάκιστοι ἡμῶν πολέμοι. Ἡ ἄμμος εἶναι κατὰ γράμμα κεκαλιμμένη ὑπὸ τῶν ζώων τούτων καὶ ἐπὶ τῇ ἐλαφροτέρᾳ κινήσει τοῦ ποδὸς μυριάδες ἀναγαίνονται. Ὅτε, ἐξηντλημένοι ἐκ τοῦ καμάτου καὶ τῆς κοπώσεως, ἐπεζητοῦμεν ἀνάπαυσιν ὑπὸ τὴν σκιὰν δειδρυλλοῦ τινός, παραχρῆμα τὰ ἀνηλεῆ ταῦτα ζώδια οὐχὶ μόνον δὲν ἄφινον ἡμᾶς ἡσυχούς,

ἀλλ' οὐδὲ ἐπέτρεπον ἡμῖν τὰ μέλωμεν ἐκεῖ. Περὶ ὕπνου περιττὸν εἰπεῖν. Εἶναι πάντῃ ἀδύνατος ἡ ὕπνωσις. Ὅποιοιδήποτε σκέπασμα ἢ ἐνδυμα καὶ ἂν εἴχομεν δὲν θὰ ἦτο ἱκανὸν τὰ προφυλάξῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῶν πληγῶν ἃς ἐν τῷ σώματι ἐνεποιεῖ ἡ δῆξις τῶν κωνώπων, διὸ ἐν ἀπελπισίᾳ, ἐκοιμώμεθα ὑπὸ τὸν καυστικὸν ἥλιον, οὐ ἢ ἰσχυρὰ καὶ δραστικὴ θερμότης καὶ δι' αὐτοὺς ἔτι τοὺς κωνώπας ἦτο ἀφόρητος. Καὶ τὴν νύκτα αὐτὴν οἱ κωνώπες δὲν ἄφινον ἡμᾶς ἡσυχούς.

«4 Νοεμβρίου. Ἀρχόμεθα διαβαίνοντες τὴν ἔρημον ἣτις διαχωρίζει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Ὡκοβερ. Δὴ ἡμῖν κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἰσχὺν τὰ διέλθωμεν αὐτὴν ἄχρι τέλους. Ὁ Ριχάρδος πάσχει καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐπίσης. Αἱ σωρεῖαι τῆς ἄμμου καταρτῶσιν ἀδιαπέραστοι δυσχερῶς πᾶν ὁδεύομεν.

«Ἐπὶ τινος ὥρας ἡ ἐκλειψὶς τῆς σελήνης βυθίζει ἡμᾶς εἰς παχὺν σκότος· οὐχ' ἦττον δὲν ἀναστέλλομεν τὴν πορείαν. Ἀλλὰ δύναμαι τὰ ἐξακολουθήσω τὴν ὁδόν; Ἀμφιβάλλω, διότι ἐνεκα τῆς δίψης, τῆς πείνης καὶ τοῦ καμάτου κατήντησα σκελετός, τόσῳ δὲ ἀδύνατος καὶ ἰσχυρὸς εἶμι, ὥστε μόλις δύναμαι τὰ ἐγερθῆ καὶ τὰ περιπατήσω ὀλίγα βήματα.

«Αἱ ὅλης τῆς ἡμέρας ἐνομιζόμεν τὸν Κάρολον, ὅστις εἶχεν ἀναχωρήσει ἀπὸ τῆς πρωίας καὶ δὲν ἐπαρῆλθε τῇ ταχθείσῃ ὥρᾳ, ἀπωλεσθέντα. Δὲν ἠδυνάμεθα τὰ ἀναβάλλωμεν τὴν ἀναχώρησιν ἡμῶν. Τὸ ὀλίγον ὕδωρ ὅπερ εἴχομεν δὲν ἐπέτρεπεν ἡμῖν τὴν περαιτέρω διαμονήν, ἀλλ' ἐξ ἄλλου ἐγκαταλίπειν τὸν Κάρολον τ' αὐτὸ ὥσεὶ κα-

τεδικάζομεν αὐτὸν εἰς ἄφρευκτον ἀπώλειαν. Ἀναμεινάντες μέχρι τῆς δεκάτης ἐσπερινῆς ὥρας ἀπήλθομεν. Ὁδεύσαμεν δέκα καὶ τρία περίπου χιλιάμετρα ὅτε ἐπὶ ἀνεκφράστῳ ἡμῶν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει εἶδομεν τὸν Κάρολον προσερχόμενον ἡμῖν. Μεθ' ὅλην τὴν κόπωσιν τῆς παρελθούσης νυκτὸς ὁ ἀγαθὸς νεανίας διέτρεξε πεζοπορῶν τριάκοντα περίπου χιλιάμετρα. Συνήρτησε δὲ ὁμάδα ἰθαγενῶν καὶ παρακολουθήσας αὐτοὺς ἐπιτηδελῶς εἶδε τὰ φρέατα αὐτῶν ἐξ ὧν ἠρδεύοντο.

«Τὸ ἀγαθὸν τοῦτο ἄγγελμα ἀνεπτέρωσε τὸ θάρρος καὶ ἐνίσχυσε τὰς δυνάμεις ἡμῶν. Προφανῶς ἡ θεὰ Πρόνοια σκέπει καὶ περιφρουρεῖ ἡμᾶς. Ἐὰν ἐπὶ δέκα ἐτι λεπτὰ ἐσπεύδομεν ἢ ἀνεβάλλομεν τὴν ἀναχώρησιν ἡμῶν, ὁ Κάρολος δὲν θὰ ἐπανεύρισκεν ἡμᾶς καὶ συνεπῶς οἱ πάντες θὰ ἀπεθνήσκομεν τῆς δίψης.

«Ἀμα τῇ εἰδήσει διηυγύνθημεν εἰς τὸ σκῆνωμα τῶν ἰθαγενῶν, ὅπερ εἶχεν ἀνακαλύψει ὁ ροῆμων καὶ ἀκαταπόνητος ἡμῶν συνοδοιπὸρος.

«Ἡμῖν τοσούτῳ ἐξηντλημένος, ἐκ τοῦ καμάτου καὶ τῆς στερήσεως τῶν ἐπιτηδελῶν, ὥστε οὐδὲ βῆμα ἠδυνάμην καὶ προχωρήσω χωρὶς καὶ καταπίπτω χαμαί. Αἶνος ἄρα καὶ δόξα τῷ Ὑψίστῳ ὠδηγήσαντι ἡμᾶς ἐκεῖσε ἔνθα ἕκαστος ἡμῶν, ἐγὼ ἰδίᾳ, εὕρομεν τὸ πολυπόθητον ὕδωρ.

«Οἱ ἰθαγενεῖς εἶχον ἀναχωρήσει ἀπὸ τῆς προτερας ἐκκενώσαντες τὸ σκῆνωμα αὐτῶν. Προφανῶς δὲν πρέπει ἐφεξῆς καὶ ἐλπίζωμεν παρ' αὐτῶν οὐδενὸς εἶδους βοήθειαν.

«Καθὰ ὑπολογίζω δὲν ἀπέχομεν τοῦ ποταμοῦ Ὁκο-

θὲρ ἢ τρεῖς μόνον ἡμέρας, καὶ πρὶν ἢ φθάσωμεν εἰς τὰς ὄχθας αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἠλπίζον καὶ ἀπαρτήσω μίαν τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ. Σημεῖα τιὰ φαίνονται ἀναγγέλλοντα χώραν ἥττον ἐστερημένην τῶν χρειδῶν τοῦ βίου. Μεταξὺ τῶν φοβερῶν τούτων ἀμυδῶν λόφων, οἵτινες τοσαῦτα προσκόμματα παρεμβάλλουσιν εἰς τὴν πορείαν ἡμῶν οὐδὲν ἀπολύτως εὕρισκομεν ἐπιτήδειον πρὸς τροφήν.

«Τὸ εἰς τὸν ἥλιον ἀποξηρανθὲν κρέας τῆς καμῆλου εἶναι τροφὴ προβληματική. Δὲν ἡμεθα ἐν τούτοις δύσκολοι καὶ μεθ' εὐχαριστήσεως θὰ ἐτρώγομεν ὅτι ὑπὸ τὰ βήματα ἡμῶν ἐπαρουσιάζετο. Ἀλλ' οὐδὲν εὕρισκομεν, οὔτε κἂν κόρακα ἢ ὄφιν.

«Τοὺς ἐξ ἡμῶν λόφους διαδέχονται πεδία κατὰ μέστα πυκνῶν καὶ ὑψηλῶν ἀκαθῶν. Ἐνταῦθα δὲ μετὰ ζωηρᾶς εὐχαριστήσεως ἀπαρτῶμεν ροὴν ὑδάτων διευθυρομένην, ἐφ' ὅσον ἡ σκοτία ἐπέτρεπεν ἡμῖν καὶ ἐννοήσωμεν, ἐκ τότου πρὸς βορρᾶν.

«Τὸ ἔδαφος ἄρχεται ὑψούμενον. Καλῶς πρότερον σπουδάσαντες τὴν χώραν ἐκκινούμεν ὀδεύοντες πρὸς δυσμᾶς. Δὲν ὀδεύσαμεν δ' ὅλης τῆς νυκτὸς ἢ τριάκοντα μόνον χιλιάμετρα. Μεγάλῃ ἐκτασις γῆς διαχωρίζει ἡμᾶς εἰσέτι ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τοῦ ποθητοῦ ποταμοῦ. Ἐξέλιπε τὸ ἄλευρον, τὸ τέιον, ἢ ζάκχαρις! Κατηραλώθη τὸ ἅλας! Ἡ τροφὴ ἡμῶν συνίσταται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ κρέας τῆς καμῆλου ὅπερ εἶχομεν ἀποξηράνει εἰς τὴν ἥλιον, τροφὴ δυσώδης καὶ ἀηδής!

«Τῇ 12 ἀποφασίζω καὶ ἀποστέλλω εἰς τὰ πρόσω τὸν

Λέβι, δύο καμήλας καὶ τὸν Κάρολον μετὰ τῶν ἀκμαιοτέρων καμήλων, ὅπως προσεγγίσωσιν ὅσον τάχιστα εἰς τὸν ποταμὸν καὶ κομίσωσιν ἡμῖν ὕδωρ, ἐὰν ἐπιτύχωσιν. Θὰ μείνω ὡς ὀπισθοφυλακὴ μετὰ τοῦ υἱοῦ μου καὶ ἐνὸς ἐτέρου τῶν συνοδοιπόρων προχωρῶν μετὰ τῶν ἐξηρτημένων καμήλων ἐφ' ὅσον δύναμαι. Ἀλλὰ τὸ σχέδιον τοῦτο ἀποτυγχάνει. Αἱ κάμηλοι δὲν δύναται νὰ ὀδεύσωσι ταχέως διὸ οὐχὶ μετὰ πολὺν συνηρησάμεν τοὺς προπορευθέντας.

« Ἀπέβαλον πλέον καὶ τὴν ἐλαχίστην ἐλπίδα. Δὲν δύναμαι νὰ στηριχθῶ εἰς τοὺς πόδας μου. Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει πῶς θὰ δυνηθῶ νὰ ἀφίχθω εἰς τὸν ποταμόν, τὸ τέλος τοῦτο τῶν ἀγώνων ἡμῶν; Δίδωμι εἰς τὸν Λέβι ὁδηγίας, αἵτινες, ἐμοῦ θνήσκοντος, νὰ ἄρῳσι πᾶσαν ὑπόνοιαν ὅτι οὗτος μὲ ἐγκατέλιπε καὶ λαμβάνω πάντα τὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ἡμερολογίου καὶ τῶν τοπογραφικῶν σχεδιασμάτων μου. Ἐὰν ἄλλως δὲν εὐδοκήσῃ ὁ Θεὸς, ἡ ὑπαρξίς ἡμῶν ἀριθμεῖ ἐφελῆς ὀλίγας ὥρας. Τὸ ὕδωρ ἠραλώθη τέλει, τὸ κρέας τῆς καμήλου καὶ αὐτὸ ἐξηρτηλήθη. Φοβοῦμαι ὅτι ὁ υἱός μου θὰ συμμερισθῇ τῆς τύχης μου διότι δὲν θὰ θελήσῃ νὰ μὲ ἐγκαταλείψῃ.

Γένοιτο ἡμῖν ἔλεος ὁ Θεός! Ἀφικόμεθα εἰς τὸ ἔσχατον τῆς ἀδυναμίας καὶ τῆς ἐξαντλήσεως! Ἀλλὰ οὐδαμῶς θλιβόμεθα ἐπὶ τῷ ὅτι θὰ ἀποθάνωμεν. Ἐξετελέσαμεν καθήκον ἱερὸν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐπιστήμην, οὐδαμῶς δὲ εὐθυνόμεθα διότι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἀγάγωμεν αὐτὸ εἰς πέρας. Ἡ χώρα ἐνθα νῦν διατελοῦ-

μεν εἶνε γοβερά! Δὲν ὑπάρχει νομίζω ἀλλαχοῦ ἔρημος οὕτως ἐκτεταμένη καὶ αὐχμηρά.

« Ὁ Ῥιχάρδος κατορθώνει νὰ συλλάβῃ μικρὸν τιπτηρόν ὅπερ μαγειρευθὲν δίδει μοι ἀναψυχὴν καὶ δύναμιν.

« Τῇ 14 ἐνῶ προσεπάθουν νὰ δροσίσω τὴν γλῶσσαν μου διὰ τῶν ἐν τῷ πιθμῆρι τοῦ ἀσκοῦ σταγόνων ὕδατος, ἀφικρεῖται ὁ Λέβι κομίζων ἀγγεῖον πλήρες ὕδατος. Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἐξαλλος ἐγενόμην ἐκ χαρᾶς. Πῶν δὲ ἠυλόγησα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου! Ἀνεθάρρησα καὶ πάλιν!

« Τὸ εὐτύχημα τοῦτο διεδέξατο μείζον ἕτερον. Οἱ πρόσκοποι τῆς ἐκδρομῆς ἀνεκάλυψαν εἰς ἀπόστασιν 20 χιλιαμέτρων ἐν γροῖαν. Ἡ ζωὴ ἡμῶν ἰσώθη, ἀλλ' ὁ Κάρολος παρ' ὀλίγον νὰ γένηται θῦμα τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθήκον καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης. Ὅτε μόνος μετέβη εἰς τὸ σκήνωμα τῶν ἰθαγενῶν ἐγένετο κατ' ἀρχὰς δεκτὸς μετὰ μεγάλης εὐμερείας καὶ ἐδόθη αὐτῷ ὕδωρ, ἀλλ' ὅτε ἐσύριξεν ἵνα προσκαλέσῃ καὶ τοὺς ἄλλους αὐτοῦ συνοδοιπόρους καὶ ὅτε ἐπεφάνησαν αἱ κάμηλοι, οἱ ἰθαγενεῖς ἐκφοβηθέντες πιθανῶς καὶ νομίσαντες ὅτι ἐνέπесαν εἰς παγίδα ἐπέπесαν κατὰ τοῦ Καρόλου καὶ δεινῶς αὐτὸν κατεπλήρωσαν. Ἐὰν οἱ συνοδοιπόροι δὲν ἀφικνοῦντο ἐγκαίρως ὁ Κάρολος ἀναποφενύκτως θὰ ἐγένετο θῦμα τῶν ἀγρίων.

« Ἀπεπειραθήμεν νὰ πορευθῶμεν εἰς τὰ γροῖατα, ἀλλ' αἱ κάμηλοι ἡμῶν ἦσαν πάντῃ ἀνίκανοι εἰς πορείαν. Ἐξ αὐτῶν δὲ ἐσφάξαμεν μίαν ἥς ἐγγὺς τὸ τέλος ἐφαίνετο. Ὁ υἱός μου καὶ ὁ Οὐῖς ἐπορεύθησαν εἰς προμήθειαν ὕδα-

τος ἐκ τοῦ σκηνώματος τῶν ἰθαγενῶν, ὁ δὲ Λέβι καὶ ἐγὼ διαμελλσαντες τὴν κάμηλον διερείμαμεν τὸ κρέας εἰς πάντας ἐξ ἴσου τοὺς συνοδοιπόρους.

« Πέντε πλέον κάμηλοι ὑπελείφθησαν ἡμῖν, μία δὲ ἐξ αὐτῶν, ἐξησθενημένη ἐντελῶς οὔσα, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δύναται ῥὰ φέρη βάρος. Ἐλπίζω ἐν τούτοις δύνατῃν τὴν ἄφιξιν ἡμῶν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ὠκοβέρ.

« Τῇ 15 μεταβάντες εἰς τὸν σταθμὸν εὗρομεν τὸν Κάρολον καλῶς ἔχοντα· τὰ τραύματα αὐτοῦ ὅλον ἐν θεραπείᾳ.

« Τῇ 17 Νοεμβρίου. Δὲν θὰ ἐγκαταλείψω πλέον τὸ ἄστυλον ἐν ᾧ νῦν κατασκηνοῦμεν ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελον μάθει εἰς πόσῃ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπόστασιν εὗρισκόμεθα. Δὲν ἐπιθυμῶ ῥὰ διακινδυνεύω ἐφεξῆς διατρέχων ἀγνώστους ἀποστάσεις, διότι ἡ τοιαύτη ἀπόπειρα δις γινομένη δειράς συνεπήγαγε συνεπείας. Ἐφρόνουν ὅτι ἀπηλλάγημεν πλέον τῶν ἀνυπερβλήτων ἀμυωδῶν λόφων ἀλλ' ἦτο πλάνη.

« Θέλομεν παραμείνειν ἐνταῦθα ἐπὶ μίαν ἔτι καὶ ἐπέκεινα ἑβδομάδα. Ὁ Λέβι θὰ μεταβῇ εἰς ἀναζήτησιν τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ. δὲν δύναται δὲ ῥὰ ἐπαρῆλθῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως πέντε ἡμερῶν καὶ ἐπαυρομένου δέον ῥὰ παρὰ σχωμεν διήμερον ἀνάπαυσιν εἰς τὰς καμήλους. Τοιούτῳ τῷ τρόπῳ αὐξάνομεν τὴν διάρκειαν τῆς ἡμετέρας ἐκδρομῆς, ἐνῷ ἀπειλητικὸν καὶ αὐθις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν παρίσταται τὸ εἰδεχθὲς φάσμα τοῦ ἐξ ἀτρικτίας θανάτου. Ἡ τροφή ἐξ ἧς τρεφόμεθα εἶνε ἀφόρητος καὶ ἡκιστα ἐπαρ-

κής. Ἄλλ' ἔχομεν εὐτυχῶς ἄφθορον ὕδωρ, ἡ ἀφθορία δ' αὕτη παρηγορεῖ ἡμᾶς ἐν ταῖς δειραῖς ἀλλαῖς ἡμῶν στερήσεσιν.

« Τῇ 19 Νοεμβρίου—Ὁ υἱός μου εἶνε τόσῳ ἀσθενῆς ὥστε δὲν δύναται ῥὰ κινηθῇ ἐκ τῆς θέσεως ἐν ᾗ κατάκειται. Τὰ τροφίμα μόνις ἐπαρκοῦσιν ἡμῖν ἐπὶ μίαν ἔτι ἑβδομάδα, εἰσὶ δὲ τοιαῦτα ὥστε οὐδὲ τὴν ἐλάχιστην δύναμιν διδῶσιν ἡμῖν. Πᾶν σθένος ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς. Ἐὰν ἤθελε δεήσει ῥὰ θυσιάσω καὶ ἄλλην κάμηλον ἀναγκαῖον ὅπως εἰς ἐξ ἡμῶν πελοπορή· τίς δὲ ἐξ ἡμῶν δύναται ῥὰ ὑποβληθῇ εἰς τοιαύτην κόπωσιν;

« Τῇ 22 Νοεμβρίου—Τὸ κρέας τῆς καμήλου μόνις ἐπαρκέσει ἡμῖν ἐπὶ διήμερον ἔτι, Τρώγομεν δὲ ἐπίσης καὶ εἶδη τινα ὀπωρῶν παραγομένων εἰς τὰ πέριξ· οἱ σπόροι οὗς περιέχουσι εἰσὶν πικρότατοι, δέον δὲ ῥὰ ἐξάγωνται μετὰ μεγάλης προσοχῆς· ἴσως περιέχουσι δηλητήριον.

« Τὴν 5^{ην} ἐσπερινὴν ὥραν τῆς 25 ἐπανέρχεται ὁ Λέβι. Ἠδυνήθη ῥὰ προσεγγίσῃ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ὠκοβέρ. Κεῖνται δὲ μακρότερον ἢ ὅσον ἐφρόνουν. ἀλλὰ δύναται ἴσως ῥὰ συντμηθῇ ἡ ἀπόστασις ἐὰν λάβωμεν μᾶλλον τὴν πρὸς δυσμὰς διευθύνσιν. Σφάζομεν καὶ ἄλλην κάμηλον καὶ τὴν ἐπιούσαν ἀποξηραίνομεν αὐτὴν εἰς τὸν ἥλιον. Ἡ καρδία αὐτῆς καὶ τὸ ὕπαρ παρέχει ἡμῖν λαμπρὸν γεῦμα. Ὁ καύσων, ὅστις ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἦτον ἀφόρητος, ἐλλατοῦται. Μεγάλη ἐκ τούτου δι' ἡμᾶς ἀναψυχή.

« Κυριακῇ, 26 Νοεμβρίου. Σήμερον οἱ συνοδοιπόροι μου συντηνώθησαν μετ' ἐμοῦ πρὸς κοινὴν προσοχὴν. Νομίζω ὅτι πρὶν ἢ ἀφίχθῶμεν εἰς τὸν ποταμὸν θὰ καταστῇ

ἀναγκαῖον γὰρ θυσιάσωμεν καὶ ἑτέραν κάμηλον. Ἡ κάμηλος φαίνεται οὐσα μέγα ζῶον, ἀλλ' ἐκ πείρας ἔγνω ὅτι ὀλίγον κρέας παρέχει. Τοῦτο δὲ τὸ βρῶμα ὑπελείφθη ἡμῖν μόνον καὶ τοῦτο ἄνευ ἁλaits. ἐξαιτληθείτος καὶ τούτου.

« Ἀποφασίζομεν γὰρ ἀναχωρήσωμεν. Τῇ 6 ἑσπερινῇ ὥρᾳ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐκκινούμεν. Δύο τῶν ἑμῶν συνοδοιπόρων πεζοποροῦσι, οἱ δὲ ἄλλοι ἅπαν βραδέως προχωροῦμεν. Ἡ πορεία ἡμῶν ἔνεκα τῶν ἀμυώδων πεδίων εἶνε ἐπιπονωτάτη. Ἡ κόπῳσις ἡμῶν εἶνε ἀπερίγραφτος, σταθμεύοντες δὲ ἀδυνατοῦμεν γὰρ κοιμηθῶμεν ἔνεκα τῶν κονώπων.

« Τῇ 4 νοσῶ τόσῳ βαρέως ὥστε δὲν δύναμαι πλέον γὰρ στηριχθῶ ἐπὶ τῆς καμήλου. Ἐδέησε γὰρ μὲ ἐξαπλώσωσιν ἐπὶ τῆς ῥάχews τοῦ ζῶου δένοντες με. Μετὰ δλωρον πορείαν διεπεράσαμεν τέλος τὴν ὀχλήραν ἀμυώδη πεδιάδα. Ἐπιφαίνεται γὰρ πυκνὴ σειρὰ ὄρειων ὑψωμάτων.

« Ἐδολογήσαμεν τὸν θεὸν ἀπαλλάξαντα ἡμᾶς ἄνευ ἀπενκαταλου τῆς φρικώδους ἐρήμου. Ἄν γὰρ κατορθώσωμεν γὰρ προμηθευθῶμεν ὀλίγην τροφήν ἐλπίζω γὰρ φθάσωμεν ἀσφαλῶς εἰς τὸ τέρμα τῆς ἐκδρομῆς. Εὐτυχῶς αἱ κάμηλοι ὠδεύουσι ταχέως. Ἐν ἑπτάωρῳ διαστήματι διενύσαμεν τριάκοντα χιλιάμετρα.

« Ἡ χάρᾳ ἡμῶν εἶνε ἀνέκφραστος. Διεκρίνομεν τὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ. Δεδοξασμένον εἶη τὸ ὄρομα τοῦ κυρίου.

« Οἱ συνοδοιπόροι μου προνεύουσιν οὐχὶ ἀκόπως πτηνὰ καὶ καλοκαγάρθως προσφέρουσιν αὐτὰ εἰς ἐμέ. Βαλὼν

ἐπὶ τὰ βελτίω ἀλλ' ὁ υἱός μου, ἀσθενῆς καὶ ἐξητλημένος ὢν, πίπτει ἀπὸ τῆς καμήλου καὶ σπονδαίως τραυματίζεται εἰς τὸν πόδα.

« Τῇ 6 βλέπομεν δένδρα κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ! Πόσον ἡ βλάστασις φαίνεται ὠραία εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, κεκμηκότας ἤδη ἐκ τῆς φρικώδους θέας τῆς γροβερᾶς ἐρήμου ἣν διήλθομεν!

« Κατασκηνώσαντες ἐπὶ τῆς ὄχθης σφάζομεν μίαν ἐτι κάμηλον. Ἀγρεύομεν ἰχθύας ἐξ ὧν πολλὴ ὀρέλεια ἡμῖν ἐγένετο. Ἀλλ' οἱ κῶνῳπες ἐξακολουθοῦσιν ἔτι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀφίρωσιν ἡμᾶς ἀνεροχλήτους. Παρατηρῶ μετὰ πολλῆς λύπης ὅτι τὸ βαρόμετρον μου ἐβλάβη ἄχρηστον καταστάν. Μεταμέλομαι πικρῶς διότι δὲν παρέλαβον δύο.

« Προσπαθοῦμεν γὰρ ἀγρεύσωμεν ἰχθύας, ἀλλ' ἀποτυγχάνομεν. Ἐν δίκτυον ἤξιζεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ κεντηνάρια χρυσοῦ.

« Ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ἔχομεν πρόσφατα βρώματα, ἀλλ' ἥμισυ ἀνελάβομεν ἐκ τῆς ἐξαιτλήσεως. Τὸν ἄνθρωπον ἡ ἐξαιτλήσις ἡμῶν βαίνει ὀσημέραι γοργότερον. Ἄνευ ἀλεύρου δὲν θὰ ἐπαρακτῆσωμεν ποτὲ ἱκανὰς δυνάμεις πρὸς πορείαν. διὸ τὸ βέλτιον ἦθελεν εἶσθαι γὰρ ἀποστείλω εἰς τὰ ἑμπρὸς δύο τῶν συνοδοιπόρων, μέχρι τοῦ πρώτου εὐρωπαϊκοῦ σταθμοῦ, ὅπως κομίσωσιν τροφίμα καὶ ἐν ὄχημα.

Ἡ ὁδὸς εἶναι δυσχερής, ἀλλ' ἡ χώρα εἶνε ὠραία ἡ τοπογραφικὴ αὐτῆς ἀποψὶς εἶνε μαγευτικὴ.

« Τῇ 11 προσηγγίσαμεν εἰς τὸν Ὠκοβέρ, εὐρὺν καὶ μεγαλοπρεπὴ ποταμόν. Πλήμυνρα δακρύων χαρᾶς κα-

τέρχεται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, δυσρηθέων τέλος
 καὶ ἀναπαυθῶμεν ὑπὸ τὰς σκιὰς τῶν κατὰ μῆκος τῶν
 ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ δένδρων, ἀφροῦ ἐπὶ μῆρας ὅλους ἡμε-
 θα ἐπιθεμένοι ὑπὸ τὸν καυστικώτατον ἥλιον τῆς φρι-
 κώδους ἐρήμου.

« Τῇ 13 ὁ Λέβι καὶ ὁ ἕτερος τῶν Ἀφγανῶν ἀπέρχονται
 μετὰ δύο τῶν καλλιστῶν καμήλων. Ἀποστέλλω αὐτοὺς
 εἰς τὸ κατάστημα τῶν Κυρίων Χάρπερ καὶ Σας, καί περ
 ἀγροῶν εἰς πόσιν ἀπόστασιν κεῖται τὸ κατάστημα τοῦτο,
 ἢ ἐὰν ὑφίσταται ἔτι. Ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο μόνον ἡδύ-
 νατο καὶ σώτη ἡμῶν.

« Ἡμεῖς οἱ ἄλλοι κατεσκηνώσαμεν κατὰ μῆκος τοῦ
 ποταμοῦ. Ἠθελήσαμεν καὶ προχωρήσωμεν περαιτέρω, ἵνα
 συντμηθῇ οὕτω ἡ ὁδὸς ἥν θὰ διανύσῃ ὁ Λέβι ἐπανερχό-
 μενος, ἀλλ' οἱ πάντες ἐσμὲν ἀνίκανοι εἰς πορείαν, ἢ δὲ
 μόνη κάμηλος, ἢ ἡ ὑπολείπεται ἡμῖν εἶνε ὅπως ἐξηρ-
 τλημένη.

« Προσπαθοῦμεν καὶ τραφῶμεν ἐκ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν
 πτηνῶν, ἀλλὰ τὸ κρέας τῆς καμήλου ἀποτελεῖ πάντοτε
 τὸ κυριώτερον ἡμῶν βρώμα.

« Τῇ 15 καταπίπτει ῥαγδαιοτάτη βροχή. Ὑπέστημεν
 τὰ πάνδεια στερούμενοι σκηνῶν καὶ ἐνδυμάτων.

« Τῇ 10 ὁ καιρὸς καθίσταται ὥραϊος ἐξ οὗ ἐπωφελού-
 μενοι θυσιάζομεν τὴν τελευταίαν ἡμῶν κάμηλον.

« Τῇ 21 καταμελίζομεν τὴν κάμηλον καὶ ἀποξαιρα-
 νομεν αὐτὴν εἰς τὸν ἥλιον. Πρὸς ἑσπέρας λούμεθα ἐν
 τῷ ποταμῷ.

« Τῇ 23 ἀνακαλύπτομεν μέλι. Τὸ εὑρημα τοῦτο ἦτο

πολύτιμον καὶ ἡδονικωτάτη τροφή εἰς ἀνθρώπους πρὸ
 πολλοῦ στερουμένους ζαχαρώδους.

« Τῇ 29 Δεκεμβρίου. Ὁ Λέβι δὲν ἐπαρῆλθεν. Ἐὰν τὸ
 κατάστημα εἰς ὃ ἀπεστάλη ἐγκαταλείφθῃ, ἐὰν ὁ Λέβι
 δεήσει καὶ μεταβῇ εἰς Βοκβούρην, ἐγγὺς τῇ παραλλῇ, δὲν
 δύναται καὶ ἐπαρῆλθῃ πρὸ τῆς παραλεύσεως τριῶν ἑβδο-
 μάδων.

« Ἐὰν ὁ θεὸς δὲν εὐδοκήσῃ καὶ προστατεύσῃ ἡμῶν ἀδύ-
 νατον ἔσται καὶ ζήσωμεν μέχρι τότε, ἐνεκα ἐλλειψέως
 τροφῆς.

« Ἐν τούτοις δὲν μεταμέλομαι ἀποστείλας τὸν Λέβι εἰς
 τὸ κατάστημα τοῦτο. Ἀποτυχάνοντος τοῦ σκοποῦ δι'
 ὃν ἀπεστάλη, θὰ διασιθῇ ἐν τούτοις ἡ ζωὴ αὐτοῦ καὶ τῶν
 δύο αὐτοῦ συνοδοιπόρων ».

Ἐνταῦτα καταπαύει τὸ ἡμερολόγιον τοῦ συνταγμα-
 τάρχου Βάρβερτον.

Ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ χάρτου κατάστρωσιν
 τῶν τελευταίων τούτων γραμμῶν, ὅτε ἐνόμιζεν ἑαυτὸν
 καταδεδικασμένον εἰς φρικωδέστατον θάνατον, ἐπεφάνη ὁ
 Λέβι κοιμίζων ἄφθορα τροφίμα καὶ ἐξ ἰπποῦς.

« Τὸ κατάστημα εἰς ὃ ἀπεστάλη ὑφίστατο εἰσέτι. Ἡ
 ἀφήγησις τῶν δεινῶν ἅτινα κατεμάστισαν τὰ μέλη τῆς
 ἐκδρομῆς ζωῆν ἐξήγειραν τὴν συμπάθειαν, παραχοῆμα
 δὲ ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν διάθεσιν τοῦ Λέβι πάντα τὰ χρειώδη.

« Τῇ 3 Ἰανουαρίου τοῦ 1874 ὁ Βάρβερτον ἐγκατέλιπε
 τὸν τελευταῖον αὐτοῦ σταθμὸν καὶ ὀκτὼ ἡμέρας ὕστερον
 ἀφίκετο εἰς τὸ ἴδρυμα τοῦ κ. Χάρπερ.

Ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ ἐξεπληρώθη κατὰ γράμμα καὶ

ἄνευ ἀπωλείας οὐδενὸς μέλους τῆς ἐκδρομῆς. Ἀναχωρήσας, ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ κεφαλαίου ἀφηγήθουμεν, ἐκ τοῦ κέντρου τῆς Αὐστραλίας κατώρθωσε τὰ προσεγγίσαι εἰς τὴν δυτικὴν παραλλαν, διελθὼν τὴν ἔρημον, ἣν οὐδεὶς ἕτερος ἄχρι τότε εἶχε διέλθει καὶ ἐξερευνήσει.

Χάρις δὲ εἰς τὰς περιποιήσεις ὧν ἐν τῷ ἰδρύματι τοῦ κ. Χάρπερ ἔτυχον τὰ μέλη τῆς ἐκδρομῆς ἀρέλαβον ἐκ τῆς ἐξαρτηλήσεως καὶ ἐν δεκαήμερῳ διαστήματι ἠδυνήθησαν τὰ ἐκκινήτως διὰ Βοκθούρην. μικρὰν πόλιν τῆς Αὐστραλείου παραλλας, περιβεχομένην ὑπὸ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ.

Ἡ ἄφιξις αὐτῶν ἐωρτάσθη δι' ἑορτῶν, πάμπολλα δὲ συγχαρητήρια ἀπηνθύνθησαν εἰς τε τὸν συνταγματάρχην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἄνδρας. Αἱ ἐκδηλώσεις αὗται, περιφανῆς ἀμοιβὴ τῆς ἀκαταβλήτου ἐπιμονῆς τῶν ἀκαταπονήτων σκαπαρέων τῆς ἐπιστήμης, ἐξηκολούθησαν μέχρι τῆς ἐπαρόδου αὐτῶν εἰς τὴν Ἀδελαίδα.

Ἡ Ἀγγλία οὐδαμῶς ὑπολειφθεῖσα τῆς Αὐστραλίας πολλαχῶς ἐξεδήλωσε τὸν θαυμασμὸν αὐτῆς ὃν ἐξήγειρε τὸ μέγα κατόρθωμα. Ἡ δὲ Γεωγραφικὴ Ἑταιρία τοῦ Λονδίνου, βραβεύουσα τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀκαμάτου συνταγματάρχου ἀπένευμεν αὐτῷ τὸ μέγα χρυσοῦν μετάλλιον. Ἡ ἀμοιβὴ δ' αὕτη εἶνε ἡ ὑψίστη ἣν δύναται τὰ διαθέσιμα τοῦ ἐπιστημονικῶν τοῦτο σῶμα.

Ἡ ΒΟΡΕΙΟΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Τὸ πλοῖον Beagle πολλῆς καὶ δικταῆς χαίρει φήμῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν μεγάλων πλόων καὶ τῶν γεωγραφικῶν ἀνακαλύψεων τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος.

Ὁ πρῶτος αὐτοῦ πλοῦς χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1826. Συνοδευόμενον ὑφ' ἐνὸς ἄλλου πλοῖου ἐξερευνήσας τὸν πορθμὸν Μιγλάν, τὴν δυτικὴν ἄκρην τῆς Παταγωνίας καὶ τὴν Γῆν τοῦ πυρός. Τὰ δύο πλοῖα ἐπανήλθον ἐν Ἀγγλίᾳ τελευτῶντος τοῦ 1830. Ἀποπλεύσαν καὶ αὐθις τὸ πλοῖον Beagle κατὰ μῆνα Δεκεμβρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἐπανήλθε ἐν Εὐρώπῃ μετὰ παρέλευσιν τετραετίας, ἀφοῦ πρότερον ἐξερευνήσας τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν τὰς κυριωτέρας νήσους τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ καὶ μέρος τῆς Αὐστραλίας. Μετὰ παρέλευσιν δύο ἐνιαυτῶν ἀπέπλευσε καὶ πάλιν δι' Αὐστραλίαν, ὁ πλοῦς δὲ οὗτος διήρκησεν ἐξ ὅλα ἔτη.

Κατὰ τὸν πλοῦν τοῦτον δεύτερος πλοίαρχος ἦτο ὁ κ. Φισμώριτς, καταστάς μετ' οὐ πολὺ ἐν τῶν σπουδαιοτάτων μελῶν τοῦ πληρώματος, ἕνεκα τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων καὶ τοῦ πρὸς τὴν γεωγραφικὴν ἐπιστήμην μεγάλου αὐτοῦ ἔρωτος.

Κατὰ τὴν ἐξερευνήσιν τῆς μεσημβρινῆς ἄκρας τῆς Αὐστραλίας, πρὸς δυσμὰς τοῦ κόλπου τῆς Καρπανταρίας, ἐπεφορτίσθη διὰ πολλῶν ἀποστολῶν ἃς ἐξετέλεσε πάσαις

λιαν ἐπιτυχῶς. Ἀνεγνώρισε ἰδίᾳ τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ, ὅστις ἐπεκλήθη Ἀδελ αἰς εἰς τιμὴν τῆς ἐπικλήρου βασιλείας τῆς Ἀγγλίας καὶ ὅστις χύνεται εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Κλαρεντίας, τὸν διαχωρίζοντα τὴν νῆσον Μελβίλην ἀπὸ τῆς ξηρᾶς.

Εἰς ταῦτα τὰ παράλια ἐγίνετο ὁ Φισμώριτς ἥρως τοῦ ἐφεξῆς παραδόξου ἢ μᾶλλον ἀστείου ἐπεισοδίου.

Ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κέϋ, μέλους καὶ τούτου τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου, ἐπέβη λέμβου καὶ μετέβη εἰς τὸν μυχὸν μικροῦ τινὸς λιμένος καὶ ἐντεῦθεν εἰς ἰκαρὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν χάριν μελετῶν καὶ παρατηρήσεων. Ἀλλ' αὐτοῦ ἐργαζομένου αἰῶραι παρήρχοντο. Ἡ σελήνη ὑψοῦτο ἤδη ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος καὶ τότε μόνον ὁ κ. Φισμώριτς ἐσκέφθη νὰ ἀναχωρήσῃ.

Ὁ κ. Κέϋ ἀπομακρυνθεὶς ἤρχετο εἰς συνάντησιν τοῦ κ. Φισμώριτς, ὅτε ἄγριοι κραυγαὶ ἠκούσθησαν. Στρέψας παρατηρεῖ πολυάριθμον ὀμάδα ἄγριων. Ὁ κίνδυνος ἦτο ἄμεσος καὶ εὐχερὴς ἡ φυγή, ἀλλ' ὁ κ. Κέϋ οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν διανοήθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν κ. Φισμώριτς. Ἐπετάχυνε τὸν ἑαυτοῦ βῆμα ἀποφασίσας νὰ ἀγωνισθῇ καὶ νὰ ἀποθάνῃ μετ' αὐτοῦ.

Εἰς τῶν ἄγριων ἐδημηγόρει εἰς τοὺς συντρόφους αὐτοῦ, οἱ λόγοι δὲ τούτου διηρέθιζον ἐπὶ μᾶλλον αὐτοὺς κατὰ τῶν ἀτυχῶν Εὐρωπαίων. Ἐπληττον θορυβωδῶς τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ποδῶν, συνέθλιβον τὰς χεῖρας, ἔδεικνον τὰς τρίχας τῶν γενειάδων αὐτῶν, σημεῖον ἄκρας ὀργῆς παρὰ

τοῖς ἄγριοις· συνελόντι βαρεῖα ἐμελλε νὰ ἐκραγῇ ἡ ὀργὴ αὐτῶν.

Οἱ δύο Ἀγγλοὶ μόλις ἀπείχον εἰκοσι βημάτων. Ὁ κίνδυνος ἦτο μέγας τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ ἦσαν ἄοπλοι.

«Τραπῶμεν εἰς φυγὴν, ἀνέκραξεν ὁ κ. Κέϋ.

— Οὐχί, ἀπεκρίνατο ὁ κ. Φισμώριτς.

Πρέπει νὰ χορεύσωμεν καὶ νὰ πηδῶμεν.

Ὁ κ. Κέϋ ὑπέλαβε τότε τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ παραφρονησάντα, ἀλλ' ἐνῶ τοῦτο διελογίζετο, ὁ κ. Φισμώριτς ἤρξατο χορεύων καὶ τραγῶδων.

«Χόρευε, λοιπόν, ἀνέκραξε εἰς τὸν κ. Κέϋ. Οὗτος δὲ ὑπακούσας εἰς τὴν πρόσκλησιν ἤρξατο νὰ χορεύῃ καὶ ἀλλοκότως νὰ πηδᾷ.

Εἰς τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο θέαμα οἱ ἄγριοι ἔρριψαν χαμαὶ τὰ ὅπλα αὐτῶν καὶ ἐτοποθετήθησαν ὅσον ἡδύνατο κάλλιον ἵνα καλῶς βλέπωσι τὴν χορογραφικὴν ταύτην παράστασιν, δωρεὰν ὑπὲρ αὐτῶν διδομένην. Οἱ μᾶλλον παρωργισμένοι ἐξηκολούθουν κραυγάζοντες καὶ παρορμῶντες νὰ τοξεύσωσι κατὰ τῶν χορευτῶν, ἀλλ' οἱ πλείονες καταθελχθέντες ὑπὸ τοῦ θεάματος, οὐδαμῶς προσείχον εἰς τὰς παρορμήσεις αὐτῶν.

Οἱ ἄγριοι ἐζήτουν νὰ ἐννοήσωσι τὰ συμβαινόντα. Τί ἔκαμνον οἱ ξέροι οὗτοι; Τί ἐσήμαινον τὰ πηδήματα καὶ τὰ ἄσματα; Ἐξεδήλουν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν περιέργειαν αὐτῶν διὰ φωνῶν μᾶλλον μελιχίων. Τελεutaίον καὶ οὗτοι ἤρξαντο γελῶντες καὶ καθεσθέντες ἐπαρατήρουν μετὰ προσοχῆς ἅμα καὶ εὐχαριστήσεως.

Ἀλλ' ὁ κ. Φισμώριτς χορεύων καὶ πηδῶν δὲν ἀπώλεσε

τὴν ψυχροαίμιαν του. Ἐν τοῖς ἡσυχασί ἀνεμύγνυν ἐρωτηματικὰς φράσεις ἀπενθυνομένας εἰς τὸν κ. Κέν.

« Ποῦ εἶναι τὰ ὄπλα μας ;

— Εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα βημάτων, ἀριστερῇ.

— Κακόν.

— Νὰ μεταβῶμεν εἰς ἀναζήτησιν αὐτῶν ;

— Οὐχί. Χόρευε. Ἄς προσεγγίζομεν βαθμηδόν. Ὅχι ταχέως. Προσοχή.

Προσεγγίζοντες ὅμως οἱ χόρευται διήγειρον τὴν προφοχὴν τῶν ἀγρίων. Ἐφαίχοντο μαρτεύοντες τὸν σκοπόν.

« Ἐπαλέθωμεν ὑπίσω, εἶπε τότε ὁ κ. Φισμώριτς ἐροήσας ἐκ τῶν ψιθυρισμῶν τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀγρίων.

Ὁ κ. Κέν ἦτο κατάκοπος.

« Κέν ἐὰν ἀπαλαγῶμεν τοῦ κινδύνου, εἰμὶ βέβαιος, ὅτι πάντοτε θὰ ἀναμνησθήσῃς ὅτι ἐχόρευσας πρὸς διασκέδασιν ἄλλων.

« Ἀλοίμονον. Κατὰ τὸ φαινόμενον δὲν θὰ ἀπαλαγῶμεν. Ἐξηρτηλήθην.

« Θάρρος φίλτατε. Δὲν ἐγκατέλιπες ἐν τῇ πατρίδι σου μνηστήν ; Χόρευσον δι' αὐτήν. Τὴν Ἀρασσαν ; Χόρευσον διὰ τὴν Ἀρασσαν. Τὴν Ἀγγλιαν ; Χόρευσον φίλτατε, χόρευσον διὰ τὴν Ἀγγλιαν. Ὁ χορὸς θὰ σώσῃ ἡμᾶς.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἠκούσθη ἐκπυρσοκρότησις.

Ἦτο ἐκπυρσοκρότησις τουφεκίου συρθέτου εἰς ἀπόστασιν ἐνδὸς περὶ πον χιλιαμέτρου ἀπὸ τοῦ μέρους ἐνῶ ἐδίδετο ἡ χειρουργικὴ πυράστασις ὑπὸ τινος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου. Οἱ ἄγριοι ἐφάνησαν ἐκφοβηθέντες, οἱ δὲ χόρευται ἐπωφεληθέντες τῆς στιγμῆς ἐσπύσαν νὰ εἰσέλθω-

Ο ΠΕΡΙΠΛΗΓΜΕΝΟΣ ΒΟΥΡΚΕ

οὐκ ἐν τῇ λέμβῳ. Πλήν ἄλλ' ὅμως τρεῖς τῶν ἀγρίων ἀνα-
θαρήσαντες ἐξετόξευσαν κατὰ τῶν δύο ἀξιωματικῶν,
καὶ ἄλλοι ἔσπενσαν εἰς καταδίωξιν αὐτῶν, ἄλλ' ἐπέτυ-
χον τὰ ἐκφυγῶσι ταχέως κωπηλατοῦντες.

Ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου δὲν πρέπει καὶ ἐξηγᾶμεν
κακὰ συμπεράσματα περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἰθαγενῶν
τοῦ μέρους τούτου τῆς Αὐστραλίας. Ὁ Μιγας ἡμέρας πρό-
τερον ὁ πλοίαρχος τοῦ Beagle λόρδος Στόκ συναντήσας
ἓνα γέροντα ἰθαγενῆ, τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ τὰ τέσσαρα
αὐτῶν τέκνα εὐχερῶς μετ' αὐτῶν ἐξωκειώθη. Καὶ κατ'
ἀρχὰς μὲν ἡ παρουσία ξένου ἐρεπολήσας φόβον εἰς τοὺς
ἀγρίους τούτους, ἄλλ' οὐχὶ μετὰ πολὺν καιρὸν ἀντηλ-
λάγησαν καὶ φιλοφρονησας ἐκατέρωθεν ἡμέφθησαν. Ὁ
γέρον καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ δὲν ἔφερον πάντα τοὺς ὁδόν-
τας, διότι μετὰ τῶν ἀγρίων ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια καὶ
ἀποσπῶσι τινας ἐξ αὐτῶν ἐν καιρῷ τοῦ γάμου. Οἱ ὁδόντες
τῶν τεσσάρων αὐτῶν τέκνων ἦσαν πλήρεις.

Ὁ γέρον παρετήρει λίαν περιέργως τὴν στολὴν καὶ τὰ
ὄπλα τοῦ Ἀγγλοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐπίσης δὲ ἐξέφρασε θαυ-
μασιασμὸν ἐπὶ τῇ θέῃ τῆς λέμβου καὶ τῶν κωπῶν, ὧν
τὸ σχῆμα εἶναι πάντη διάφορον τῶν μονοξύλων τῆς
Αὐστραλίας.

Ὁ πλοίαρχος ἐπρότεινεν αὐτῷ καὶ τὸν ὁδηγήσῃ διὰ
τῆς λέμβου του εἰς τὸ πλοῖον καὶ ὁ γέρον ἦτον ἤδη ἔτοι-
μος καὶ ἐπιβῆ τῆς λέμβου ἄλλ' αἱ κραυγαὶ καὶ αἱ παρα-
κλήσεις τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του ἀνεχαλτήσαν
αὐτόν. Ὁ πρεσβύτερος υἱὸς ἠθέλησε καὶ ἀντικαταστήσῃ
τὸν πατέρα του, ἄλλ' ἐδέησε καὶ οὗτος καὶ παραιτηθῇ τοῦ

σκοποῦ, ὑπέλκων εἰς παραστάσεις τῆς μητρὸς καὶ τῶν
νεωτέρων ἀδελφῶν.

Εἰσὶ δὲ οἱ ἰθαγενεῖς τῆς χώρας ταύτης ῥωμαλαῖοι καὶ
οὐχὶ λίαν δύσμορφοι, Συνήθως περιπατοῦσι γυμνοὶ καὶ
μόνον ὅ-αν θέλωσι καὶ σκεπασθῶσι μετ' Εὐρωπαίων περι-
καλύπτουσι τὸ ἐαυτῶν σῶμα μὲ φύλλα ἀγριοσυκῆς, ἀ-
φθόνως αὐτόθι φρομένης. Κατὰ τὰς ψυχρὰς νύκτας κα-
τακλινονται ἐντὸς τῆς ἄμμου, ἐγείρονται δὲ λίαν ἐνωρίς.

Μεταξὺ τῶν μουσικῶν αὐτῶν ὁργάνων τὸ κυριώτερον
εἶναι εἶδος τι αὐλοῦ παιζόμενον διὰ τῆς ῥινός. Ὅμοιά-
ζουσι δὲ τὸν αὐλὸν τοῦτον ἐβρύ.

Η ΝΕΑ ΝΟΤΕΙΟΣ ΟΥΑΛΙΑ

ΚΑΙ

Η ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ἀγγλος ἐρευνητής, διατρέξας τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ τίτλῳ
χώρας τῆς Αὐστραλίας, ἐδημοσίευσεν ἐπανελθὼν μικρὰν
ἀφήγησιν ἐν εἰδει ἰδιαίτης ἀλληλογραφίας, ἧς τὰ κυ-
ριώτερα ἀποσπάσματα ἔχουσιν ὡδε.

« Τῇ 1 Μαρτίου 1860, ἡμέρα καὶ μηνὶ ἀντιστοιχοῦντί
πρὸς τὴν 1 Σεπτεμβρίου τοῦ ἡμετέρου ἡμισφαίριου, κα=

τέλιπον τὴν Σίδνεϋ (1), ἐπιδαίρων ἀμαξίου συρομένου ὑπὸ δύο ἱππων διευθυνόμενος δὲ πρὸς δυσμίαν. Ὡραία παράλληλος ὁδὸς ἀκόπως ὠδήγησεν ἡμῖς εἰς τὴν πόλιν Κάμπελ, ἀλλ' ἐνεκα τῶν βροχῶν κατεστραφείσης τῆς γέφυρας Κάμπερ ἐδέησε νὰ ἀκολουθήσωμεν ἀνώμαλον καὶ δυσχερῆ ὁδόν. Μόλις κατορθοῦμεν, ἀδιακόπως ὠδεύοντες νὰ διατρέξωμεν δεκατέρτε χιλιάμετρα τὸ ἡμερονύκτιον.

Ἡ πόλις Πάτων, ἔνθα μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀφικόμεθα, διετέλει ἐνεκα τῆς ἀεράως καταπιπτούσης βροχῆς εἰς ἄθλιαν κατάστασιν. Ἀνατετραμμένα ὀχήματα καὶ ἀμάξι, ἡρίοχοι καὶ πεζοδρόμοι κεχωσμένοι ἐν τῇ ἰλῦϊ, ἰδοὺ τὶ ἐξετυλίχθη ἐνώπιον τῶν ὀφθλαμῶν μας. Ἡ σύγχυσις ἦτον ἀπερίγραπτος. Ἡμεῖς ἐκφράσαντες πόθον ἐπὶ τὰ πρόσω ἐπρέψαμε καταγέλαστον ἐγγερόμεθα. Τὰ σκώμματα σωρηδὸν ἐξετοξέοντο παρὰ τῶν ἀνθρώπων τούτων, παρὰ φροσύνην θεωρούντων τὴν ἡμετέραν ἀπόφασιν. Περιεφρονήσαμεν οὐχ ἥττον καὶ τὰ σκώμματα αὐτῶν καὶ τὰς προτροπὰς καὶ ἐκκινήσαντες κατορθώσαμεν, καίπερ μετὰ μεγάλης δυσκολίας, νὰ διαπεράσωμεν ἀσφαλῶς εἰς Βερνιά. Ἀλλ' ἐνθάδε νέα δυσχέρεια παρουσιάσθη ἡμῖν! Ἡ μεγαλοπρεπὴς γέφυρα ἣτις ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς θέσεως

(1) Ἡ Σίδνεϋ, εἶναι πρωτεύουσα τῆς Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κειμένη ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Αὐστραλίας, καὶ ἔχουσα εὐρὴν καὶ ὑψηλὴν λειμῶνα. Κτισθεῖσα τῷ 1708, εἶνε τὸ πρῶτον ἀγγλικὸν ἱδρυμα ἐν Αὐστραλίᾳ, μέχρι δὲ τοῦ 1841 ἡ Σίδνεϋ ἦτο τόπος κακούργων ἀποστελλομένων ἐκ τῆς Μ. Βρεττανίας. Ἡριθμεῖ τότε 3000 ψυχῶν, σήμερον δὲ ἀριθμεῖ 100,000. Ἡ ἀπιστολὴ κακούργων ἔταρσεν ἤδη ἀπὸ 1841.

ταύτης ἐξηρκεσθη παρασφραγίστα ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Διεπεράσαμεν ὅπουδῆποτε καὶ ἀφικόμεθα εἰς τὴν γῆν τῆς βασιλευσῆς, τερπνὴν καὶ μεγαλοπρεπὴ χώραν τῆς Αὐστραλίας. Ἐνταῦθα δὲ ἐγκαταλιπὼν τοὺς συνοδοιπώρους μου καὶ τὸ ὄχημα ἐπορεύθην εἰς τὰ μεταλλεῖα, ἀκολουθῶν σειρὰν δένδρων ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων κλάδων τῶν ὀπλων ἐκρέμαντο σημεῖα ὑποδεικνύοντα τὴν εἰς τὰ μεταλλεῖα πωρείαν. Παραμεινας δὲ ἐνταῦθα ἐπὶ ὀκτὸ ἡμέρας ἔσχον τὸν καιρὸν ἵνα ἐπιμελῶς ἐρευνήσω καὶ σπουδάσω τὰς ἐργασίας τῶν χρυσοθηγῶν καὶ τὸν βλον αὐτόν.

« Πολλοὶ αὐτῶν ἐργάζονται ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τῆς παραλίας ἐπὶ ἐκτάσεως 12 χιλιαμέτρων καὶ τινες μὲν μόλις κατῶρθουν νὰ εὕρωσι καθ' ἡμέραν ἡμισειαν λίτραν χρυσοῦ, οἱ πλείονες ὁμως οὐδὲν εὕρισκον. Ἐπορεύθην εἰς ἐπισκεψίην τῆς πόλεως Κιάνδρας, κειμένης εἰς ἀπόστασιν τριῶν χιλιαμέτρων ἀπὸ τῶν μεταλλείων. Ἡ πόλις αὕτη ἐν μόνον ἔχει ξενοδοχεῖον διευθυνόμενον ὑπὸ Ἀμερικανοῦ, ξενοδοχεῖον ἄθλιον καὶ ἐλεεινόν, ὅπερ μόλις ἐχώρει τριάκοντα ἀνθρώπους, μολονότι ὁ αἰσχροκερδὴς Ἀμερικανὸς ἐκαυχάτο ὅτι ἠδύνατο νὰ συμπεριλάβῃ πλείονας τῶν ἑκατόν. Ἀφικόμενος ἐκεῖ παρετήρησα εἰκοσάδα ἀνθρώπων, τυπτόντων ἐν ἄτομον ὅπερ εἶχε συλληφθῇ κλέπτον. Ἡ συσφόρεσις ηὔξησεν ἐν ἀκαρεῖ, πάντα δὲ ἐτυπτον τὸν δυστυχή, ὅστις μόλις, τῇ ἐπεμβάσει ἄλλων, κατῶρθωσε νὰ διαφύγῃ βέβαιον θάνατον.

« Ἡ Κυριακὴ ἣτις καὶ ἐνταῦθα ἔπρεπε νὰ ᾔται ἡμέρα ἀναπαύσεως, εἶναι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τούτων ἡ χειρῶν ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, ἔριδες καὶ παιγρίδια, μέθη ἀτα-

κτήματα ἕτερα, τὰ ὅποια συμβαλνουσιν ἐνταῦθα τὴν Κυριακὴν ἡμέραν, τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου. Ἐφ' ὅσον χρόνον διετέλεσα ἐνταῦθα, οὐδέποτε εἶδον ἐορταζομένην τὴν Κυριακὴν. Οἰκτρὰ ἀληθῶς κατάστασις!

Τὸ χρυσοῦχον τμήμα, τὸ, Ἐλδωράδον τῆς Νέας Οὐάλλας, ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν κομητειῶν Μουράϋ, Βερεσφόρ. Βαλὰς καὶ Οὐέλσελέη, ἀποτελοῦν ἐκτεταμένην καὶ ὑπὸ ἀφθόνων ὑδάτων περιρρεομένην γῆν. Ἡ ἀποψις αὐτῆς εἶνε μαγευτικὴ πλουσία βλάστησις καταθέλγει τὸν ὀφθαλμόν.

Τριάκοντα ἔτη μόλις παρῆλθον ἀφότου ἐρευνῆται ἀναχωρήσαντες ἐκ Σίδνεϋ εἰσέδυσαν εἰς τὰ μέρη ταῦτα, καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἀφότου ἐπιστημονικῶς ἐξερευνήθησαν ὑπὸ τοῦ Μισελ, ἀλλ' οὐχ' ἥττον σπουδαία ἐκτοτε ἐγένετο πρόοδος ἐν τῇ ἀποικίῃ τῶν χωρῶν τούτων καὶ τῇ καλλιέργειᾳ τῆς γῆς. Ἡ σκαπάνη καὶ τὸ ἄροτρον τὰ πάντα μετέβαλεν ἢ συρροῇ τῶν χρυσοθηρῶν τὰ πάντα μετέλλαξε.

Με ἐξέπληξε δὲ ἰδίως, ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν ἰθαγενῶν καὶ ἡ ἑλλειψις ἀφθόνων πτηνῶν καὶ τοὶ διέτρεξα ἔκτασιν 400 χιλιαμέτρων τὸ ὅπλον ἔχων εἰς χεῖρας καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἀναζήτησιν πτηνῶν. Ζῶα καὶ ἰθαγενεῖς ἄγριοι ἐξαφανίζονται ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἀποικισμού. Αἱ φυλαὶ αἵτινες κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μισελ καὶ τοῦ Στάρ ἀντεπροσωπεύοντο ὑπὸ ἑκατοντάδων ἀνθρώπων, δὲν ἀντιπροσωπεύονται σήμερον ἢ ὑπὸ μεμονομένων ἀτόμων καὶ τούτων λιμωττόντων;

Ὅποια δὲ ἡ κατάστασις τῶν δυστυχῶν τούτων ὄντων

Οἱ ἰθαγενεῖς ἔχουσι μὲν ἀληθῆς πολλὰ ἐλαττώματα, ἀλλὰ δεόν τὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὰ πλεονα αὐτῶν ὀφείλουσιν εἰς τὴν μετὰ τῶν πεπολιτισμένων συνάφειαν καὶ σχέσιν. Εἰσὶν ὥμοι, σκληροὶ ἐν ταῖς οἰκογενειακαῖς αὐτῶν σχέσεσιν· κατέχουσιν ἐν ἐνὶ λόγῳ πάντα τὰ διακριτικὰ ἀγρίων καὶ βαρβάρων φυλῶν. Ἐν τούτοις κατὰ τὰς παρατηρήσεις πολλῶν, οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Αὐστραλλας εἰσὶ πεπροικισμένοι διὰ πολλῶν προτερημάτων, ἅτινα δεόντως καλλιεργούμενα καὶ ἀναπτυσσόμενα δύνανται τὰ μορφώσωσι τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν. Ἐχουσι ζωρὰν τὴν φαντασίαν, παρατηρητικὸν τὸ πνεῦμα, καὶ μιμητικὸν ζῆλον ὑπέρῳχον.

Εἰς τῶν διευθυντῶν τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Βικτωρίας ἐκπαιδευτηρίου τῶν μαύρων, ὅστις εἰδικῶς ἠσχολήθη περὶ τοῦ ζητήματος κατὰ πόσον οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Αὐστραλλας εἰσὶν ἐπιδεκτικοὶ μορφώσεως λέγει ὅτι τὰ παιδία ἀμφοτέρων τῶν φυλῶν ταχέως μαθάνουσιν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ εὐχερῶς ἀποστηθίζουσι τεμάχια ποιήσεως καὶ ἀσμάτων· θέλγονται δὲ πρὸ πάντων εἰς τὸ μάθημα τῆς γεωγραφίας. Νεαρὸς ἰθαγενὴς δύο συνεχεῖς ἐνιαυτοὺς ἐδραβεύετο ἐν τῷ μαθήματι τῆς γεωγραφίας, ἀλλὰ διετέλει ἐν παρτελεῖ ἀγνοία τῆς ἀριθμητικῆς. Τὰ κοράσια ταχέως ἐκμαθάνουσι τὰ ἐργόχειρα, οἱ δὲ παῖδες τὴν ἀγρονομίαν καὶ τὴν γεωλογίαν.

Ὡς ὑπερβολικῶς παρεστάθησαν τὰ ἐλαττώματα αὐτῶν, ὥτως ὑπερβολικῶς ἐπίσης ἐξεικορίσθη ἡ δυσμορφία αὐτῶν. Διὸ εἶνε βεβαίως τύπος ἐκτάκτου καλλοῦ καὶ ὡραιότητος, ἀλλ' ἄραγε μεταξὺ τῶν 300 ἑκατομμυ-

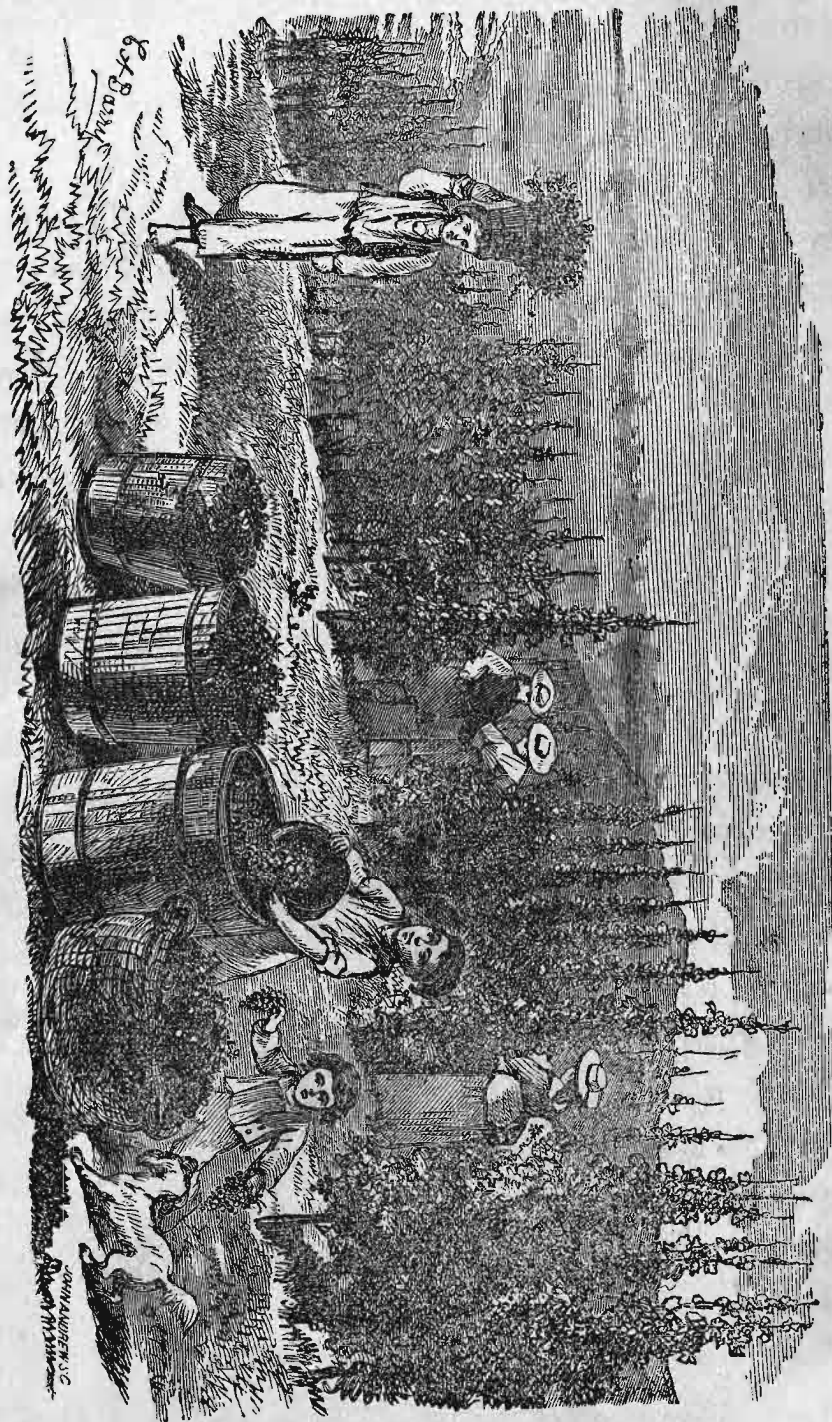
ρίων Εὐρωπαίων, οἵτινες ἀξιοῦσιν ἑαυτοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰωάφειθ καὶ τοῦ Προμηθέως, πόσοι εἶνε οἱ δυνάμενοι τὰ χρησιμεύσασιν ὑπόδειγμα εἰς ἀγαματοποιούς; Ποσα κεφαλαί εἰσιν πράγματι ὠραῖαι;

«Τὸ χρώμα τῶν ἰθαγενῶν κατοίκων τῆς Αὐστραλίας κλίνει πρὸς τὸ σιτόχρουν· τὸ ἀνάστημα αὐτῶν ποικίλει μεταξὺ 1.62 καὶ 1.72 μέτρ. ἡ κεφαλὴ αὐτῶν εἶνε μικρά· αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μακραὶ καὶ χρώματος μέλανος τὰ χεῖλη παχέα ἡ ῥίς πεπλατυμένη, τὸ μέτωπον ἐξέχον καὶ οἱ οφθαλμοὶ μεγάλοι ἀλλὰ ζῶηροι.

«Μέχρι τοῦδε τὰ ἀτυχῆ ταῦτα πλάσματα μετεχειρίζοντο καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι σκληρῶς καὶ ἀπανθρώπως. Ἐφόρευνον αὐτοὺς μετὰ τῆς αὐτῆς ψυχροαμίας μεθ' ἧς καὶ τὰ πτηνὰ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ τῶν μερῶν των καὶ ἐνοσφρίζοντο τὰς γαλας αὐτῶν χωρὶς παντάπασι τὰ φροντίζωσι περὶ τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως αὐτῶν. Ὁμολογητέον ὅμως ὅτι δὲν ἀπετέλουν μεγάλας ὁμάδας, διετέλουν ἄνευ ἀρχηγῶν καὶ ἐπὶ πλέον ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν Εὐρωπαίων ἐτρέποντο εἰς ἐσπευσμένην φυγὴν. Δὲν ἀντέστησαν εἰς τὴν ἐπιδρομὴν τῶν λευκῶν, καθὼς οἱ Νέοι Ζηλανδοὶ μὲ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας. Ἄν ἦσαν ἰσχυροὶ δὲν θὰ ἐπετύγχανον ἀναμφιβόλως οἱ Εὐρωπαῖοι οὕτως εὐχερῶς τὴν ἐξοστράκισιν αὐτῶν ἢ τοῦλάχιστον μᾶλλον φιλανθρώπως ἤθελον προσφερεσθαι πρὸς αὐτοὺς. Ἐν δυσὶν ἑκατομμυρίοις τετραγωνικῶν μιλίων τῆς ἐπαρχίας Βικτωρίας, ἐλάχιστον μέρος γῆς ἀφέθη ἵνα ἀνερόχλητος διάβωσι ὁ ἰθαγενής. Ὑπάρχει ἢ τοῦλάχιστον ὑπῆρχε παρὰ τοῖς ἀποίκιοις ἡ παράδοξος πρόλη-

Ἀκανόχοιροι τῆς Αὐστραλίας

φίς ὅτι ἡ κτηνοτροφία δὲν εὐδοκίμει ἐν ᾧ μέρει κατε-
σκήνου μαῦρος ἰθαγενής. Τί λοιπὸν ἐποιοῦν ; Ἀπεδίω-
κον τοὺς ἰθαγενεῖς καὶ ἄν οὗτοι ἀπέλπιδες ἀνθίστατο
ἐφ' ὅσον αὐτοὺς ὡς ἀπλᾶ πτηνά.

Ἡ ὁμολογία αὕτη, παρ' Ἀγγλῶν μάλιστα προερχο-
μένη εἶνε πικρὰ μὲν ἀλλ' εἰλικρινής. Ἄλλως τε πασι-
γνωστον τυγχάνει πῶς ἡ ἀγγλοσαξωνικὴ φυλὴ ἐννοεῖ
τὸν ἀποικισμόν. Ἀμα θέσῃ τὸν πόδα ἐπὶ τινα γῆς, ἡ
γῆ αὕτη ἀνήκει αὐτῇ δικαιοματικῶς, καὶ πρῶτιστα
πάντων ἐπιμελεῖται τὰ καθάρη αὐτήν, τουτέστι τὰ ἐλα-
τώση τοὺς αὐτὴν οἰκοῦντας ἀρχαίους κατοίκους. Οὕτως
ἐνήργησεν ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ, καὶ οὕτως ἐν
τῇ νήσῳ Βὰν-Διεμένη, ἐνθα οὐδὲ εἰς ἰθαγενῆς εὗρισκε-
ται πλέον.

... Κατελθὼν εἰς Ἀλβαρὸν εὖρον ἐνταῦθα ἀτμόπλοιον
ὅπερ πρῶτην ταύτην φορὰν κατώρθωσε τὰ ἀναπλεύσῃ
τὸν ποταμὸν Μουράν καὶ τὰ φθάσῃ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.
Ἐπέβην τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου καὶ μετὰ ἐφθήμερον
πλοῦν διήλθομεν τὴν 141 μοῖραν ἀνατολικοῦ μήκους,
ἥτοι ἀποτελεῖ τὸ ὄριον μεταξὺ τῆς ἐπαρχίας Βικτωρίας
καὶ τῆς Νοτίου Αὐστραλίας. Διαπλεύσαντες δὲ τὸ ὄριον
τοῦτο καὶ ἀφικόμενοι εἰς τὴν Νότιον Αὐστραλίαν δὲν
ἐβράδυνα τὰ ἐννοήσω ὅτι οἱ ἀποικοὶ τῆς Νοτίου Αὐστρα-
λίας μεγάλως ὑπερέχουσι τοὺς γείτονας αὐτῶν τῆς Βι-
κτωρίας, ἐν τῇ γεωργίᾳ καὶ τῇ κτηνοτροφίᾳ. Καὶ ἀλη-
θῶς, ὁ τυρὸς, τὸ γάλα· τὰ ὡὰ, ἦσαν ἐντὸς ἀφθονώτατα
καὶ ἴσως εὗωνα.

Ἀφοῦ πολλὰς ἐπεσκεψάμην πόλεις πάσας πολὺν τὸ

ἐνδιαφέρον παρουσιάζουσας, ἀφικόμενῃ τέλος εἰς τὴν Ἀδελαΐδα.

Ἡ πόλις αὕτη κεῖται μὲν ἐπὶ τρεπνῆς θέσεως, εἶνε οὐχ ἥττον πολλοὺς μῆρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀκατοίκητος ἔνεκα τῆς κόνεως, ἀφόρητον καθιστώσης τὴν διατριβήν. Εἶχον ἀκούσει ὅτι τὸ στόμα, ἡ ρίς, τὰ ὦτα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοὶ ἔπρεπεν ἐπιμελῶς καὶ προφυλάττονται, διότι ἄλλως ἐπληροῦντο κόνεως καὶ ἐθεωρουν τοῦτο ὑπερβολὴν, ἀλλὰ σήμερον πείραν λαβὼν ὁμολογῶ ὅτι οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἐνυπῆρχεν ἐν τοῖς λεγομένοις.

Πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ κακοῦ τούτου οἱ κάτοικοι περιεστοίχισαν τὰς κατοικίας αὐτῶν διὰ πυκνῶν δενδροστοιχιῶν, πρὸς δὲ καὶ ἡ δημαρχία τῆς πόλεως τὸ αὐτὸ ἐποίησεν εἰς ἀπάσας τὰς πλατείας, ἀλλὰ μικρὸν τὸ δεινὸν ἐμετριάσθη.

Ἡ Ἀδελαΐς κεῖται ἐπὶ εὐρυτάτης πεδιάδος περιρρεομένης ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Τύρενς, ἐξ οὗ καὶ προμηθεύεται τὸ ὕδωρ. Ὁ ποταμὸς οὗτος δὲν εἶνε μὲν μέγας, ἀλλ' οὐδέποτε ἀποξηραίνεται τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῦ εἶνε ἐξαιρετικόν.

Οἱ εἰς τὰ πέριξ τῆς Ἀδελαΐδος κῆποι εἰσι πολυαριθμότεροι ἢ ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις, προσέτι δὲ ἐκτεταμένοι καλῶς καλλιεργημένοι καὶ ἐπομένως μᾶλλον προσοδοφόροι. Τὰ ὥπορικὰ παντὸς εἶδους εἶνε ἄφθονα καὶ ἐξαιρετα τὴν βρωσίαν. Ἡ ἐλαία ἐνθάδε εὐδοκίμει ὑπερβαλλόντως, ἀλλὰ παραδόξως δὲν χρησιμοποιοῦσι τὸν καρπὸν αὐτῆς, τοῦτο δὲ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διαπάρης ἦν συνεπάγεται ἡ διατήρησις τοῦ ἐλαιοκάρπου καὶ ἡ ἐκθλιψίς ἐλαίου. Εἰς κηπουρὸς μὲ ἐβεβαίωσεν ὅτι προσέφερε ποτε

δωρεάν τὸν ἐλαιοκαρπὸν αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδεὶς παρουσιάσθη καὶ συλλέξῃ αὐτόν!

Αἱ πορτοκαλλεῶνες καλλιεργοῦνται μαν, ἐπιτυχῶς ὑπὸ πολλῶν ἀποίκων. Εἶδον ἐν ἀγρῷ τι τριῶν ἑκταρίων, πολλὰ τοιαῦτα δένδρα πλήρη καρποῦ. Εἶνε ὁμοῦς ἀληθὲς ὅτι ἡ καλλιέργεια τῶν χρησιμωτάτων τούτων δένδρων δὲν ἐγενικεύθη εἰσέτι.

Εἰς ὀλίγην ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν ἀγρῶν τούτων ἀπαντῶ τὸ δένδρον βαύκαλις, δένδρον λίαν παράδοξον κατὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ. Εἰς οὐδὲν χρησιμεύει· οὔτε ἡ σκιὰ αὐτοῦ παρέχει ἀνάπανοιν εἰς τὸν ὁδοιπόρον.

Ἐπίσης καλῶς καλλιεργεῖται καὶ ἡ ἄμπελος, γνωστή δὲ εἶνε ἡ ἐξαιρετικὸς σταφίς ἣν ἐξάγει ἡ Ἀδελαΐς. Οἱ οἰνοποῖτα μεγάλας ἐποίησε προόδους ἄν καὶ ὁ ἐν Ἀδελαΐδι παραγόμενος οἶνος δὲν ἀρέσκει τοῖς πολλοῖς, ἔνεκα τῆς δυσυρέστου αὐτοῦ ὁσμῆς. Καὶ ἡ ἀτέλεια αὕτη βεβαίως θὰ διορθωθῇ, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ οἱ ἄποικοι τῆς Αὐστραλίας ἀγωνίζονται ἵνα ὑπερτερήσωσιν ἄλλων ἀποίκων ἐν τῇ βιομηχανίᾳ.

Δὲν δύναμαι καὶ εἰπῶ ὅτι διασχίζουσι τὴν Νότιον Αὐστραλίαν σιδηροδρομικαὶ καὶ τηλεγραφικαὶ γραμμαί. Μία μόνον σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ὑπάρχει ἐν Ἀδελαΐδι συνδέουσα αὐτὴν μετὰ τοῦ λιμένος καὶ ἐκτεινομένη μέχρι τοῦ Κάβλερ Τόβν, εἰς ἀπόστασιν 25 χιλιαμέτρων πέραν τοῦ ἐσωτερικοῦ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν μεταλλείων χαλκοῦ.

Τὸ ἡλεκτρικὸν σύρμα ὅπερ συγκοινωνεῖ μετὰ τῆς

Βικτωρίας μέλλει νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς Σίδνρεϊ. Ἡ λειτουργία αὐτῶν εἶνε ἀτελής, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἐπιείκεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν προσφάτου ἀνακαλύψεως τοῦ παλαιοῦ κόσμου, ἐν κόσμῳ χθὲς ἔτι δημιουργηθέντι (1).

Ἡ ἐξερύνησις τῆς μεσημβρινῆς Αὐστραλίας καθὼς καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς στερεᾶς, διετέλεσεν ἀντικείμενον προσπαθειῶν μεγίστων χρόνων. Αἱ τοιαῦται δὲ ἐπιχειρήσεις δεν ἐγένοντο ἄνευ κινδύνων καὶ κόπων. Εἰς τῶν τοιούτων ἐκ ζήλου πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἀναλαβὼν τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐκδρομὴν ἀπέθανεν ἐκ δίψης ἀποπληρηθεὶς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ὅτε δὲ μετὰ τινὰς ἐβδομαῖδας εὗρον αὐτὸν οἱ συνοδοιπόροι αὐτοῦ, τὴν σκελετώδη αὐτοῦ χεῖρα εἶχεν ἐκτεταμένην πρὸς τὸν οὐρανόν· ἐπεκαλεῖτο βεβαίως ὁ ἥρως οὗτος τῆς γεωγραφίας τὴν θέλαν ἀντιληφῆν.

«Δὲν ἠθέλησα νὰ ἐγκαταλείψω τὴν μεσημβρινὴν Αὐστραλίαν πρὶν ἢ ἐπισκεφθῶ τὸ σπουδαιότερον αὐτῆς μέρος, τὸ μεταλλεῖον τῆς Βούρας.

«Κείμενον βορείως τῆς Ἀδελαΐδος, ἀπέχει αὐτῆς 1600 χιλιάμετρα. Τὴν ἀπόστασιν ταύτην διατρέχει τις οδεύων πεδιάδος, ἥς τὸ κάλλος ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν. Πανταχοῦ βλάστησις πλούσια καὶ ποικίλη· πανταχοῦ πηγαὶ ὑδάτων ἀφθόνων!

Τοῦτο ἡδύνατο νὰ εἶναι ἀληθὲς ἐν τῇ ἐποχῇ καθ' ἣν ὁ ἀνώνυμος περιηγητὴς ἐπεσκέψατο τὴν Αὐστραλίαν. Ἐκτοτε ἡ κατασκευὴ σιδηροδρόμων καὶ τηλεγραφικῶν γραμμῶν ἐπενεύχθη μετὰ πολλῆς δραστηριότητος. Νῦν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ συνδέουσα τὴν Σίδνρεϊ καὶ τὴν Μελβούρνην ἐπετέθη μέχρι τῆς Ἀδελαΐδος. Τὰ δὲ τηλεγραφικὰ σύρματα ἐκάλυψαν πᾶσαν τὴν στερεὰν ἀκολουθοῦντα τὰ παράλια.

«Τὸ μεταλλεῖον τῆς Βούρας περιέχει χαλκὸν πρὸς ἐξαγωγὴν δὲ τούτων ἡ ἐκμεταλλενομένη αὐτὸ ἐταιρία ἔχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς χιλιάδας ἀνθρώπων. Εἶνε δὲ τόσῳ πλούσιον ὥστε οἱ μέτοχοι ἐξηκοτάκις ἔλαβον μέχρι τοῦδε τὸ καταβληθὲν κεφάλαιον. Πλὴν δὲ τοῦ μεταλλεῖου τούτου καὶ δύο ἕτερα ὑπάρχουσιν οὐχὶ ὅμως τόσῳ πλούσια ὅσῳ τὸ τῆς Βούρας. Ἀλλ' ἡ ἐμὴ πεποίθησις ὅτι ἡ εὐημερία οἰασθῆποτε χώρας ἐξήρηται ἰδίως ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας ὑπάρχει ἀκλόνητος.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τὸ πόνημα ἡμῶν, οὔτινος τὴν ἔκδοσιν ἐπεχειρήσαμεν δὲν ἤθελεν ἔχει βεβαίως ἀνάγκην ἐπιλόγου, ἢ μὴ λόγοι ἀποχρῶντες ἐξηνάγκαζον ἡμᾶς νὰ ἐπιπροσθέσωμεν ἐν τέλει ὀλίγα τινα, εἰς ὧν τὸ σύνολον ἀποδίδομεν τὸν τίτλον *Ἐπίλογος*. Ἀναντίρρητον τυγχάνει ὅτι τὸ ἐκδηλοῦν τὴν ὀφειλομένην πρὸς τινὰς εὐγνωμοσύνην ἐστὶ καθήκον παντὶ ἀνθρώπῳ ἐπιβαλλόμενον καὶ τούτῳ ἡμεῖς ἐπόμενοι, ἐκφράζομεν τὴν τοιαύτην ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πᾶσι τοῖς τε ὕλινῳς καὶ ἠθικῳς συντελέσασσι πρὸς τὴν ὅλην ἀποπεράτωσιν τοῦ παρόντος ἔργου, ἄλλως ἀπροκαλύπτως λέγομεν, ὅτι ἠθέλομεν παραιτηθῇ τῆς πλήρους ἐκδόσεως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔργου δι' οὗς λόγους τολμῶμεν γνωρῖσαι τῷ σεβαστῷ δημοσίῳ.

Ἀληθῶς μόνος ὁ ἀναλαμβάνων τὴν διὰ τοῦ τύπου ἔκδοσιν οἰουδήτινος ἔργου δύναται νὰ γνωρίζῃ καλῶς πόσα δεινὰ καὶ ἀνυπερέβλητα προσκόμματα συνεπάγεται ἡ τοιαύτη ἐπιχείρησις καὶ πόσας πικρίας ἐκουσίως ἀναλαμβάνῃ νὰ δοκιμάσῃ ὁ ἐκδότης ἐκεῖνος ἀπὸ μέρους συνδρομητῶν τινων, οἵτινες ἐννοοῦσιν ἀπλῶς μόνον ὅπως ἐγγράφωσιν ἐν ταῖς παρουσιαζομέναις ἀγγελίαις τὰ ἑαυτῶν ὀνόματα, μεγαλοσχήμοις γράμμασι, δυστροποῦσι δὲ ἀκολούθως νὰ ἀποτίσωσι τὴν γλίσχρον συνδρομὴν αὐτῶν, ἄλλος ἄλλους προβαλλόμενος λόγους καὶ ἄρρητ' ἀθέμιτα, ἢ καὶ ἐπιστρέφοντες μετὰ ἐβδομάδας ὁλοκλήρους τὸ βιβλίον, ἀφοῦ ἐννοεῖται τὸ ἀναγνώσῃ μὲν αὐτοὶ προηγουμένως, δωρήσῃ δὲ κατόπιν καὶ εἰς ἄλλους φίλους των, ἢ καὶ τὰς ὑπογραφὰς των αὐτὰς ἀρνούμενοι, οὐδόλως συναισθανόμενοι, ὅτι καὶ ὁ ἐκδότης τοῦ

βιβλίου εκείνου μακρὰν τοῦ νὰ ἦναι θεός τις ἐκ μηχανῆς, δεῖται ὡς ὅλοι οἱ βροτοὶ τῶν διαφορῶν ἀναγκῶν καὶ ὅτι ὑποβάλλεται εἰς πλείστας θανάτους καὶ κόπους καὶ ὑποχρεώσεις ἄχρι τῆς ὁλοτελοῦς συμπληρώσεως τοῦ ἔργου. Καὶ ἐνόσω μὲν ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀργίᾳ διατελῶν πάσχει, καὶ ὡς ὑποφέρεται, ἀλλὰ μετὰ ἐργασίαν ἐπίπονον, μετὰ ἐργασίαν μέχρι βαθείας νυκτὸς ἐπὶ ὁλοκληρῶν ἡμέρας ἐξικνουμένην, μετὰ ὀρμαθοῦ παρακλήσεων καὶ μετὰ δαπάνας δυσαναλόγους, νὰ ὑφίσταται τις τοσαύτας σκληρὰς δοκιμασίας, ὧν μόνοι οἱ ἐκδότης βιβλίων πεῖραν καθ' ἑκάστην λαμβάνουσι, τοῦτο ἦναι, τῇ ἀληθείᾳ σκληρὸν, εἶναι νόμος ἀντικείμενος καθ' ὁλοκληρίαν τῷ ὀρθῷ λόγῳ, πρᾶγόμενος ἀπλῶς ἐκ τῆς ἀναισθήτου διαθέσεως καὶ συμπεριφορᾶς ἐνίων συνδρομητῶν.

Πλείστοι ἐκ τῶν κ. συνδρομητῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, αἰτιῶνται τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδότης, ὡς μὴ συμπληροῦντας πολλάκις τὰ διάφορα βιβλία, ὧν τὴν ἐκδοσὶν ἐπιχειροῦσι. Καὶ ὅμως διαβεβαιοῦμεν τοὺς κυρίους ἐκείνους, ὅτι καὶ ἡμεῖς ἤδη ἠθέλομεν ἐγκαταλείψει ἀπ' ἀρχῆς τὸ ἔργον, ἢ καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἀκόμη, διότι προσβλέπομεν οἷα ἡμῖν ἐπεφυλάσσετο ἀμοιβή, εἰμὴ ἐκώλυσον ἡμᾶς ἡ εὐγενὴς συμπεριφορὰ ἐνίων συνδρομητῶν ἡμῶν, χάριν τῶν ὁποίων καὶ ὑπέστημεν τὴν ἐντελῆ ζῆμιαν τετρακοσίων περίπου φράγκων.

Καὶ ἤδη μετὰ τὰς ἀνωτέρω λίαν ἀναγκαίας ἐξηγήσεις, εἰς ἐγνωρίζομεν, ὅτι ἠθέλομεν εἰσακουσθῇ καὶ ὅτι δὲν ὁμιλοῦμεν εἰς ὧτα μὴ ἀκουόντων, ἢ καὶ ὅτι Ἱερειάδας ψάλλομεν, ἠθέλομεν καὶ πάλιν παρακαλέσει τοὺς κυρίους ἐκείνους συνδρομητὰς, οἵτινες μέχρι στιγμῆς καθυστεροῦσι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν, ὅπως ἀποτίσωσι τὰ ἄπερ ὀφείλουσιν, ἀναλογιζόμενοι ὅτι οὕτω μόνον θὰ παρέξωσιν εἰς ἡμᾶς ποιάντινα ἀναγκούρισιν τῶν δαπανῶν εἰς ἃς ἤδη ὑπεβλήθημεν.

Καὶ ἤδη ὀλίγα τινα περὶ τοῦ βιβλίου.

Ἀκρόατα ἐμπόδια μὴ ἐλλείποντα δυστυχῶς ἐν τῇ ἐκδόσει οἰονομήποτε ἔργου καὶ λόγοι ἀνεξαρτήτως τῆς ἡμετέρας θελήσεως, ἠνάγκασαν νὰ περικόψωμεν ἐνιαχοῦ τὸ κείμενον, καὶ ἰδίᾳ ἐν τοῖς τελευταίοις τεύχεσι τῆς Αὐστραλίας καὶ νὰ ἀφαιρέσωμεν ὀλίγιστα τινα, ἄπερ ὅμω, κατ' οὐδὲν ἐμείωσαν τὴν ὅλην ἀξίαν τοῦ ἔργου δι' ὅπερ καὶ τὰ τρία τελευταῖα τεύχη ἐξεδόθησαν μικρότερα τῶν προηγουμένων. Πεισμεθα ὅμως ἀδιστάκτως, ὅτι οἱ κ. συνδρομηταὶ εἰς τὴν σπουδαιότητα τῶν λόγων ἡμῶν κατιδόντες θέλουσι παρέλθει τὴν ἑλλειψιν ταύτην, ἀφοῦ ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, ἐγένετο ἀκουσίως ἡμῶν.

Κατακλείοντες τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς, ἃς ἐν εἵδει ἐπιλόγου παραθέτουμεν, ἐπανλαμβάνομεν εὐέλπιδες τὴν ἡμετέραν παράκλησιν πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐμβάτωσιν ἀνυπερθέτως πρὸς ἡμᾶς τὰς ὀφειλομένας συνδρομὰς των, ἐπευχομένους αὐτοῖς ὡς ἀντίροπον, προθυμίαν ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τοῦ ἑαυτῶν καθήκοντος, ὅποτε ἔστωσαν κατὰ πάντα βέβαιοι, ὅτι εὐρήσουσι καὶ παρ' ἡμῖν τὴν αὐτὴν καὶ πλείονα ἀκρίβειαν, ταχύτητα καὶ ἀπρόσκοπτοι ἐν πᾶσι ἐργασίαν.

Ὁ ἐκδότης

I. Γ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΠΙΝΑΕ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πρόλογος, Μέρος πρῶτον Κεφάλαιον Ἀν Νῆσος τοῦ Πρίγκη-
πος δε-Γκάαλ—Πορθμός καὶ χερσόνησος τῆς Μαλάκας—Κεντάχ
ἐπαρχία τοῦ Οὐλεσλέη. Κεφάλαιον Δεύτερον.—Συγκαπόρη—
Τὸ Βασίλειον τῆς Σιάμ. Κεφ. Γον. Καμμπότζ—Κονσινσένα Κεφ.
Δον Ὑογκ—Κόγκ—ἡ Ἐπαρχία Καντόν.

Κεφ. Εὐν Καντόν—Μακάο—Ἀμόη. Κεφ. ΣΤ'. Ἡ νῆσος Φορ-
μόζη.—Κεφ. Ζ'.—Φοῦ—τσό—Σανγκάκ—Νινγκπό—Ἡ χοιονώ-
δης κοιλάς—Τὸ ὑψηλὸν Γιάνγκ—τσέ—Κιάνγκ Αἰ Φάραγγες—
Νανκέν. Κεφ. 8ον Πεκῖνον.

Μέρος Βόν—Περιοδαί εἰς Αὐστραλίαν. Κεφ. Α. Ὁ Περιηγητὴς
Βούρκε—Κεφ. Βον Μαχ—Δουάλ Στούαρτ. Κεφ. Γον Ἡ Ἐπαρχία
τῆς Βικτωρίας Ἐκδρομὴ ἐν τῇ δυτικῇ Αὐστραλίᾳ. Ἡ Βόρειος Αὐ-
στραλία. Ἡ νέα Νότιος Οὐαλία, καὶ Ἡ Μεσημβρινή Αὐστραλία
—Ἐπίλογος.

ΠΙΝΑΕ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ὁ Περιηγητὴς Ι. Θόμσων—Ἡ Νῆσος—Ποῦλο—Πενάγη—Ἡ
νῆσος τῶν Ὠῶν. Ἰνδικὴ Βαναέα.—Ἐργολάθος Σίνης—Νέος Μα-
λαίος τῆς Νῆσου τοῦ Πρίγκηπος Δε-Γκάλ.—Ὅφει τῆς Νῆσου Πε-
νάγης—Τὸ Ζόνκ—Φορεία Ἰνδοσυνικά.—Ἡ νῆσος Σιγκαπόρη—
Ἡ Κυρία πρόσοφει τῶν ἀνακτόρων τῆς Σιάμ. Ἡ νῆσος τοῦ Ρα-
ζάσχ—Ὁπιοπότης—Τύπος Κλίνκ.—Ἰνδοσύνης Στρατιώτης—
Ἰνδοσύνη Ὀπωροπόλαι. Ἰνδοσύνης ταχυδρόμος—Σίνης μεγιστάν
μετὰ τῆς θυγατρὸς του. Ἐπίσημον Ἀκάτιον τοῦ Αὐτοκράτορος
τῶν Σινῶν.—Ὁ Περιηγητὴς Ὑπόλιτος Βάττεμαρ—Τύποι Αὐ-
στραλῶν—Βαυκαλόδενδρον—Ἀποικοὶ Γεωργοὶ τῆς Ἐπαρχίας
Βικτωρίας—Ἰθαγενὴς Γυνὴ τῆς Αὐστραλίας. Ὁ Περιηγητὴς Βούρ-
κε—Βοτανικὸς Κήπος ἐν Ἀδελλαΐδα—Ἀκανθώχοιροι τῆς Αὐ-
στραλίας.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΚ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

	Σώματα
Ο Παν. Οίκουμ. Πατριάρχης Ἰωακείμ Δ'.	10
Ο Ἐξ Σ. Μαυρογένη Πασσᾶς	10
Ὁ Εὐγεν. Κύριος Στ. Ζαφειρόπουλος	10
« « « Μηλτιάδης Ἰορδανόπουλος	5
Ὁ Σεβασμ. Ἅγιος Ἐφες. Κ. Ἀγαθάγγελος	4
« « « Δέρκων κ. Καλλίνικος	
« « « Διδυμοτείχου κ. Μεθόδιος	
« « « Βυζίης κ. Κωνστάντιος	
« « « Ἡρακλείας κ. Γρηγόριος	
« « « Ἀμασείας κ. Σωφρόνιος	
« « « Ἰωαννίνων κ. Σωφρανιος	
Ὁ Θ'. Ἀγ. Ἡρεινουπόλεως Κ. Φώτιος	
Οἱ Ἀξ. κ. κ. Ἀδελφοὶ Τσιτσόπουλοι	
Κ. Ἀγόρας	10
Δ. Ἰσμιρύδης	Πέτρος Λαζαρίδης
Κ. Νικολαΐδης	Β. Δ. Μπεχλιβάνογλους
Κ. Θεοδοσιάδης	Ν. Φωτιάδης
Ν. Γεωργακόπουλος	Γ. Α. Συγκρὸς
Α. Ζαρίφης	Αλ. Εφ. Παντζίρης
Ι. Δεκαβάλας	Γ. Βεγλερῆς
Κ. Πινάτσης	Γ. Χ. Γαλίτσης
Ι. Εφ. Δάκογλοις	Σπυρίδων Ὀβράτοβιτς
Σ. Βρασολίδης	Θ. Ἰορδανίδης
Θ. Ἀποστολίδης	Ι. Ἀλιμπέρτης
Δ. Κιρλανκίτσης	Μάνκος
Χ. Λαζαρίδης	Ἀδ. Μιχαϊλίδαι
	Ἀδ. Χανούς

Εὐστρ. Δαρδανέλης
 Β. Δάγκας
 Κ. Κουϊμτζόγλους
 Λ. Βελισάριος
 Γ. Καζανόβας
 Ν. Τροχάνης
 Ἄρ. Κουβαράς
 Γεώργιος Παυλίδης
 Ηλ. Μελανειδης
 Θεόδωρος Καισαρεύς
 Σω. Ραφτόπουλος
 Δημ. Γαβαλάς
 Ι. Ψάλτης
 Δ. Στάθης
 Β. Σαρακιώτης
 Ξ. Τριανταφυλλίδης
 Κ. Εφ. Ἀνθόπουλος
 Γ. Ὀμηρος
 Κ. Λομβάρδος Ἐφένδης
 Ε. Γαβράς
 Κ. Κριεζής
 Ν. Μίχος
 Κ. Δημάδης
 Θ. Χριστοφορίδης Ἐφένδης
 Β. Καργόπουλος Ἐφένδης
 Δ. Ι. Ἀλιμπράντης
 Ἀρχιμ. κ. Σμάραγδος
 Δημ. Ζαννείδης
 Χ. Χ. Χρήστου
 Κ. Σχινᾶς
 Β. Α. Κουκούλας
 Αρχ. κ. Φ. Βαφειδης
 Ἀβρ. Ἐφ. Βαπορίδης
 Κλεάνθης Μαυρόπουλος
 Αρχ. Χρύσανθος

Γεώρ. Ἐφ. Μελαγχροινός
 Η. Μπίλιας
 Ἄρχ. Πολύκαρπος
 Ἄρχ. Παγκράτιος
 Ε. Α. Ὅρους Κ. Πολύκαρπος
 Λυκοῦργος Εφ. Καλυδόπουλος
 Γ. Βαφόπουλος
 Αγ. Τρωάδος Μεθόδιος
 Γ. Χαριτωνίδης
 Δ. Καλέμης
 Ι. Πεταλάς
 Ἀδελ. Ἡῶς
 Δ: Π. Μουρατίδης
 Ἰορδ. Ἐλευθεριάδης
 Ν. Ζαρίφης
 Ὁ Εξ. Μάρκο Πασσᾶς
 Ἀλ. Ζωγράφος
 Η. Καρόπουλος
 Κ. Ἀργυράκος
 Ἀδ. Πλούμοι
 Α. Δ. Μαλλῆς
 Χ. Ἀτέσογλους
 Γ. Σεϊτανίδης
 Γ. Δαρδανέλης
 Γρ. Καρύδης
 Δερβις Ἀβραάμ
 Χρ. Γογιάδης
 Ι. Παράσχος
 Γ. Παντελεωντίδης
 Β. Π. Θεοδοσιάδης
 Κ. Η. Θεοδοσιάδης
 Ι. Τσιτσόπουλος
 Β. Γαβριηλίδης
 Οδ. Παντζίδης
 Ι. Κ. Μαράκης

Ἡλ. Πωτίογλους
 Κ. Παππαδόπουλος
 Ι. Νικολαΐδης
 Ἀπόστολ. Δόμπρος
 Ἀθ. Ματζαράκης
 Π. Κιμουρτζόγλους
 Ἀλ. Κύριλλος
 Α. Δημητριάδης
 Ν. Ἀλβέρτος
 Γ. Κριτικάκης
 Παν. Φραγκόπουλος
 Αἱ ἀξιότιμοι Κυρίες
 Σοφία Οδ. Νεγρεπόντε
 Καλλιόπη Κεχαγιᾶ
 Ἐλένη Ι. Σισμάνογλου
 Αἰκατ. Ζωγραφίδου
 Χαρίκλεια Κοκκώδη
 Χαρίκλεια Πλάτση
 Εὐθαλία Ἀδάμ
 Ἐλένη Στρούβαλη
 Ὀλυμπία Παρσακίδου
 Εὐτέρπη Μαργαρίτου
 Αἰκατ. Μαργαρίτου
 Ἐλισάβετ Α. Ἰωαννίδου
 Οὐρανία Π. Σταματιάδου
 Αἰκατ. Γ. Καροπούλου
 Βρισιῖς Κ. Ροκάνη
 Ἑλληνοεμπορικῆς Σχολῆς
 Χάλκης.
 Π. Μουντζουρίδης
 Α. Φαμπιάτος
 Γ. Τσαμπούλας
 Δ. Τσιτσάρας
 Α. Γαβριηλίδης
 Ε. Δεστούνης
 Σ. Φοιντόπουλος

Η. Ἰσσακίδης
 Ε. Γενιδουνιάς
 Π. Βαρδούκας
 Π. Δούρνερ
 Λ. Νικολαΐδης
 Α. Βασιλείου
 Ν. Ἡλιάσκος
 2 Ν. Σοφριανός
 Γ. Γεωργιάδης
 Σ. Δαμαλάς
 Γ. Σβορώνος.
 Ἀθῆναι
 3 Κ. Καραπάνος 2
 Πολύμνια Π. Καμάρα 2
 Δράμα
 Ἰωάννης Ἀναστασιάδης 3
 Ἀδριανούπολις
 Θωμ. Δ. Μήτσενας 5
 Ἰωάννινα
 Δ. Λαζαρ. Διερχμην. τοῦ Ρωσικ.
 Προξενείου 20
 Ἡρίσιοι
 Ὁ Ε. Χρ. Ἐφένδης Ζωγράφος 2
 Μαγνησία
 Κ. Α. Βεζύρογλους 5
 Ἑσκι Σεχίρ
 Μ. Κουγιουμτζόγλους 5
 Σιλίστρια
 Ελ. Γεωρ. Διαμαντόπουλος 2
 Βατούμ
 Ο. Ποῦππος
 Χ. Συμεωνίδης
 Σ. Γκιώλλας
 Ἀρτάκη
 Τῇ εὐγ. φρον. τοῦ Κ. Ν. Τζαννῇ
 Ὁ Σ. Α. Κυζίκου κκ. Νικόδημος
 Ν. Δ. Κιλαϊδίτογλους

Ὁ Σ. Πρ. Λέρνης κ. Μακάριος	Γεώργιος Ἀντωνίου	
Ν. Σ. Πετρόγλους	Γεώργιος Κώτσου.	
Δημ. Γεωργίου	Βάρνα	
Σ. Κ. Ρομβολίδης	Τῇ Εὐγ. Φρ. τοῦ κ. Ζ. Σταυ-	
Β. Γ. Βασιλειάδης	ρίδου	23
Σ. Μαρίνος	Πειρεᾶ	
Φωκίων Ἀντωνίου	Τῇ Εὐγ. Φρ. τοῦ Κυρίου Α. Ε.	
Γ. Ι. Τσιγγόλης Ἰατρός	Βλαστοῦ	30
Δ. Ν. Βαϊνιάδης		

 SISMANOGGIO
MEGARD